

Országgyűlési Napló

*Jakab István, Lezsák Sándor és
Sneider Tamás*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Gúr Nándor, Hegedűs Lorántné, Hiszékeny Dezső,
Mirkóczki Ádám, dr. Szűcs Lajos, dr. Tiba István*

Tárgyai	Hasáb
Az ülés megnyitása	11327
Napirenden kívüli felszólalók:	
Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter.....	11327
Dr. Schiffer András (LMP)	11329
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	11330
Dr. Hargitai János (KDNP)	11331
Burány Sándor (MSZP)	11331
Rogán Antal (Fidesz).....	11332
Tukacs István (MSZP).....	11333
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.....	11335
Schmuck Erzsébet (LMP).....	11337
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	11339
Sneider Tamás (Jobbik).....	11340
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.....	11342
Dr. Vejkey Imre (KDNP).....	11344
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár	11346
Rogán Antal (Fidesz)	11347
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	11349
Napirenden kívüli felszólalók bejelentése:	
Dr. Szűcs Lajos jegyző.....	11350
Új képviselő mandátumának igazolása: Rig Lajos (Jobbik)	
Felszólaló:	11351
Dr. Vejkey Imre , a Mentelmi bizottság elnöke.....	11351
Határozathozatal	11352
Eskütétel	11352
Az ülés napirendjének elfogadása	11353
Személyi ügy:	
Új bizottsági tagok megválasztása	11353
Mentelmi ügyek:	
Hende Csaba (Fidesz) mentelmi ügye	11353
Felszólaló:	
Dr. Vejkey Imre , a Mentelmi bizottság elnöke, a bizottság előadója	11353
Határozathozatal	11354
Dr. Vadai Ágnes (független) mentelmi ügye	11354
Felszólaló:	
Dr. Vejkey Imre , a Mentelmi bizottság elnöke, a bizottság előadója	11354
Határozathozatal	11356
Interpellációk	
Burány Sándor (MSZP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Meddig kívánják még a devizahite- lesek átverni?” címmel	11356
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	11357
Viszonzás:	
Burány Sándor (MSZP)	11358
Határozathozatal	11359

Z. Kárpát Dániel (Jobbik) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Meddig még?” címmel	11359
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	11360
Viszonzválasz:	
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	11361
Határozathozatal	11362
Dr. Szél Bernadett és Schmuck Erzsébet (LMP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Milyen feltételekkel tudunk kiszállni Paks II.-ből?” címmel	11362
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	11364
Viszonzválasz:	
Dr. Szél Bernadett (LMP).....	11365
Határozathozatal	11366
Révész Máriusz (Fidesz) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Hogyan lehetséges, hogy a kormány és a Gazdaságkutató Intézet, valamint a Költségvetési Felelősségi Intézet ennyire különbözőképpen ítéli meg a magyar gazdaság költségvetési helyzetét?” címmel	11366
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	11367
Viszonzválasz:	
Révész Máriusz (Fidesz)	11368
Korózs Lajos (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Aki nek nincs befektetése, az annyit is ér? A banki kárpótlásokra van pénz, de arra, hogy a legszegényebbek ne maradjanak ellátás nélkül, már nincs?” címmel.....	11369
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	11370
Viszonzválasz:	
Korózs Lajos (MSZP).....	11372
Határozathozatal	11372
Sneider Tamás (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Nyugdíjreform narancs módra, avagy a fideszes varázslat. A kordedvezményes nyugdíj eltörlésével eltűnnek a megszerzett töredék-évek, eltűnnek a befizetett járulékok is?” címmel.....	11372
Dr. Czomba Sándor nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	11373
Viszonzválasz:	
Sneider Tamás (Jobbik).....	11375
Határozathozatal	11375
Dr. Hoffmann Rózsa (KDNP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mik a tapasztalatok a középiskolások érettségi előtti közösségi szolgálata terén?” címmel	11376
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	11377
Viszonzválasz:	
Dr. Hoffmann Rózsa (KDNP).....	11378
Schmuck Erzsébet és Sallai R. Benedek (LMP) - a földművelésügyi miniszterhez - „Mekkora a gazdák vesztesége a kormány mulasztása miatt? (2)” címmel	11379
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	11380
Viszonzválasz:	
Sallai R. Benedek (LMP)	11382
Határozathozatal	11382
Dr. Völner Pál és dr. Galambos Dénes (Fidesz) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Minek köszönhető az építőipar fellendülése, és hogyan hat ez a magyar vállalkozásokra?” címmel	11382
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	11384
Viszonzválasz:	
Dr. Galambos Dénes (Fidesz).....	11385

Dr. Szakács László (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „A túlóradíjakat sem fizetik ki?” címmel	11385
Dr. Zombor Gábor emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	11387
Viszonzválasz:	
Dr. Szakács László (MSZP)	11387
Határozathozatal	11388
Dúró Dóra (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mégsem csökkenti a különbségeket a KLIK?” címmel.....	11388
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	11389
Viszonzválasz:	
Dúró Dóra (Jobbik)	11391
Határozathozatal	11391
Schmuck Erzsébet (LMP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Mikor vetnek véget az önkormányzatok súlyos alulfinanszírozottságának? címmel	11391
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár válasza	11392
Viszonzválasz:	
Schmuck Erzsébet (LMP)	11394
Határozathozatal	11394
Dr. Varga László (MSZP) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Miért nem fizetnek kevesebbet a távhőért a miskolciak?” címmel	11394
Dr. Aradszki András nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	11395
Viszonzválasz:	
Dr. Varga László (MSZP)	11396
Határozathozatal	11397
Sneider Tamás (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Nyugdíjreform narancs módra, avagy a fideszes varázslat. A korkedvezményes nyugdíj eltörlésével eltűnnek a megszerzett töredékek, eltűnnek a befizetett járulékok is?” címmel.....	11397
Határozathozatal	11397

Azonnali kérdések és válaszok órája

Heringes Anita (MSZP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Miért vertek át mindenkit?” címmel	11397
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	11398
Viszonzválasz:	
Heringes Anita (MSZP).....	11399
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	11400
Bejelentés helyettes válaszadó személyének elutasításáról	11400
Szilágyi György (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „A paralimpikonok pénzéből fizette a hitelét a bizottság elnöke Deutsch Tamás javaslatára. Van még lejjebb?” címmel	11400
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	11401
Viszonzválasz:	
Szilágyi György (Jobbik).....	11402
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	11403
Schmuck Erzsébet és dr. Szél Bernadett (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mit ér a kormánynak az emberi erőforrás?” címmel.....	11404
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	11404
Viszonzválasz:	
Dr. Szél Bernadett (LMP).....	11405
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	11406

Varga Gábor (Fidesz) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Lakossági energiahatékonysági pályázati lehetőségek” címmel	11406
Szabó Zsolt nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza	11407
Viszónvázat:	
Varga Gábor (Fidesz)	11408
Szabó Zsolt nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	11408
Harangozó Gábor István (MSZP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Hogyan akarja megakadályozni, hogy a korrupció és a bémázás tönkretegy a Balatont?” címmel.....	11409
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	11410
Viszónvázat:	
Harangozó Gábor István (MSZP).....	11411
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter.....	11411
Novák Előd (Jobbik) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Tényleg csökkentik az internet-használati díjakat a Jobbik aláírásgyűjtésének hatására?” címmel.....	11412
Kara Ákos nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	11413
Viszónvázat:	
Novák Előd (Jobbik).....	11414
Kara Ákos nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár.....	11414
Földi László (KDNP) - a földművelésügyi miniszterhez - „GMO nélkül az EU-ban” címmel	11415
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	11416
Viszónvázat:	
Földi László (KDNP)	11417
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár	11417
Dr. Szél Bernadett (LMP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Munkaalapú társadalom szakszervezetek nélkül?” címmel	11418
Dr. Czomba Sándor nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	11418
Viszónvázat:	
Dr. Szél Bernadett (LMP).....	11419
Dr. Czomba Sándor nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	11420
Bánki Erik (Fidesz) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Több mint 10 százalékos növekedés a turizmusban. Milyen szezonra számíthatnak a hazai szállodák?” címmel.....	11420
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	11421
Viszónvázat:	
Bánki Erik (Fidesz).....	11422
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	11423
Önálló indítványok tárgysorozatba-vételi kérelmének tárgyalása	11423
Felszólalók:	
Dr. Schiffer András (LMP).....	11423
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	11425
Sallai R. Benedek (LMP)	11426
Dr. Vejkey Imre (KDNP).....	11427
Szilágyi György (Jobbik).....	11427
Dr. Schiffer András (LMP).....	11428
Sallai R. Benedek (LMP)	11429
Harangozó Gábor István (MSZP).....	11431
Dr. Schiffer András (LMP).....	11432
Font Sándor (Fidesz)	11433
Magyar Zoltán (Jobbik).....	11434
Sallai R. Benedek (LMP)	11435

Az energiahatékonyságról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.....11436
Felszólalók:

B. Nagy László, a Törvényalkotási bizottság előadója.....11436
Hiszékeny Dezső, a kisebbségi vélemény ismertetője..... 11437
Bencsik János, a Fenntartható fejlődés bizottságának előadója 11438
Dr. Józsa István (MSZP)..... 11440
Ikotity István (LMP)11442
Dr. Staudt Gábor (Jobbik).....11444
Szabó Zsolt nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza11446

A polgárőrségről és a polgárőri tevékenység szabályairól szóló 2011. évi CLXV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája..... 11448
Felszólalók:

Vécsey László, a Törvényalkotási bizottság előadója..... 11448
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár11449
Firtl Mátyás, a Honvédelmi és rendészeti bizottság előadója 11450
Dr. Harangozó Tamás, a kisebbségi vélemény ismertetője 11450
Firtl Mátyás (KDNP) 11451
Szabó Sándor (MSZP)11453
Dr. Szakács László (MSZP).....11454
Dr. Vas Imre (Fidesz) előterjesztői válasza 11455

Napirenden kívüli felszólalók:

Dr. Lukács László György (Jobbik).....11455
Ikotity István (LMP) 11457
Magyar Zoltán (Jobbik).....11459
Szabó Sándor (MSZP) 11461

Az ülésnap bezárása11464

Az ülésen jelen voltak:

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter és L. SIMON LÁSZLÓ államtitkár, DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár, DR. ARADSZKI ANDRÁS, SZABÓ ZSOLT és KARA ÁKOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkárok, HENDE CSABA honvédelmi miniszter és VARGHA TAMÁS államtitkár, VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter, DR. CZOMBA SÁNDOR és TÁLLAI ANDRÁS államtitkárok, KONTRÁT KÁROLY és POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkárok, DR. RÉTVÁRI BENCE és DR. ZOMBOR GÁBOR emberi erőforrások minisztériumi államtitkárok.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakának
27. ülésnapja
2015. május 11-én, hétfőn
(13.01 óra - Elnök: Lezsák Sándor
Jegyzők: dr. Szűcs Lajos és Gúr Nándor)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Országgyűlés! Kérem, foglalják el helyüket. *(Pillanatnyi szünet.)* Tisztelt Országgyűlés! Kérem tisztelettel, foglalják el helyüket. Köszönöm szépen.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakának 27. ülésnapját megnyitom. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Szűcs Lajos és Gúr Nándor jegyző urak lesznek segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket és mindazokat, akik figyelemmel kísérik munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napon a kormány nevében **felszólalásra jelentkezett** Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter úr. Öné a szó, miniszter úr.

VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter: Köszönöm. Elnök Úr! Tisztelt Ház! A magyar gazdaság kiemelkedően jól teljesít. Ezt nemcsak én állítom, hanem az Európai Bizottság, a Nemzetközi Valutaalap, az OECD, a nagy nemzetközi intézmények, valamint a piaci elemzők elmúlt hetekben, elmúlt hónapokban tett jelentései, riportjai is ezt állítják.

A magyar gazdaság meglepetésszámokat produkált, sokkal jobb eredményeket, mint amilyenekre bárki számított, így nem véletlen, hogy a legnagyobb intézmények is - az előbb említett Európai Unió, az Európai Bizottság - jelentéseiben és a Valutaalap jelentéseiben is felfelé kellett módosítani azokat a mutatókat, amelyek a lehetséges gazdasági növekedésről szólnak.

Hozzá kell tennem, hogy ezt több jelentés is tartalmazza. A Nemzetközi Valutaalap például a tavaszi közgyűlésére készült anyagában, valamint a most kibocsátott, Közép-Kelet-, Délkelet-Európát értékelő regionális tanulmányában is ezeket erősíti meg. Ebben a tanulmányban például azt állítják, hogy a várakozásaikhoz képest magasabb lesz a gazdaság növekedése; a folyó fizetési mérleg többlete, amit korábban csak 2 százalékra jósoltak, közel 5 százalék lesz - 4,8 százalék; az államháztartás hiánya kisebb lesz a korábbi várakozásaiknál; és a lakossági fogyasztás mértéke is 2,6 százalékkal, tehát pont olyan mértékben fog nőni az idén, mint ahogy azt a kormány 2014 őszén jelezte.

Az Európai Bizottság szintén hasonló véleményt fogalmazott meg. A Bizottság most kiadott tavaszi előrejelzésében szintén korrigálta a magyar gazdaság növekedési kilátásait, és azt állapította meg, hogy várhatóan 2,8 százalék körül lesz ez a gazdasági növekedés; 0,4 százalékkal javította tehát a korábbi várakozását. Megállapította azt is, hogy a növekedés

sokkal egészségesebb szerkezetű, sokkal inkább kiterjedtebb. Ebben a jelentésben arról is szól, hogy a növekedés fő hajtóereje idén a háztartások fogyasztása lehet. Tehát a hosszú válságos évek után, úgy tűnik, hogy a magyar lakosság a megtakarításaiból, a jövedelmének növekedéséből egyre nagyobb mértékben fordít fogyasztásra is. Ezzel a belső kereslet növelésén keresztül is segíti a gazdaság további növekedését. Az Európai Bizottság arra is kitér, hogy a munkanélküliségi mutató az idei évben 7 százalék körülire süllyedhet, majd 2016-ban ez a 6 százalékos tartományba kerülhet vissza.

Szeretném itt még egyszer felhívni arra a figyelmet, hogy ezek az előrejelzések, várakozások a magyar kormány várakozásaival összhangban vannak. Tehát az a helyzet áll elő, hogy míg az elmúlt években az Európai Bizottságnak - például 2005-ben - figyelmeztetnie kellett a kormányt arra, hogy ne manipulálja a költségvetés adatait, ma már az Európai Bizottság jelentése is és a Nemzetközi Valutaalap jelentése is a magyar kormány számait veszi alapul, és ha saját számításokat végez, ezek a számok pedig megegyeznek a magyar kormány várakozásaival.

Ezt azért kell az önök számára felidézni, mert itt a Házban számtalan alkalommal hallhattunk olyan ellenzéki véleményeket az elmúlt öt évben, amelyek mindig ugyanazt ismételték meg: a magyar gazdaság nem tud növekedni, a gazdaságpolitika rossz irányba megy. Hogy idézzek ezek közül néhányat: 2014. november 29-én, a MSZP frakciójának hozzászólója: a foglalkoztatás nem javult. - Nem igaz, több mint 420 ezer emberrel több dolgozik ma az országban. Magyarország nemzetközi megítélése egyre rosszabb. - Az előbb pont azt idéztem, hogy idén tavasszal csak olyan jelentések jelentek meg, amelyek felfelé tudták módosítani a várakozásaikat.

Azt is mondja a szónok, hogy piacellenes gazdaságpolitika folyik. Ehhez képest közel 20 százalékkal nőttek a beruházások 2014-ben. Nem hiszem, hogy ha piacellenes lenne ez a gazdaságpolitika, ez bekövetkezett volna. És arról is szólnak, hogy az egykulcsos adórendszer korlátozza Magyarország gazdasági növekedését. Ennek épp az ellenkezője történik. A második legmagasabb mértékben nőtt a magyar gazdaság.

Ugyanilyen álláspont hangzott el a Jobbik részéről, amely azt mondja, hogy nem tudjuk, milyen megszorító csomag fog majd bekövetkezni - mondja ezt Z. Kárpát Dániel 2014 júniusában. Varju László DK-s képviselő azt fogalmazza meg, hogy növekedésellenes gazdaságpolitika folyik az országban - mondja ezt 2014. szeptember 24-én. A PM, a Párbeszéd Magyarországért szerint vergődik a gazdaság. Még egyszer mondom: a második legmagasabb mértékben növekedtünk.

Azt szeretném csak hangsúlyozni a tisztelt Ház képviselői számára, hogy a magyar gazdaság jó pályán van, egyre több nemzetközi elemző jelzi vissza ennek a pályának a tarthatóságát. A magyar kormány most olyan költségvetést készít elő 2016-ra,

amely további növekedéssel, a hiány 3 százalék alatti mértékével és a fogyasztás *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* növekedésével számol, tehát a lakosság egyre inkább érezheti ennek a gazdasági növekedésnek a jótékony hatásait.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. A kormány nevében felszólaló miniszter úrnak ötperces időkeretet biztosít a házszabály, a képviselőcsoportoknak pedig külön-külön két percet.

Megkérdezem, hogy a képviselőcsoportok részéről ki kíván hozzászólni két percen. *(Jelzésre:)* Először megadom a szót Schiffer András frakcióvezető úrnak, LMP.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Ha stabil és nagy a jólét, akkor nincsen semmi akadálya annak, hogy a szociális dolgozók béremelését megtegyék, meglépjék azt, amiért holnap is az utcára fognak vonulni a szociális dolgozók.

Tisztelt Miniszter Úr! Az, amiről ön itt beszélt, egész egyszerűen szemfényvesztés. A magyar gazdaság két okból tudott növekedni az elmúlt évben: egyrészt a multinacionális cégek húzzák továbbra is úgy a magyar nemzetgazdaságot, mint az álbaldali kormányok idején, másrészt pedig kiszórták az uniós fejlesztési forrásokat. 13-15 százalékos keresleti többlet keletkezett. Ennek legfeljebb a fele az, ami GDP-növekedésként mutatkozott, tehát multiplikatorként nem is lehet beszélni.

De ha már ennyire dicsekvő kedvében van a miniszter úr, azt gondolom, hogy talán arról is lehetne beszélni, hogy ma Magyarországon a közsférában dolgozók egyharmada dolgozói szegénységben él. Talán arról is lehetne szót ejteni, hogy soha nem látott mértékben szakadt szét a magyar társadalom. Lehetne arról beszélni, hogy piaci munkahely - írd és mondd - összesen 40 ezer keletkezett az elmúlt években. Ennek az az oka, hogy úgy produkáltak önök növekedést, hogy emögött valójában a termelő tőke nem gyarapodott.

Magyarországon kutatás-fejlesztésre a központi költségvetés 1,2 százalékot költ, tehát azok a munkahelyek, melyekkel önök itt varázsolnak, semmiféle plusz hozzáadott értéket a magyar nemzetgazdasághoz nem tesznek hozzá. Magyarországnak nem a munkaerő árával, hanem a munkaerő képzettségi szintjével kellene versenyezni. És gátolja az érdemi munkahelyteremtést, azt, hogy Magyarországon virágozzanak a családi gazdaságok, a kkv-k, a családi vállalkozások, hogy talán az Európai Unióban rekorderek vagyunk, hogy hányfajta adónem van, milyen adminisztrációs teher zúdul a kisvállalkozókra.

Miniszter Úr! Magyarország akkor fog felemelkedni, ha nem egy összeszerelő munkán alapuló, globális termelés hazája lesz *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, ha-

nem valóban a helyi gazdaságot, a hazai kkv-szektor tudja segíteni a gazdaságpolitika. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP padosoraiban.)*

(13.10)

ELNÖK: Köszönöm, frakcióvezető úr. A következő hozzászóló a Jobbik képviselőcsoportja részéről Z. Kárpát Dániel képviselő úr.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az iméntiekben hasonló örömodát hallhattunk, mint amikor a háromból a harmadik hitelminősítő is felemelte Magyarországot ugyanarra a közepes vagy annál gyengébb szintre, mint amelyen a korábbiakban állt. Látható, hogy ha igaz lenne a robozó gazdaságról szóló mese, akkor nem lenne húszezer forint a különbség a létminimum és a minimálbér között, akkor nem beszélhetnénk a munkavállalók kizsákmányolásáról sem, de azt is látnunk kell, hogy az alapvető problémát Magyarország összeszerelőüzem-státusa jelenti a továbbiakban is. Ha kivonnánk az állítólagos növekedési rendszerből a multicégek teljesítményét - akiktől egyébként senki nem kíván teljes mértékben megszabadulni, csak a közteherviselésbe bevonni őket -, vagy ha a GDP-GNI olló kiszámítását tisztességes módon elvégeznék, akkor láthatóvá válna az, hogy a magyar nemzetgazdaság önálló, saját teljesítménye bizony jelen pillanatban nem elégséges ahhoz, hogy saját lábain megálljon.

De amikor számon kérik azt, hogy miért lebegtetni az ellenzék a megszorító csomagok létét - szó sincs lebegtetésről, miniszter úr! Önök rekordmennyiségű, több mint negyvenféle adót vetettek ki a magyar gazdaságra vagy emeltek meg, elképesztő európai rekordokat hozva létre. Nemcsak a 27 százalékos áfára gondolok, ami a szegény ember legdurvább adója, hanem olyan egzotikus adófajtákra is, amelyekről soha sehol senki nem hallott. Ilyen megszorított környezetben, ahol egy 27 százalékos áfa a gyermekneveléstől kezdve az alapvető élelmiszerekig mindenkit és mindent sújt, egész egyszerűen képtelenség.

Azt kell mondjuk, hogy amíg nem tudják támogatni az alapvető élelmiszerek áfájának és a gyermeknevelési cikkek áfájának legalább 5 százalékosra történő csökkentését, addig hozhatnak elének bármilyen vélt vagy valós GDP-adatokat; most éppen készül Matolcsy úr módosítani azokat a szabályokat, amelyek az eladósodottságunk statisztikáit befolyásolják. Ki fogják hozni egy új típusú statisztikával azt, hogy miközben ezermilliárdokkal nő az államadósság, az önök világában nem nő.

Mi azt szeretnénk látni, hogy valódi belső fogyasztás legyen, hogy az emberek valóban kicseréljék a tévét és a hűtőt *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, ehhez például a devizahitelek ügyét kellene tisztességesen rendezni, és nem a statisztikákkal machinálni, hanem valódi

gazdasági teljesítményt hozni tető alá. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A következő kétperces hozzászóló a Kereszténydemokrata Néppárt részéről Hargitai János képviselő úr.

DR. HARGITAI JÁNOS (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Országgyűlés! Azok közé a képviselők közé tartoztam hosszú éveikig, akik azt gondolták, hogy ilyenfajta helyzetképet adni a gazdaságról és főleg kitekintést adni, hogy milyen irányba és hogyan mozdulhat el a gazdaság, ennek ebben a gazdasági környezetben, amiben ma élünk, értelme sincs, mert a szocialista kormány idején azt tapasztaltam meg, hogy ha a kormány állított valamit, egyrészt, amikor állította, se tudta, hogy nem a valóságot közvetíti, és minden elemzőintézet vagy az Európai Bizottság mindig az ellenkezőjét állította.

Amióta kormányon vagyunk, tudván, hogy milyen mélypontról kellett megemelnünk a magyar gazdaságot, se gondolom azt, hogy megcsináltuk a csodát vagy a csoda közelében tartunk, ezért ezek a kritikák, amiket ellenzéki képviselők megfogalmaznak, akár igazak is lehetnek. Azért tudom viszont értékelni azt, amit ön elmondott, miniszter úr, mert tudom azt a mélypontot is, hogy honnan kellett indulnunk.

Abban önnek egész biztosan igaza van, hogy amit a magyar kormány állít a magyar gazdaság növekedési kilátásairól, a hiány várható mértékéről, a növekvő belső fogyasztásról, a csökkenő munkanélküliségről, egybeeseng azokkal, akik nem feltétlenül a mi barátaink, hanem egyszerűen elemzőintézetek ugyanezt állítják. Sőt, az Európai Bizottság, amely górcsővel nézi nyilvánvalóan minden egyes költségvetés és gazdaság teljesülését, ugyanezt állítja.

Ezért ma azok közé tartozom, akik azt mondják, hogy következetes gazdaságpolitikával mégiscsak van értelme ilyen jelzéseket tenni nemcsak az Európai Unió irányába, hanem a gazdaság szereplői irányába, mert ez a hitelességiünk záloga. Én azt gondolom, hogy az elkövetkezendő kormányzati időszakban, ami még előttünk van, azt kell tudnunk megteremteni, hogy ebből az egyre növekvő gazdasági stabilitásból vagy költségvetési stabilitásból, amit meg tudtunk teremteni magunknak, egyre többet tudjunk érzékeltetni azokkal a társadalmi szereplőkkel, az állampolgárokkal, akiknek a megbízásából itt vagyunk és cselekszünk. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Hargitai képviselő úr. A Magyar Szocialista Párt képviselőcsoportjából Burány Sándor képviselő úr jelentkezett. Öné a szó, kettő percben.

BURÁNY SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Ház!

Néhány dologról miniszter úr nem beszélt, engedje meg, hogy ezekre kitérjek. Nem beszélt a miniszter úr arról, hogy Magyarország a nagy nemzetközi hitelminősítők szemében változatlanul bővli kategóriában van. Bővli kategóriában van. Olyan országokat tudunk a régióból mindössze megelőzni, mint Ukrajna vagy Horvátország, és hogy jelezzem, hogy van még hova fejlődni, tisztelt miniszter úr, a hitelminősítők minősítése alapján előttünk jár Románia, Litvánia, Lengyelország, Szlovákia és Csehország is. Ennyit talán a gazdaság hitelességéről.

A másik, amiről nem beszélt miniszter úr, hogy Magyarországon Európában az egyik legalacsonyabb a vállalkozói kedv, sőt a kis- és középvállalkozások tekintetében a helyzet még rosszabb, nálunk szűnt meg a legtöbb kis- és középvállalkozás az elmúlt időszakban.

Nem beszélt miniszter úr arról sem, hogy a kormány optimizmusa határtalan volt, amikor néhány évvel ezelőtt bevezette az úgynevezett adósságképletet, kiderült, hogy az adósságállomány csökkentésében mégse annyira sikeresek, hiszen a minap éppen a Költségvetési Tanács elnöke hívta fel a figyelmet arra, hogy az eredeti törvények szerinti előírásokat a kormány konvergenciaprogramja, költségvetési törvényjavaslatai nem fogják tudni teljesíteni, egyszerűen azért, mert az adósságállomány érdemben nem tudott csökkenni, úgy, hogy egyébként önök 3000 milliárd forintos nyugdíjvagyonot eközben eltapsoltak.

És végül nem beszélt miniszter úr arról, hogy terjed a jövedelmi, a dolgozói szegénység az országban, köszönhetően éppen az önök által alkalmazott személyi jövedelemadó-politikának, ugyanis ellentétben a szocialista kormányok gyakorlatával, ahol a minimálbér nem viselt személyi jövedelemadót, önök 16 százalékra emelték a korábbi nulla mértéket, ezzel nagyon sok dolgozói családban előidéztek azt az állapotot, hogy nem tudnak kijönni a fizetésből hó végéig.

Nincs okuk ennyire büszkének lenni, miniszter úr! Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Burány képviselő úr. Megadom a szót Rogán Antal frakcióvezető úrnak, Fidesz, kettő percben.

ROGÁN ANTAL (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Miniszter Úr! Nem szabad elfeledkeznünk akkor, amikor az elmúlt öt esztendő gazdaságpolitikájának eredményeire, illetve kihívásaira nézünk vissza - ahogy azt KDNP-s képviselőtársam is előttem elmondta -, hogy mit is örököltünk. Mert MSZP-s képviselőtársaim szavait szerintem nagyjából úgy kell értékelnünk itt ebben a teremben, hogy ők egy olyan országot hagytak hátra, amelyben hihetetlen magas volt a költségvetési deficit, 85 százalékra növelték 58 százalékról a GDP-arányos államadósság

szintjét, és ezzel gyakorlatilag a csőd szélére taszították Magyarországot.

Az volt a feladat öt esztendővel ezelőtt, hogy először konszolidáljuk az állam pénzügeit. Ez megtörtént, tisztelt képviselőtársaim. Évek óta 3 százalék alatt van a költségvetési hiány, az államadósság pedig folyamatosan csökken, a 85 százalékról lassan el fogja érni a GDP-arányos 76 százalékos szintet.

A következő feladat az volt, hogy stabilizáljunk, tehát megtörténjen a gazdasági stabilizáció, a gazdasági stabilizáció után pedig kezdetét vegye egy növekedési fordulat. Ennek a jeleit láthatjuk most már az elmúlt 2-2,5 esztendőben, tisztelt képviselőtársaim, és lehet azt mondani, hogy ez a növekedési fordulat az EU-pénzeknek köszönhető, csak megjegyezném Schiffer András frakcióvezető úrnak, hogy jó néhány másik országban is vannak EU-források, a növekedés mégis lényegesen alacsonyabb, mint Magyarországon. Ebből az következik, hogy akkor mégiscsak történt nálunk valami más is, ugyanúgy, ahogy a munkanélküliség csökkenése is az egyik legnagyobb mértékű. *(Dr. Szél Bernadett közbeszól.)*

Tisztelt Képviselőtársaim! Itt mutatkozik meg egy fontos különbség. Amikor arról beszélünk, hogy a növekedési fordulat eredményeit mire fordítsuk, akkor önöknek csak az jut eszükbe, hogy hogyan lehetne az emberektől a pénzt elvenni, és egyébként másoknak odaadni. Elmondanám, hogy ha ezt az állam alkalmazottai felélik, az néhány százezer embernek jelent jót Magyarországon, ha viszont adót csökkentünk, az több mint négymillió dolgozó embernek.

Mi ezt az utat szeretnénk követni, és ebben támogatjuk miniszter urat, illetve az általa előkészített költségvetési koncepciót. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, frakcióvezető úr. Áttérünk a **napirend előtti felszólalásokra.**

Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Tukacs István, a Magyar Szocialista Párt képviselője: „Egészségügyi demonstráció előtt” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

(13.20)

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Az, aki tudni akarja, hogy a kormánynak mi a célja az egészségüggyel, nagyon nehéz helyzetben van. Nagyon nehéz helyzetben van, mert összefüggő elképzelések helyett kénytelen szembesülni elejtett mondatokkal, sajtótájékoztatón tett kijelentésekkel és olyan, a nyilvánosságban megjelenő elképzelésekkel, amelyekből mozaikként kellene kirakni a kormányzati elképzelés képét - csak hogy ezt a mozaikot nem lehet igazán kirakni, merthogy a darabkák nem illeszkednek egymáshoz. Ilyen apró mozaikokat je-

lent a tárca államtitkárának jó néhány bejelentése az előbb nem kívánt, majd utána törvényesített hálapénzről, a kéthetes onkológiai vizsgálatról, majd arról, hogy ezt fizetni kell, ha nem állapítanak meg a betegnél betegséget, a háziorvosok ügyeiről, a 6 milliárdról, amellyel várólistákat akarnak csökkenteni, és így tovább.

Tisztelt Képviselőtársaim! Zárójelben szeretném megjegyezni, államtitkár úr tudomásom szerint jelenleg is sajtótájékoztatón tesz bejelentést valamiről, ahelyett, hogy itt velünk beszélne ezt meg. Hát hol lehetne ezt másképp, jobban megbeszélni, mint a magyar parlamentben?

Van egy dokumentum, amelyből talán lehetne tájékozódni, az „Egészséges Magyarország 2014-2020” nevet viseli, háromnegyede helyzetelemzés, egynegyede foglalkozik a feladatokkal. És ami a lényeg, az, ami nincs benne, merthogy elken vagy nem beszél lényeges ügyekről, amelyek miatt most utcára fognak vonulni az egészségügyben dolgozók. A tárca előző államtitkára ezeket a problémákat úgy emlegette, mint a bányaszerencsétlenségben rekedt chilei bányászokat, hogy egyenként kell őket felszínre hozni és megmenteni. Nem sikerült, a bányászok sajnos lent maradtak.

S melyek ezek a problémák?

Elvándorlás. A szakdolgozók és orvosok elvándorlása, ami a betegek ellátását fenyegeti, és minden ellenkező híreszteléssel szemben nem áll meg és nem javul a helyzet. Ez az elvándorlás azt jelenti, hogy most már nem lehet betölteni azokat az üressé váló álláshelyeket Magyarországon, amelyek az egészségügyben vannak, és bizony fiatal orvosok és szakorvosjelöltek nem hazánkban képzelték el a jövőjüket.

Hálapénz. A legutóbbi hírek szerint ez törvényes lesz, ugyanakkor meg kellene érteni mindenkinek, hogy a kiszolgáltatott beteg a pénzen nem a háláját rója le, hanem egy jobb ellátást vagy annak a reményét vásárolja meg sok esetben. Ezért tehát a megszüntetésről kellene beszélni, nem a törvényesítésről.

Várólisták. A tárca államtitkára árulkodóan baljós kijelentést tett akkor, amikor azt mondta, hogy csökkenthető. Hát akkor csak pénz kérdése ezek szerint, amit önök nem szántak rá! Ha pénzt szánnak rá, és rövidülnek ezek a listák, akkor ezek szerint a megoldás ebben van. Ebben kellene keresni. És bizony tarthatatlan az az állapot, amikor egyes diagnosztikai eljárásokra, a lehető legegyszerűbbekre is hónapokat vagy fél évet kell várni. És ez nem szürkehályogműtét vagy gerincstabilizáló műtét, ez bizony a legegyszerűbb betegséget megállapító diagnosztika.

Bérezés. Hát, amikor azt mondja az önök egyik nagyon fontos kormányzati tényezője, hogy majd az 1 százalékos szja-csökkentés megoldja a bérfelzárkózást, vagy az államtitkár úr azt mondja, hogy 9900 forintból lényegesen lehet javítani az egyébként katasztrofálisan kereső ápolók helyzetét, akkor ez súlyos tévedés. Súlyos tévedés, amely nem képes számolni azzal, hogy akik ma és holnap utcára fognak vonulni, már képtelenek megélni a pénzükből.

És végül a kórházi adósságok ügye, amelyben önök azt a matematikai mutatót mutatták be, hogy 60 milliárdból hogy lehet kivonni 90 milliárd adósságot úgy, hogy még bérfejlesztésre is fussa. Hát, tisztelt államtitkár úr, tisztelt hölgyeim és uraim, ez nem megy! Ezt a matematikát nemhogy általános iskolában nem lehet elfogadni, talán még az ovisok is jobban számolnak.

Tisztelt Képviselőtársaim! Megteremtődött a szolidaritás az egészségügyben, nem lehet őket most már egyenként kivásárolni. Rezidens és szakdolgozó és orvos együtt fog demonstrálni egy nemzeti ügyben. Mert ha van három-négy nemzeti ügy, az egészségügy az. Ezért tehát megérné hosszabb távra megállapodást kötni, mint megpróbálni tüzet oltani. Ehhez pedig pénz kell. Ha igaz az, amit Varga miniszter úr mondott, akkor tessék szíves lenni több pénzt adni ennek a szakmának. Nem stadionokra, hanem egészségügyre kell pénzt költeni, hogy valami változzon ebben a szférában!

Elnök úr, köszönöm a lehetőséget. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Tukacs képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Azt is mondhatnám, hogy a tisztelt képviselő úr egy rendkívül bátor képviselő, mert a szocialista kormányzat egészségügyi teljesítménye után egészségügyről itt a parlamentben beszélni, ezeket a kérdéseket, ezeket a problémákat felhozni vagy nagyon nagy bátorságot jelent, hogy az önök eredményei után ezt ön megteszi, vagy nagyon rövid emlékeztethetséget, hogy már nem emlékszik arra, mit is jelentett a szocialista kormányzás, és mihez képest változott meg az egészségügyi támogatások, az egészségügy rendszerének az iránya az elmúlt öt esztendőben.

Mert emlékszünk még arra, amikor önök a különböző egészségügyi hiányzó kiadásokat nem azzal akarták orvosolni, mint amivel mi tesszük, hiszen mi a tavalyi évről az idei évre 6 százalékkal emeltük az egészségügyi ágazatra fordított kiadásokat. Nem, önök vízitdíjat akartak bevezetni és kórházi napidíjat, önök így próbálták növelni az egészségügy bevételeit. Nagyon nagy bátorság az ön részéről egészségügyről beszélni akkor, amikor ön meg sem szólalt akkor, amikor az ápolóktól elvették a 13. havi bérüket, és ezzel nagyobbra nőtt a különbség a nemzetgazdasági átlagkereset és az egészségügyben dolgozók keresete között.

Ön akkor is elfelejtett felszólalni itt a parlamentben vagy sajtótájékoztatót tartani, amikor magánbiztosítóknak akarták átjátszani az egészségügyi kassza összegét, vagy akkor, amikor a HospInvest nyomán más kórházakat is privatizálni kívántak. Az idő bebizonyította, hogy ez mekkora hibás döntés

volt, hogy majdnem csődbe jutott, a csőd közelébe jutott az a kórház, amit privatizáltak. Akkor valahogy a Szocialista Pártban nem voltak olyan hangok, amelyek megóvták volna ettől a hibás döntéstől a kormányt.

Emlékszünk arra is, hogy kórházi széfekkel próbálták javítani a kórházi betegek állapotát, nem pedig az ottani ellátásra fordított összegek növelésével. És emlékszünk azokra a kórházbezárásokra is, amelyeknek egyik áldozata pont az OPNI lett, és arra is emlékszünk, hogy akkor szinte mindennaposak voltak az egészségügyi demonstrációk. Horváth Ágnes akkori egészségügyi miniszter csak annyit kért, hogy legalább az esküvője napján ne tüntessenek, az legyen egyfajta nászajándék az ő részére, hogy legalább akkor nincsenek egészségügyi tüntetések.

Ehhez képest mi az elmúlt időszakban egy példa nélküli fejlesztést indítottunk el, ami a kórházak infrastruktúráját illeti, hiszen ön is nagyon jól tudja, tisztelt képviselő úr, hogy összességében 500 milliárd forintnyi kórházi beruházás folyik most is Magyarországon vagy fejeződött be az elmúlt időszakban. Önök az első három évében ennek a fejlesztési időszaknak nem sokat tettek.

A béremelések időszaka ugyancsak ebben az időszakban kezdődött el az elmúlt években. Azt mondhatjuk, hogy 2012-2013 volt az az időpont, amikor érezhetően megemelkedett az egészségügyben dolgozók bére. Összességében 95 ezer embernek fizettünk ki 76 milliárd forinttal magasabb összegű bért, ami átlagosan 24 százalékos béremelkedést jelent. Ez a 24 százalék ugyan érezhető, de nyilván mi is tudjuk, hogy még kevés, nyilván mi is tudjuk, hogy még többet érdemelnek az egészségügyben dolgozók, ezért folyamatosak az egyeztetések a kormányzat és a különböző egészségügyi szervezetek között. Ön is nagyon jól tudja, hogy a Magyar Egészségügyi Szakdolgozói Kamara közgyűlésén Zombor Gábor államtitkár úr is részt vett, átvette a kamara javaslatát. A múlt héten is volt egyeztetés a minisztériumban, és nemcsak ezzel az egy szervezettel, hanem jóval több szervezetet is meghívott az államtitkár úr, és ott folytattak egyeztetéseket az egészségügyi bérhelyzetről.

Akiknek már viszont érezhetően javult tavaly is és az idén is a bérhelyzete vagy a jövedelmi helyzete, azok a háziorvosok, hiszen ők plusz 10 milliárd forintot kaptak ebben az évben is és az előző évben is. Több mint egyharmadával nőtt a háziorvosi praxisok finanszírozása az elmúlt időszakban. Ezt lehetővé tette sok minden, nemcsak a gazdaság jobb teljesítménye - hiszen mi nem hitelből, hanem a gazdaság jobb teljesítményéből tudtuk ezeket a pluszkiadásokat fedezni -, hanem az is, hogy a chipsadó révén egy teljesen új bevételi forrása keletkezett az egészségügyi rendszernek, egy olyan bevételi forrás, amit mindemellett az emberek elsöprő többsége igazságosnak is tart.

A várólistákat szóba hozta tisztelt képviselő úr. Lehetősége lett volna a szocialista kormánynak is

csökkenteni vagy megszüntetni a várakozók számát, de ezt nem tette meg. Ha csak az elmúlt egy-másfél évet nézem: a tavalyi év elején másfél milliárd forint pluszforrást, a nyáron 1 milliárd forint pluszforrást, december-januárban pedig további 6 milliárd forint pluszforrást fordított ez a kormányzat a várólisták csökkentésére. Már az első másfél milliárd forintos ráfordítás is 3 ezer fővel csökkentette a várólistán várakozó betegek számát, és bízunk benne, hogy ez tovább fog a továbbiakban is csökkenni.

Az elvándorlása hál' istennek most már nemcsak az orvosoknak, hanem az ápolóknak is lelassult, kevesebben kérnek engedélyt külföldi munkavállaláshoz. A rezidensosztóndíjat pedig szintén ez a kormányzat vezette be, hogy a fiatal orvosokat itthon tudjuk tartani. És ön is tudja, hogy a kormány legutóbbi döntései nyomán újabb 43 ezer ápoló és 17 ezer orvos részesülhet jövő január 1-jétől béremelésben. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

(13.30)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólásra jelentkezett Schmuck Erzsébet képviselő asszony, Lehet Más a Politika: „A kormány ismét becsapta a devizahiteleseknek” címmel. Öné a szó, képviselő asszony, öt percben.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ellenzéki képviselőként talán örülhetnék is annak, amit a kormánytöbbség az utóbbi időben törvényalkotás címszó alatt csinál. Végig gondolatlanul, kapkodva nyújtanak be hibás törvényjavaslatokat. Ilyen volt az internetadó, az üzletek vasárnapi zárva tartása, a brókertörvény, de idetartozik a devizaforintosításról szóló törvény is. Mondom, örülhetnék, mert így az emberek világosan látják, hogy ki és miképpen csapja be őket. De felelős politikusként nem örülhetek, mert az önök rosszul előkészített és hatásaiban nem előre látott törvényeinek az emberek isszák meg a levét, elsősorban a kiszolgáltatott, nehéz körülmények között élő emberek.

A devizaforintosításról szóló törvényt az LMP nem szavazta meg. Nem szavaztuk meg, mert a devizapiaci árfolyamon történő átváltással elviselhetetlen terheket rakott a családok nyakába, ráadásul semmilyen védelmet nem ígért azok számára, akik anyagi helyzetük miatt nem tudják a forintra váltott hitelüket visszafizetni. Önök mindent ígértek, és egy pillanatra talán az emberek el is hitték, hogy viselhetővé válnak a terheik. De ez legfeljebb csak egy pillanatig tartott. Most, hogy a devizahitelekkel kapcsolatos elszámoló levelek megérkeztek, az emberek keserűen szembesültek azzal, hogy forintra pontosan mit jelent nekik az átváltás.

Sok-sok példát lehetne felsorolni, mert a számok mindennél beszédesebbek. Csak egyet említek: valaki felvett 6 millió forintot, azóta törlesztett 5 milliót, és most több mint 8 millió forint a tartozása. És a számok mindenhol hasonlóak. 2,5-3-szorosát kell visszafizetniük annak, mint amit felvettek. Azokról az emberekről van szó, akik nem tudtak 180 forintos árfolyamon végtörleszteni, vagyis zömében a kis keresetű, alacsony jövedelmű emberekről. Önök csak beszélnek a szegények megsegítéséről, a végtörlesztés a jómódúaknak kedvezett, azoknak, akiknek nem voltak tartalékaik, és ők voltak, akik 30 százalékkal alacsonyabb árfolyamon fizethették vissza a hitelt, köztük államtitkárok is.

Önök nagyon becsapták az embereket. Tavaly, nyilván nem véletlenül, éppen az önkormányzati választások előtt a Fidesz frakcióvezetője azt nyilatkozta: „A devizahiteleket a piacinál alacsonyabb árfolyamon válthatják át forintra, ugyanis az árfolyamváltozásból fakadó terheket a bankoknak és az ügyfeleknek közösen kell állniuk.” Ez az álláspont azonban csak az önkormányzati választás napjáig tartott, és az ígéretből lett piaci árfolyamon történő átváltás, azaz a korábbi ígéretekkel szemben a teljes árfolyamvesztéséget az adósokra terheltek. A piaci árfolyamon történő forintosítás súlyos hibája mellett önök több más, ugyancsak súlyos problémát nem kezeltek, nem is voltak hajlandók meghallgatni, pedig az LMP rendre felhívta rájuk a figyelmet, sőt törvényjavaslatokat is benyújtottunk.

Az egyik az elsétálás joga. Ép ésszel felfoghatatlan, hogy egy jelzáloghitelnél, legyen az ingatlan- vagy más alapú, akkor is fennmaradhat az adósság, ha a zálogtárgyat, például a lakását az adós elveszti. Ebben az esetben is a törlesztőrészleteket még akár évtizedekig is fizetnie kell. Ez nem más, mint az adósrabszolgaság törvényesítése. A másik a lakást veszítők védelme. A bank általában eladta, faktorálta a bedőlt hiteleket olyan cégeknek, amelyek aztán nem válogattak az eszközökben, sokszor jóval nagyobb adósságot hajtottak be, mondva csinált költségeket hozzácsapva, mint ami miatt a lakás elvesztett. Mi megtiltottuk volna a faktorálást.

Nem sorolom tovább, bár még voltak jó megoldást szolgáló javaslataink, de ezeket önök még megfontolni sem voltak hajlandók. Pedig az LMP javaslataival már évekkel ezelőtt jelentősen csökkenthetőek lettek volna a törlesztőrészletek.

Tisztelt Országgyűlés! Mára világosan kiderült, hogy a devizahitelek forintosításának csak egy nyertese van, és nem az emberek. Ha az embereket megkérdeznénk, hogy ki nyert, biztos vagyok benne, hogy szinte mindenki azt válaszolná, a Magyar Nemzeti Bank. Az MNB saját bevallása szerint a piaci árfolyamon történt forintosítás 136 milliárd forintot hozott számára; annak az MNB-nek, amely több mint egy éve felügyelőbizottság nélkül, tehát törvénytelenül működik, amelyik kénye-kedve szerint szórja a pénzt. Legújabbán a Századvég Alapítvány kapott 1,8 milliárd forintot.

Érdemes lenne koncepciót váltaniuk és a devizahitelesek problémáját ténylegesen megoldani. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az LMP frakciójában.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. A kormány nevében Tállai András államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Öné a szó.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Valóban érdemes egy kicsit higgadtan megvizsgálni a devizahitelesek kérdését, ami az elmúlt öt év parlamenti munkájának is egyik fő témája volt. Nem csoda, hiszen a 2010-es kormányváltáskor a Fidesz-KDNP-kormány azzal kellett szembesülni, hogy eladósodott ország, eladósodott vállalkozások és eladósodott emberek. *(Dr. Szél Bernadett: 2015-öt írunk!)* Növekedett a költségvetési hiány folyamatosan, növekedett az államadósság, nem volt gazdasági növekedés az országban, és a munkanélküliek száma is csak nőtt-nőtt egyre jobban, a foglalkoztatás pedig alacsonyabb volt. Mind ezt a társadalmi-gazdasági problémát, amit természetesen a lakosság is látott, hiszen azért lett olyan a választási eredmény akkor, megfejelte, betetőzte a devizahitelesek problémája.

A devizahitelesek problémája, nehézsége Európában is Magyarországon volt a legsúlyosabb, a legtragikusabb. Hiszen 2010-ben közel kétmillió ember volt eladósodva devizában, ez a lakosságnak közel 20 százaléka. Csak összehasonlításképpen: utánunk Lengyelország következik, itt ez 3 százalék volt mindösszesen. Az előző kormány semmit nem tett a lakosság érdekében, csak belehajtotta, behajszolta az embereket a devizahitelekbe, hogy az emberekben jó érzést keltsenek, hogy milyen jól élünk. Valójában 2010-ig fölverték a hiteleket, és amikor jött a Fidesz-kormány, akkor kellett azzal szembesülni, hogy a hiteleket vissza kell fizetni, mindezt ráadásul úgy, hogy 2008-ban világgazdasági válság következett be, ami sajnos Magyarországot sem kerülte el.

Ezzel a problémával kellett a kormánynak szembesülnie. A kormány kimondta, hogy segít az embereken, segít megoldani a problémát, és ki fogja vezetni a devizahiteleket, és nem lesz az országnak ez problémája. De milyen megoldást kellett találni a kormánynak? Először is igazságos megoldást. *(Dr. Szél Bernadett: Nem sikerült.)* Az igazságos megoldás azt jelentette elsősorban, hogy azok, akik forintban vették fel a hitelüket, és akik egyébként többen voltak, mint akik devizában, ne járjanak rosszabbul. Az igazságosság másik feltétele az volt, hogy nem lehet az egyik adófizető pénzét a másiknak odaadni azért, mert ő úgy döntött, hogy devizában adóssodik el.

Tehát az első elvárás a kormány döntéseivel szemben az volt, hogy igazságos legyen, a második elvárás pedig az, hogy olyan megoldást kell alkalmazni, ami pénzügyileg is egyensúlyt teremt az országban. Egyensúlyt teremt, hiszen nem lehet a költ-

ségvetés forrásaiból finanszírozni magánemberek problémáit, mert akkor a költségvetés is nagyobb hiánnyal tudott volna zárni, és nem tudtunk volna annak az európai uniós elvárásnak megfelelni, hogy a költségvetés hiányát a GDP-hez mérten 3 százalék alá kell vinni. A harmadik megoldási elvárás az volt, hogy jogilag is rendben legyen. Jogilag, hiszen miután több millió embert érint, az nem megoldás, hogy hozunk valamit, majd ezt követően százezres perek jönnek, emberek százezrei perlik be az államot vagy a bankot. *(Dr. Szél Bernadett és dr. Schiffer András többször közbeszól.)*

(A jegyzői székben Gúr Nándort Hegedűs Lorántné váltja fel.)

Ezért aztán egy hosszú folyamat kezdődött el, ami az Alkotmánybíróság döntésével, sőt az Európai Bíróság döntésével zárult, és a végén 2014 júniusában mondta ki a Kúria azt, hogy valójában milyen tetteket követtek el a bankok, hogyan csapták be az embereket. Tehát akkor már volt egy jogegységi határozat. Ekkor következett a kormány, illetve az Országgyűlés döntése, három törvényt hozott az Országgyűlés.

(13.40)

A három törvény: először 2014 júniusában semmisnek mondta ki az árfolyamrést, majd 2014 szeptemberében az elszámolási törvény, amely szerint vissza kell fizetni az ebből eredő károkat az embereknek, és 2014 novemberében pedig a fair bankról szóló törvény, amely a forintosításról is szólt.

Így áll össze az a megoldás, amelynek most a végén járunk, a végén, mert remélhetőleg néhány hónapon belül kimondhatjuk, hogy ezt a problémát a kormány és az Országgyűlés közösen megoldotta. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Sneider Tamás, a Jobbik képviselője, alelnök úr: „Hány százezer aláírás után hajlandó beszélni a kormány a nyugdíjkorhatárról?” címmel. Öné a szó, alelnök úr.

SNEIDER TAMÁS (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az eddigi tavaszi ülésszakban háromszor szólaltam fel napirend előtt azzal kapcsolatban, hogy hajlandó-e a kormány fontolóra venni azt a javaslatunkat, hogy a férfiak 40 év munkaviszony után nyugdíjba vonulhassanak. Háromszor szólaltam fel, háromszor vártunk erre választ, és háromszor nem kaptunk erre választ.

Rétvári Bence államtitkár úr lett volna megbízva azzal, hogy választ adjon, de mindig csak mellébeszélés, teljesen más témákról vagy éppen netalán telje-

sen ferde dolgokról beszélt a válaszaiban. Nagyon bízom benne, hogy ha ön kapja meg megint a válaszadás lehetőségét, akkor egy kicsit komolyabban fogja venni a feladatát.

Közben persze teltek a hetek a három felszólalás közben, és elindítottuk az aláírás-gyűjtési akciónkat, amelynek köszönhetően azt lehet látni, hogy megváltozott, vagy amelynek köszönhetően is megváltozott az emberek véleménye, és az elmúlt választáson Tapolcán a Fidesz képviselője helyett a Jobbik képviselőjét, Rig Lajost választották meg. Talán ebben szerepe volt annak a nyegle válasznak is, amit sorra kaptunk ebben az igen fontos kérdésben, amelynek okán százával, sőt talán azt is mondhatom, hogy ezres nagyságrendben kapjuk a leveleket a Jobbik központjába.

Én akkor az egyik felszólalásomban kértem, hogy ötpárti egyeztetést hívjunk össze ebben az ügyben; hát természetesen erre is egy olyan választ kaptunk, mint itt a parlamentben. Olyan választ kaptunk, hogy ez mindössze politikai célokat szolgál a Jobbik részéről. Hát erre mondom én azt, hogy bagoly mondja verébnek. Hiszen ki volt az, aki az utóbbi hetekben észrevette, hogy a tömeges bevándorlás veszélyekkel is járhat Magyarországon? Mert a Jobbik ezt észrevette már évekkal ezelőtt, hiszen a programjának fontos része. Vagy ki volt az, aki arról beszél mostanában, hogy a halálbüntetésnek is lehet létjogosultsága? Ugyan ki az, aki ilyen politikai párfordulásokat tud véghezvinni? Hát nyilvánvalóan ez nem a Jobbik, hanem a jelenlegi kormánypárt. Persze, azóta változott a helyzet, hiszen jócskán erősödött a Jobbik támogatottsága.

Na de hogy miről is van szó? Engedjék meg, hogy két nagyon rövid levelet felolvassak, hogy mit is szeretnének az emberek. Az egyik levelet László írta. Azt írja ezzel a kérdéssel kapcsolatban: „Jelenleg a melóból a koporsóba időt éljük. Emberek ezrei meghalnak úgy, hogy nyugdíjukat meg sem élék. Elmúltam 56 éves, nem tudok unokázni, a gyermekeimnek segíteni. Elfáradtam, és dolgoznom kell. Ha a nagyszülők be tudnának segíteni, a fiatalok több gyermeket vállalnának, mert jobban tudnák támogatni a fiatalokat a nyugdíjas szülők. Ha másban nem, akkor abban, hogy vigyáznak a gyerekekre, míg a szülők dolgoznak.”

Itt egy konstruktív felvetés, kérdezem én: miért nem lehetett erről beszélni? László miért nem érdemli meg, hogy az ő gondolatáról beszéljünk? És az a sok százezer ember miért nem érdemli meg, hogy az önök részéről foglalkozzanak ezzel a témával, hogy legalább egy ötpárti egyeztetésre elküldjenek valakit úgy, mint ahogy az LMP egyébként megtette, és erről a kérdéstről vitázhassunk?

De nézzünk még egy másik levelet, itt van Gábor levele. *(Derűltég a kormánypártok soraiból.)* „Apukám 45 év munkaviszonnyal nem mehet el, mert csak 62 éves.” Örülök, hogy ezen nagyon tudnak nevetni a fideszes képviselők, remélem, sokan nézik a televíziós adásokat. „Kivan fizikálisan, beteg,

anyukám ugyanaz, 36 éve van. A plusz négy évet, amit a vegyiparban eltöltött időért kapott volna, elvették. Négy ágyéki, két nyaki gerincsérvvel dolgozik 60 évesen, és még négy éve van. Félek, nem fogja bírni, de nem megy el rokkantra, mert amit arra adnak, nulla. Borzasztó, hogy szenvedni látom a szüleimet, megdolgoztak a pihenésért, és kizsigerelik őket, hogy megnyomoruljanak, vagy még a nyugdíj előtt meghaljanak.”

Tisztelt Képviselőtársaim! Örülök, hogy most már nem nevetnek, mint az előbb, és talán egy kicsit komolyabban fogják venni ezt a kérdéskört, mert gyűjtjük az aláírásokat, sok százezer aláírás összegyűlt már, és az aláírásgyűjtések után ide fogjuk hozni újból a kérdést.

Bízom benne, hogy akkorra a kormányzat meggondolja a politikáját, átgondolja a politikáját, és átgondolja azt, hogy nyugdíjreformra van szükség Magyarországon, de nem olyan nyugdíjreformra, hogy elveszünk a magán-nyugdíjpénztári vagyontokat - és még hasonlókat tudnék mondani -, vagy csökkentjük, kérem szépen a korai nyugdíjaztatás lehetőségét, illetve megszüntetjük, hanem ennek pont az ellenkezőjére.

Kérem szépen, ne legyenek ennyire érzéketlenek, önök is lesznek nyugdíjasok valamikor, nem is túl sokára talán, és akkor talán önök is jobban átérizhetik azt, hogy mi az, amit átélnek ma főleg a fizikai dolgozók. De ne kelljen ezt megvárni, lépünk ebben a kérdésben, nagyon kérem.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr, alelnök úr. A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr fog válaszolni.

Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A Jobbik is igen sok kérdésre nem adta meg a választ ezen téma kapcsán az elmúlt hetekben és az elmúlt hónapokban. Az egyik az a kérdés lehet, amikor a nyugdíjemelésekről volt szó ebben a Házban az elmúlt négy évben, hiszen a Fidesz-KDNP által elfogadott törvények időszakában 6,9 százalékkal nőtt a nyugdíjak vásárlóértéke, hiszen Magyarországon lényegében megszűnt az infláció, és minden év elején, amikor a nyugdíjak emeléséről döntöttünk, egy nagyobb számmal számolt a költségvetés, nagyobb számmal számoltak az adótörvények, de utána a kormány helyes gazdaságpolitikájának a következtében ez az infláció sokkal alacsonyabb mértékben alakult. Ugyanakkor a nyugdíjak értéke a magasabb infláció szerint lett meghatározva, és természetesen ezt a magasabb összeget kapták meg a nyugdíjasok. És ez a 6,9 százalék, ami most minden magyar nyugdíjas zsebében ott van, erre a Jobbik mindig nemet mondott.

Érdekes kérdés itt a parlamentben, hogy akkor miért nem gondolt a Jobbik a nyugdíjasokra, ezeket a nyugdíjemeléseket miért nem szavazta meg. Amivel, ha bele vesszük az idejének is a nyugdíjemelési adatait, akkor közel vagyunk már ahhoz, hogy a 13. havi nyugdíjat visszaadjuk a nyugdíjasoknak, hiszen ezzel elérjük azt a 8 százalékos körüli nyugdíjemelkedési szintet, ami egy hónapnyi plusz nyugdíjat ad minden nyugdíjasnak Magyarországon.

De tudjuk, hogy a Jobbik miért veti fel ezeket a javaslatokat, továbbra is furcsállom, hogy miért pont képviselő úr viszi ezt a témát a Jobbik-frakción belül (*Mirkóczki Ádám: Nehogy már megmondd, hogy ki vigye!*), hiszen ő maga mondta el a Jobbik őszi beszédében, hogy most szüksége van a Jobbiknak a nyugdíjasokra. Most kedves kisfiút, vagy nem is tudom már, pontosan milyen szót használt, kedves fiatal embert kell játszani, nem agresszívnek kell lenni, hogy ne hogy összekeverjék önöket a cigánybűnözőkkel (*Mirkóczki Ádám: A lényegről, a lényegről!*) - ezt a kifejezést használja képviselő úr ezen a hangfelvételen -, hanem, mivel nyugdíjasok nélkül választást nyerni nem lehet, és ezért a Jobbiknak is változtatni kell a stíluson, a retorikáján, ezért önök retorikában, stílusban változtatnak, és a nyugdíjasok számára is ilyesfajta szimpatikus szövegeket mondanak. Bár mindemellett önök maradnak ugyanazok, akik voltak, csak a kommunikációban megpróbálják, úgy látszik, megtéveszteni ezeket az embereket. Bízunk benne, hogy ők azért emlékeznek korábbi szavazásokra.

Ön még mindig adós azzal, képviselő úr, hogy elmondja nekünk, hogy 2010. december 20-án este fél 8 után pár perccel miért nem támogatta sem ön, sem pedig - itt az előbb megszámoltam, ha jól emlékszem - 35 képviselőtárs. 35 jobbikos képviselőtárs mind egyöntetűen olyan álláspontot foglalt el, hogy nem támogatta ezt a törvényjavaslatot, amelyik a nők számára bevezette a 40 év szolgálati idő utáni nyugdíjba vonulási lehetőséget. (*Sneider Tamás: Csak a felének, az a baj!*) Miért nem szavazta meg ezt a Jobbik? 2010. december 20-án miért volt más a véleménye önnek, mint ami most a véleménye? Hogy lehet, hogy egy jobbikost sem, senkit a frakcióból nem lehet találni, aki támogatta volna a nők számára ezt a törvényjavaslatot? (*Mirkóczki Ádám: Magadról beszélj, ne rólunk! És a férfakkal mi lesz?*)

Elmondta ön talán a legutóbbi sajtónyilatkozatában vagy itt a parlamentben, hogy azért nem, mert ez egy salátatörvény, és salátatörvényeket önök nem támogatnak. Hát én kinyomtattam ezt a törvényt, nem a leghosszabbak közül való, négy oldalon elfér, nem is kell teljesen négy oldal, a zárórendelkezésekkel együtt 26 paragrafus az egész. Szó van benne az egyéni vállalkozókról szóló törvény módosításáról, a fegyveres szervekkel kapcsolatos törvény módosításáról, a 2007. évi LXXXIV. törvényről és a nyugdíjtörvényről (*Mirkóczki Ádám: Ezt hogyan nevezik? Salátatörvénynek!*), amiben a nők számára ez a 40 éves kedvezmény benne volt. Melyik kérdés

volt, melyik kérdés volt a Jobbiknak fontosabb a nők 40 éves nyugdíjba vonulási lehetőségénél, amiért ezt a törvényt leszavazták?

(13.50)

A másik három törvény módosítás közül melyiknek volt akkora súlya, ami miatt azt mondta a Jobbik, hogy nem támogatja azt, hogy a nők 40 év szolgálati idő után, 40 év munkavállalás és gyermeknevelés után nyugdíjba vonulhassanak? Én ebben a 24 szakaszban nem látom, hogy hol van az indok, ami miatt a Jobbik megtehetné volna. Ez csak egy valamire bizonyíték, tisztelt jobbikos képviselőtársaim, arra, hogy önök bármikor 180 fokot változtatnak az álláspontjukon, bármilyen politikából annak az ellenkezőjébe képesek átmenni (*Közbeszólások a Jobbik soraiból: Mondja a Fidesz!*), és ha az előző négy év után most változtattak a politikájukon, semmi garancia nincs arra, hogy a következő négy évben megint egy új irányt szabnak önmaguknak. (*Taps a Fidesz soraiból. - Zaj a Jobbik soraiból.*)

Ugyanakkor a Fidesz-KDNP számára fontos volt ez a korosztály az elmúlt időszakban, éppen ezért a munkahelyvédelmi akciótervben az 55 év feletti munkahelyeinek megőrzése céljából összesen 362 ezer embernek sikerült segítséget nyújtanunk (*Mirkóczki Ádám: Nem ez volt a kérdés!*), 56 milliárd forinttal támogattuk a munkahelyvédelmi akciótervben azt, hogy ezeknek az embereknek, akik 55 év fölött valóban nehezebben tudnak elhelyezkedni, megőrizzük a munkahelyét. Ez 362 ezer embernél már sikerült.

Hogy a nők esetében fogadtuk el ezt a 40 éves kedvezményt, az pedig egy tudatos politikánk volt, hiszen szeretnénk volna a nőknek, a hölgyeknek, akik a gyermekek megszületésével, a gyermekek felnevelésével fokozottabb igénybevételnek vannak kitéve, fokozottabb áldozatot vállalnak, nekik legyen ez egy kifejezett kedvezmény. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! „Quo vadis?” címmel szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Vejkey Imre képviselő úr, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselője. Öné a szó, képviselő úr.

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Európában és benne Magyarországon a nyugati kultúrát megrendítheti, ha a központi összetartó eleme, a kereszténység megrendül. Mindszenty hercegprímás úr ezt úgy fogalmazta meg, hogy ha lesz egymillió imádkozó ember, akkor nem féltünk Magyarországot; Schuman pedig úgy, hogy Európa vagy keresztény lesz, vagy nem lesz. Mi, kereszténydemokraták e hitvallások védelmezői vagyunk.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Korunk nyugati civilizációjában érzékeny kérdéssé vált a különböző

társadalmi normarendszerek viszonya. Szekuláris világunkban a választópolgárok többsége és ezáltal a mandátumszerzés érdekében az egyes politikai pártok is hajlanak az objektív erkölcs létének az elutasítására, vagyis a természetjogi gondolkodás elutasítására. A természetjog azonban újból és újból előbukkan a történelem minden olyan pillanatában, amikor az emberi együttélés szemszögéből a politika válaszúthoz érkezik, hiszen az emberi-társadalmi együttélésre vonatkozóan fogalmazza meg a végső elveket.

Az erkölcsi kérdésfeltevések elodázhatalansága és politikai szükségszerűségei vállalva támogatják a természetjog örök időszerejét. Természetjog mindig az ember alkotta úgynevezett pozitív jog megkérdőjelezhetőségével kapcsolatban kerül elő. Ezen tulajdonsága, például a „Ne ölj!” parancs azon alapul, hogy objektív és állandó értékek valóságát adja. Mivel pedig objektív és állandó, szemben a kéréséletű és esetleges pozitív joggal, ezért az általános és örök érvényű jogot jelenti. Napjaink egyik ilyen feszítő kérdésfelvetése, vitakérdése a halálbüntetés bevezethetőségének, illetve bevezethetlenségének a kérdése.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mi, kereszténydemokraták elismerjük, hogy egy társadalomnak meg kell védenie önmagát a társadalomra veszélyes bűncselekményektől és azok elkövetőitől nemcsak az egyén, hanem a közösség szintjén is. Ha a bűncselekmény elkövetője olyan súlyos bűncselekményt követ el, hogy az a közösségre nézve rendkívüli veszélyt jelent, akkor az elkövetőt elkülönítik a társadalom egészséges szöveitől, vagyis börtönbe zárják. Tagadhatatlan, hogy a történelem folyamán voltak olyan időszakok, amikor az elkülönítés lehetetlen volt, vagy rendkívül komplikált és veszélyes lett volna, ezért a bűncselekmény elkövetőjét halálra ítélték és kivégezték.

A XXI. század Magyarországon azonban a magyar állam olyan büntetés-végrehajtási lehetőségekkel rendelkezik, amelyekkel ártalmatlanná tudja tenni az élet elleni bűncselekmény elkövetőit anélkül, hogy megfosztaná életétől. Prevenációs jelleggel szokták még a halálbüntetés mellett érvelők a bevezetése szükségességét mondani, mondván, hogy a halálbüntetésnek elrettentő hatása van, vagyis álláspontjuk szerint képes visszatartani az élet elleni bűncselekmények potenciális elkövetőit szándékuk megvalósításától. Ezzel szemben a tény az, hogy mindezek nem bizonyíthatók, sőt úgy tűnik, hogy egy élet elleni bűncselekménynek a halálbüntetéssel való fenyegetettsége a potenciális elkövetőre általános bűnmegelőző jelleggel rendkívül csekély jelleggel vagy egyáltalán nem bír. A potenciális bűnelkövetőre a büntetés elkerülhetetlensége bír valódi prevenációs jelleggel. Egyébként nincs olyan ország Európában, ahol a halálbüntetés eltörlése után a XX. század folyamán nőtt volna az emberölések száma, sőt ez a szám minden érintett országban csökken.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Amíg az ítélezést emberek végzik, addig hiba lehetősége sem zárható

ki. A híradásokat hallgatva rendszeresen hallunk olyan ügyekről, melyekben a bíró tévesen állapította meg valakinek a bűnösségét. Az el nem követett bűncselekmény miatt leült éveket, bár nem lehet meg nem történné tenni, de legalább ott van a tévedés észrevétele után az élet folytatásának lehetősége, ami a kiszabott halálbüntetés (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*) esetén már nem áll fenn.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mindezek alapján megállapíthatjuk, hogy erkölcsi felelősség terhelne azon törvényhozókat, akik indítványoznák vagy megszavaznák, hogy Magyarországon a halálbüntetés a kommunista diktatúra után újra bevezetésre kerüljön.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. (*Taps a kormánypárti padsorokból és az LMP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kormány nevében megadom a szót Répássy Róbert államtitkár úrnak.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Természetes, mondhatni menetrendszerű, hogy minden brutális gyilkosság után napirendre kerül a halálbüntetés visszaállításának kérdése. Nem kell sokáig keresgélni azokat, akik visszaállítanák a halálbüntetést, elég csak beszélgetni azokkal az emberekkel, akiknek a városában ilyen szörnyű bűncselekmény történt.

Tisztelt Képviselő Úr! A napirend előtti felszólásra a kormány nevében lehet válaszolni, ezért szeretném önt tárgyilagosan tájékoztatni arról, hogy a kormány nem tárgyalta olyan előterjesztést, amely a halálbüntetés visszaállítására vonatkozna. A kormány azonban minden olyan kérdéssel foglalkozik, amely az embereket foglalkoztatja. Demokráciában nincsenek tabuk, bármiről lehet vitatkozni. Ennek szellemében szeretném önt és az Országgyűlést tájékoztatni, hogy az igazságügyi miniszter ellenez minden, az életet érintő visszafordíthatatlan döntést. Ennek megfelelően ellenzi a halálbüntetést.

Személyes meggyőződésem szerint a valóban életfogytig tartó szabadságvesztés rosszabb, mint a halálbüntetés. Ajánlom figyelmükbe Bányi Zoltán és Arató László könyvét, amelynek címe: „Életfogytiglan - Az apró kortyokban fogyasztott halál”. A könyvben egy életfogytiglanra ítélt rab így beszél: „Már eddig is többször eszembe jutott, jobban jártam volna, ha felakasztanak, ugyanis az életfogytiglani börtön nem büntetés, hanem megtorlás, sokkal keményebb, mint a halálbüntetés.” Legyünk igazságosak, a szerzőpáros könyve inkább az életfogytiglan ellen szól, azonban kevés embert lehetne meggyőzni arról, hogy a halálbüntetés hiányában még a tényleges életfogytiglani büntetést is töröljük el. Ellenkezőleg, a kormány kitart a tényleges életfogytiglan mellett (*Mirkóczki Ádám: Több tízezer forint!*), minden fórumon meg fogjuk védeni a legsúlyosabb büntetést. Ha a strasbourgi bíróság még mindig nem tartja kielégítőnek az életfogytiglan szabályozását, akkor

más megoldással fogjuk biztosítani, hogy a kegyetlen gyilkosok soha többé ne szabaduljanak.

(14.00)

Azoknak a politikusoknak, akik most hangosan tiltakoztak a halálbüntetés ellen, sőt magának a gondolatnak a felvetése ellen is tiltakoztak, én személyesen azt tanácsolom, hogy ha valóban tenni akarnak a halálbüntetés ellen, akkor menjenek az Amerikai Egyesült Államok nagykövetsége elé, és tiltakozzanak ott, mert ott valóban van halálbüntetés. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Dr. Schiffer András: Mi már mentünk! - Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Rogán Antal frakcióvezető úr, a Fidesz frakcióvezetője: „Növekedési fordulat és adócsökkentés. Napirend előtt a 2016-os költségvetés” címmel. Öné a szó, frakcióvezető úr.

ROGÁN ANTAL (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A 2016. évi költségvetés ezen a héten június 13-án, a június 12-én *(sic!)* benyújtandó adótörvényekkel együtt az Országgyűlés elé kerül.

Azt gondolom, hogy ez egy nagyon fontos pillanat, hiszen először történik meg Magyarországon, hogy a magyar vállalkozások úgy kezdhetik el a következő üzleti év megtervezését, hogy több mint fél évvel 2016 előtt - mivel ezt június végére el tudja fogadni az Országgyűlés - tisztában lesznek a 2016. évre vonatkozó adójogszabályokkal, és tisztában lesznek a költségvetés céljaival. Ez erősíti a kiszámíthatóságot, erősíti a magyar vállalkozások számára a biztonságot. Mindez pedig értelemszerűen jó azoknak a magyar embereknek, akik magyar vállalkozásoktól kapják a munkahelyeiket.

Tisztelt Képviselőtársaim! A 2016. évi költségvetés az én meggyőződésem szerint egy új korszak költségvetése. Egy új korszaké, mert az elmúlt öt esztendőben Magyarországon végigment egy folyamat. 2010-ben, amikor a Fidesz-KDNP koalíciója megkapta a kormányzás lehetőségét a magyar választópolgároktól, egy olyan helyzetet örököltünk az MSZP-SZDSZ-, Gyurcsány- és mindenféle egyéb kormányoktól, amelynek az volt a vége, hogy 2010-ben Magyarország csődhelyzetben volt: óriási államadósság, a GDP 58 százalékos mértékéről közel 85 százalékra sikerült felnövelni az államadósságot, mindemellett rendkívül magas költségvetési hiány, és ne felejtsük el, hogy 2009-ben egy történelmi mértékű, közel 7 százalékos gazdasági visszaesés volt a magyar gazdaságban, és akkor a munkanélküliség megduplázódásáról még egyébként nem is beszéltünk.

Az első feladat az volt, hogy a magyar költségvetés pénzügyeit konszolidáljuk és rendbe tegyük. Ezt sikerült elérni. 2010 és 2011 a költségvetési konszo-

lidáció időszaka volt. 2012 és 2013 a gazdasági stabilizáció éve, amikor azt kellett elérnünk, hogy a költségvetés konszolidálása után előkészítsük a növekedési fordulatot, biztosítsuk Magyarország számára azt a lehetőséget, hogy a munkahelyeket megőrizzék, és megteremtődjék az a fordulat, ami a növekedéshez szükséges. Ekkor, 2012 közepén hirdettük meg a munkahelyvédelmi akciót, Magyarországon először stabilizáltuk a munkanélküliségi mutatókat, majd azok folyamatosan elkezdtek csökkenni, és 2013-2014 már a növekedési fordulat előkészítése, és ma már bízást mondhatjuk, hogy 2014-2015 a növekedési fordulat éve volt Magyarországon. Először, érdemben és stabilan elkezdett növekedni a gazdaság.

Itt sokaktól hallottuk már, hogy ez csak az európai uniós forrásoknak köszönhető. Tisztelt Képviselőtársaim! Európa számtalan országában vannak uniós források, amelyeket felhasználhatnak, és mégis jóval alacsonyabb a növekedés, mint Magyarországon. A magyar növekedés Európában az elsők között van, és azt gondolom, ez mutatja azt, hogy Magyarország képes volt egy valódi növekedési fordulat elérésére.

A növekedési fordulat mindig jelent magában többletforrásokat. Egy 3 százalékos körüli magyar gazdasági növekedés azt jelenti, hogy közel ezermilliárd forinttal megnőhet a nemzeti össztermék, ami 700 milliárd forint körüli bevételt jelent a költségvetésnek. Vagy hogy egy másik példát mondjunk, az, hogy Magyarországon a gazdasági stabilizáció eredményeként folyamatosan lefelé tudtuk szorítani a kamatkiadásokat, azt jelentette, hogy 2012-höz képest 2016-ra a költségvetésben 300 milliárd forinttal kevesebb lesz a kamatkiadás.

Az ezekből származó többletbevételeket többféle módon lehet elkölteni, tisztelt képviselőtársaim. Mi azt gondoljuk, hogy ezeket nem az államnak kell elvennie az emberektől, hanem ott kell hagyni náluk. Ezért a Fidesz és a KDNP azt kérte a kormánytól, hogy a 2016-os költségvetés legyen az adócsökkentés költségvetése. Csökkentsük a személyi jövedelemadót, emeljük meg a gyerekek után járó adókedvezményt a kétgyermekes családoknál - 350 ezer kétgyermekes család van Magyarországon; ez azt jelenti, hogy közel 700 ezer embert érint ez a jelentős adókedvezmény-növekedés -, és természetesen lépésről lépésre csökkentsük bizonyos élelmiszerek áfáját - ez elsősorban a sertéshúsról vonatkozik - a következő esztendőben, és az állam is mérsékelje azokat a terheket, amelyeket egyébként a magyar emberekkel fizettet meg bürokratikus ügyei elintézésében.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mi az adócsökkentést tartjuk a legfontosabbnak, de amellet nem feledkezünk el arról, az adócsökkentés lehetőséget jelent 4 millió dolgozó embernek Magyarországon. Emellett természetesen szükség van arra, hogy az államnál dolgozók bérét, ha lehet, minél nagyobb mértékben növelni tudjuk. De pontosan ezért vezettük be a pedagógus-életpályaprogramot, a fegyveres szervek

életpályaprogramját *(Az elnök a csengője megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, és azt gondolom, hogy ezeket folytatni is tudjuk a következő esztendőben.

Tehát a 2016. évi költségvetés egy új korszak költségvetése, az adócsökkentés költségvetése, és a folytatódó béremelések költségvetése is egyben. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, frakcióvezető úr. A kormány nevében Tállai András államtitkár úr válaszol az elhangzottakra.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Frakcióvezető Úr! Való igaz, a Fidesz-KDNP-kormány a 2010-es választások óta a hatodik költségvetését tervezi. Bár, ha a 2010-es költségvetés újratervezését is hozzászámolom, akkor végül is már a hetedik költségvetést készítjük el.

Úgy gondolom, hogy ilyen nyugodtan költségvetést az elmúlt időszakban nem készíthettünk. Bizony nyugodtabban és más makrogazdasági feltételek mellett tervezünk, és 2010 óta évről évre könnyebb lett a költségvetés tervezése és annak végrehajtása is. Könnyebb lett, hiszen Magyarország egy teljesen új gazdasági környezetben készítheti el a 2016-os költségvetését.

Csak néhány számadat, amit már mindenki ismer, de úgy gondolom, hogy érdemes ismételní és hangsúlyozni. A gazdasági növekedésünk az elmúlt évben az Európai Unióban a legmagasabb volt, 3,6 százalékkal. Sikerült a munkanélküliek arányát több mint 11 százalékról 7 százalék körüliire levinni, 440 ezer embernek adtunk az elmúlt öt évben többletmunkát. Az államadósság mértéke, amit a szocialisták 30 százalékkal feltornáztak 83 százalékra, az most már 77 százalék alatt lesz, és tovább fog csökkenni. Az infláció mértéke negatív volt az elmúlt évben, és a költségvetés hiánya is - 2013-ban ugye Magyarország kijött a túlzottdeficit-eljárásból. De mondhatnám a rezsicsökkentést, a devizahitelesek problémájának megoldását, vagy beszélhetnék bevételi számokról, hogy hogyan stabilizálódott a költségvetés bevétele, hogyan növekedett a fogyasztásból származó adóbevétel, és hogyan tudta a költségvetés elviselni az elmúlt években azt, hogy a személyi jövedelemadó mértéke jelentősen, 16 százalékra csökkent.

Való igaz, könnyebb költségvetést készíteni, és most már annak kell következnie, hogy a makroszámokból az emberek, a szegények, a gazdagabbak, mindenki érezzen valamit. A vállalkozások is, a közfoglalkoztatottak is, a közalkalmazottak is, a köztisztviselők is, az egészségügyben dolgozók is, a pedagógusok is, a rendvédelmi dolgozók is, mindenki, mindenkinek lépnie kell egyet előre.

Lépni kell egyet, de még ugrani nem tudunk. Még nem tart az ország ott, hogy a költségvetés, a

gazdasági feltételek megengedjék azt, hogy egy nagyot ugorjunk. Csak lépünk, lépegetünk előre, de mindenki az országban előre tud lépni. Mindenki, aki jövedelemhez jut, hiszen csökkenni fog a személyi jövedelemadó mértéke egy százalékkal. Akinek gyermeke van, növekedni fog a családi adókedvezmény mértéke. *(Folyamatos zaj az ellenzéki pártok soraiban.)* Csökkenni fog egy alapvető élelmiszer, a sertésbűs áfája, de már azt várom az ellenzektől, hogy mikor jön meg az a felszólalás, hogy miért csökken a gazdagok sertésbűsének az áfája, mert az mégiscsak igazságtalan. Úgy gondolom, hogy ez a felszólalás biztosan el fog jönni a költségvetési vita során.

(14.10)

De úgy gondolom, hogy az életpályamodellek előrehaladásával is a költségvetés biztosítja az embereknek a magasabb jövedelmet. A költségvetés két dolgot tud: csökkenteni az adót - ez mindenkit érint, a versenyszférát is -, és az állami alkalmazottak jövedelmét pedig növelni. Úgy gondolom, ezen is jó úton haladunk *(Dr. Schiffer András közbeszól.)*, hiszen 2016-ban tovább folytatódnak az életpályamodellek. Ennek a köztisztviselők lesznek a legnagyobb nyertesei, hiszen az ő életpályamodeljük indul el, míg a pedagógusoknak, a rendvédelmi dolgozóknak pedig folytatódní fog az életpályamodeljük. De a munkanélküliek is kevesebben lesznek, hiszen a közfoglalkoztatásra 2016-ban mintegy 70 milliárd forinttal többet fog a költségvetés fordítani. Ez azt fogja jelenteni, hogy további mintegy 40 ezer, jelenleg munkanélküli talál majd munkát, állást és jövedelmet a közfoglalkoztatáson belül.

Természetesen a vállalkozásoknak is tartalmaz a költségvetés többletet és pluszt, hiszen mintegy 1400 milliárd forint európai uniós támogatás kerül a gazdaságba azoknak a vállalkozásoknak, amelyek új munkahelyet tudnak létrehozni. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* A 2016-os költségvetés egy lépés lesz az egész ország számára előre. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk.

Felkérem Szűcs Lajos jegyző urat, hogy ismeresse **a további napirenden kívüli felszólalókat**.

DR. SZÚCS LAJOS jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Lukács László, Jobbik; Ikotity István, LMP; Magyar Zoltán, Jobbik; Szél Bernadett, LMP; Szabó Sándor, MSZP; Kész Zoltán független.

A keddi napon napirend előtti felszólalásra jelentkeztek a következő képviselők: Ikotity István,

LMP; Korózs Lajos, MSZP; Lukács László György, Jobbik; Font Sándor, Fidesz; Aradszki András, KDNP.

A keddi napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Sallai R. Benedek, LMP; Magyar Zoltán, Jobbik; Farkas Gergely, Jobbik.

A szerdai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Lukács László György, Jobbik; Schmuck Erzsébet, LMP. (*Mozgás.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Kérem szépen tisztelettel a képviselőtársaimat, hogy foglalják el a helyüket.

Most a **mandátumigazolás** és a képviselői eskütétel következik.

A Lasztovicza Jenő képviselőtársunk halála miatt megüresedett helyre kiírt időközi választáson a Jobbik Magyarországért Mozgalom jelöltjeként Rig Lajos úr szerzett mandátumot. A képviselő úr tájékoztatta az Országgyűlés elnökét, hogy vele szemben összeférhetlenség nem áll fenn. A mandátumvizsgáló bizottság az ülést megelőzően tanácskozott, és a választási iratok alapján Rig Lajos úr megbízólevelének szabályszerűségét megvizsgálta.

Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Vejkey Imre úrnak, a mentelmi bizottság elnökének, aki a mandátumvizsgálat eredményéről a Házzsabály 9. § (2) bekezdésének megfelelően jelentést tesz az Országgyűlésnek.

Oné a szó, bizottsági elnök úr.

DR. VEJKEY IMRE, a Mentelmi bizottság elnöke: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Önök előtt is ismert tény, hogy 2015. január 8-án a Mindenható elszólította Lasztovicza Jenő képviselőtársunkat, aki 2014-ben a Fidesz-KDNP jelölő szervezetek közös jelöltjeként Veszprém megye 3. számú választókerületében szerzett egyéni képviselői mandátumot.

A 2015. április 12-én megtartott időközi választáson Rig Lajos, a Jobbik Magyarországért Mozgalom jelöltje szerezte meg a szavazatok többségét. A Veszprém Megye 03. számú Országgyűlési Egyéni Választókerületi Választási Bizottság 49/2015. IV. 16. számú, 2015. április 16. napján kelt határozatában megállapította, hogy Rig Lajos országgyűlési egyéni választókerületi képviselői mandátumot szerzett. A határozat 2015. április 19-én 16 órakor jogerőre emelkedett. A megbízólevelét átadására 2015. április 21-én került sor.

Az egyes házzsabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. országgyűlési határozat 9. § (2) bekezdése szerint a mentelmi bizottság a mai ülésen megvizsgálta a Rig Lajos mandátumigazolásához szükséges iratokat. A képviselő úr nyilatkozatában előzetesen jelezte, hogy vele szemben összeférhetlenségi ok nem áll fenn, tehát képviselői jogait gyakorolhatja.

A fentiek alapján a mentelmi bizottság a mai ülésen egyhangúlag, tartózkodás és ellenszavazat

nélkül a következő határozatot hozta: a mentelmi bizottság javasolja az Országgyűlésnek, hogy igazolja Rig Lajos mandátumát.

Köszönöm a megtisztelő figyelmüket. (*Taps a kormánypartok és a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, bizottsági elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Felhívom a figyelmüket arra, hogy a mandátumvizsgálat eredményéről szóló jelentéshez módosító javaslatot nem lehet benyújtani. A mandátumot az Országgyűlés vita nélkül igazolja.

Kérdezem tehát a tisztelt Országgyűlést, hogy igazolja-e Rig Lajos úr mandátumát. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés 147 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül Rig Lajos úr mandátumát igazolta.

Tisztelt Országgyűlés! Megkérem Rig Lajos képviselő urat, fáradjon a terem közepére, és tegye le az esküt.

Felkérem Hegedűs Lorántné jegyző asszonyt, olvassa elő az eskü szövegét, a tisztelt Országgyűlést pedig kérem, álljon fel. (*A teremben lévők felállnak. - Rig Lajos a terem közepére lép. - Hegedűs Lorántné előolvassa az eskü szövegét.*)

RIG LAJOS (Jobbik): Én, Rig Lajos fogadom, hogy Magyarországhoz és annak Alaptörvényéhez hű leszek, jogszabályait megtartom és másokkal is megtartatom; országgyűlési képviselői tisztségemet a magyar nemzet javára gyakorolom.

Isten engem úgy segítjen! (*Taps.*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Az eskütételt követően kérem Mirkóczki Ádám jegyző urat, hogy aláírásra készítse elő az esküokmányokat, a megválasztott képviselő urat pedig arra, hogy kézjegyével lássa el azokat. (*Megtörténik. - Az esküokmányt aláírató Mirkóczki Ádám gratulál Rig Lajosnak, és átadja az aláírt esküokmány egyik példányát. - Rig Lajosnak elsőként Vona Gábor, majd dr. Rubovszky György, dr. Schiffer András, Rogán Antal és Gőgös Zoltán gratulál.*)

Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy az Országgyűlés új képviselőjének eredményes munkát és sok sikert kívánjak az Országgyűlés és a magam nevében.

Tisztelt Országgyűlés! Bejelentem, hogy az országgyűlési képviselők létszáma ezzel 199.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik ma kezdődő ülésünk napirendjének megállapítása. A napirendről, az ülés időtartamáról, a felszólalási időkeretekről az elnöki jogkörben előterjesztett javaslat alapján döntünk. Felhívom a figyelmüket arra, hogy a Házbizottság ülésén elhangzottaknak megfelelően a napirendi javaslatban uniós és nemzetiségi napirendi pontok is szerepelnek. Erről az EP magyarországi képviselői és a nemzetiségi szószólók értesítést kaptak.

Tisztelt Országgyűlés! Most az elnöki jogkörben előterjesztett **napirendi javaslatról döntünk**. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e a napirendi ajánlást. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a napirendet elfogadta.

(14.20)

Tisztelt Országgyűlés! Most **bizottsági taggá történő választásra** tett javaslatokról döntünk.

Az Országgyűlés elnöke személyi javaslatot terjesztett elő S/4708. sorszámom. Ebben azt kezdeményezem, hogy az Országgyűlés a Népjóléti bizottságba Sneider Tamás, Jobbik, helyett Rig Lajos jobbikos képviselő urat, egyeztetések után a Törvényalkotási bizottságba pedig a Lasztovicza Jenő halálával megüresedett tagsági helyre Apáti István jobbikos képviselő urat a bizottság tagjává válassza meg.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e ezt a javaslatot.

Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés 143 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 1 tartózkodással a személyi javaslatot elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most pedig soron következik a **mentelmi ügyek tárgyalása** és határozathozatala. A Mentelmi bizottság a Kiskunfélegyházi Járásbíróság 2.Bpk.33/2015/3. számú megkeresésére H/4650. sorszámom határozati javaslatot terjesztett elő **Hende Csaba országgyűlési képviselő mentelmi jogával** kapcsolatban. Erről az Országgyűlés vita nélkül határoz.

A határozathozatal előtt megadom a szót Vejkey Imrének, aki a bizottság javaslatát szóban is meg kívánja indokolni ötperces időkeretben. Öné a szó, bizottsági elnök úr.

DR. VEJKEY IMRE, a Mentelmi bizottság előadója: Tisztelt elnök úr, köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A Kiskunfélegyházi Járásbíróság 2.Bpk.33/2015/3. számú átiratában indítványozta Hende Csaba országgyűlési képviselő mentelmi jogának felfüggesztését rágalmazás vétsége miatt, Vadai Ágnes feljelentése alapján. Vadai Ágnes feljelentése szerint Kunszálláson, 2014. március 16. napján Lezsák Sándornak, az Országgyűlés alelnökének a kampányán Hende Csaba honvédelmi miniszter, országgyűlési képviselő beszédet mondott. Ebben egyebek mellett ismertette, hogy korábban a Honvédelmi Minisztériumban államtitkárként dolgozó dr. Vadai Ágnes saját honlapjának a kezelésére két gazdasági társasággal is szerződést kötött annak ellenére, hogy a feladat ellátása a Honvédelmi Minisztérium kommunikációs főosztályának a kötelezettsége lett volna, illetve a saját honlap kezelését dr. Vadai Ágnes a saját jövedelméből kellett volna hogy fizesse. *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Úgy*

van!) Beszédében elmondta azt is, hogy az ügyészség vádat emelt Vadai Ágnessel szemben.

A feljelentő a Hende Csaba beszédében elhangzottakból sérelmesnek tartotta, hogy Hende Csaba valótlannal állította azt, hogy az ügyészség vádat emelt volna Vadai Ágnessel szemben. Vadai Ágnes feljelentő előadta továbbá, hogy a fórumon elhangzottakról először a Hír TV számolt be, majd a hírt ezt követően gyakorlatilag a teljes magyar sajtó átvette.

A Mentelmi bizottság az ügyet 2015. május 5-ei ülésén tárgyalta. A Mentelmi bizottság hatáskör hiányában nem foglalkozott a cselekmény büntetőjogi értékelésével, s ebben a vonatkozásban nem vizsgálta a tényállást. A magánvádas ügyben követett, a mentelmi jogot töretlenül fenntartó gyakorlata, a mentelmi jog célja: az Országgyűlés, illetve a képviselők zavartalan munkavégzését kívánja biztosítani.

A Mentelmi bizottság többségi szavazattal azt javasolja ezért a tisztelt Országgyűlésnek, hogy Hende Csaba országgyűlési képviselő mentelmi jogát az adott ügyben ne függesse fel. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, bizottsági elnök úr. Megkérdezem Hende Csaba képviselő urat, miniszter urat, kíván-e élni a felszólalás lehetőségével. *(Hende Csaba: Nem.)* Jelzi, hogy nem.

Tisztelt Országgyűlés! Most a határozathozatal következik. Emlékeztetem önöket, hogy a bizottság ügy foglalt állást, hogy a képviselő úr mentelmi jogát az Országgyűlés ne függesse fel. Felhívom figyelmüket, hogy a mentelmi jog felfüggesztéséhez a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Kérdezem tehát a tisztelt Országgyűlést, hogy felfüggeszti-e Hende Csaba országgyűlési képviselő úr mentelmi jogát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés 25 igen szavazattal, 122 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett Hende Csaba képviselő úr mentelmi jogát nem függeszti fel.

Tisztelt Országgyűlés! A Mentelmi bizottság a Pesti Központi Kerületi Bíróság 3.Bpk.32901/2014/11. számú megkeresésére H/4651. számom határozati javaslatot terjesztett elő **Vadai Ágnes országgyűlési képviselő mentelmi jogával** kapcsolatban. *(Felzúdulás a Jobbik soraiban.)* Erről az Országgyűlés vita nélkül határoz.

A határozathozatal előtt megadom a szót Vejkey Imrének, aki a bizottság javaslatát szóban is meg kívánja indokolni ötperces időkeretben. Öné a szó, bizottsági elnök úr.

DR. VEJKEY IMRE, a Mentelmi bizottság előadója: Tisztelt elnök úr, köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Vadai Ágnes képviselő asszony ügyében bizottságunk először Vadai Ágnes ez irányú bejelentése alapján mentelmi joga sértése kérdését vizsgálta. A tényállás a következő volt.

A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 26.Bpkf.6719/2015/2. számú végzésében helybenhagyta az első fokon eljáró Pesti Központi Kerületi Bíróság döntését, melynek értelmében Vadai Ágnessel szemben büntetőeljárás van folyamatban rágalalmazás vétsége miatt. Vadai Ágnes képviselő asszony álláspontja szerint ezzel mentelmi joga sérül.

A Mentelmi bizottság a bejelentést megvizsgálta, az alapul szolgáló iratokat, a vonatkozó szakirodalmat áttekintette, az érintett képviselőt meghallgatta, és mindezek alapján többségi szavazattal úgy ítélte meg, hogy az adott ügyben eljáró bíróságok nem sértették meg dr. Vadai Ágnes országgyűlési képviselő mentelmi jogát, ezért az országgyűlési törvény 77. § (5) bekezdésében foglalt intézkedés megtételét a bizottság nem javasolta a házelnök úr részére.

*(Hegedűs Lorántné a jegyzői székben
Gúr Nándor váltja fel.)*

A fentieket követően vizsgálta a Mentelmi bizottság a Pesti Központi Kerületi Bíróság 3.Bpkf.32901/2014/11. számú átiratát, melyben indítványozta a bíróság dr. Vadai Ágnes képviselő asszony, országgyűlési képviselő mentelmi jogának felfüggesztését rágalalmazás vétsége miatt, Bozó Zoltán feljelentése alapján. A feljelentés szerint 2014. október 8. napján az Országos Sajtószolgálat internetes portálján a Demokratikus Koalíció közleményeként, I. rész, cikk jelent meg „Közös jövőnk? - Számlagyáros a leendő Csongrád Megyei Közgyűlésben?” címmel. 2014. október 8. napján az Országos Sajtószolgálat internetes portálján a Demokratikus Koalíció közleményeként, II. rész, az előző cikk folytatásaként egy újabb cikk jelent meg a feljelentő személyét érintően. A cikk teljes terjedelemben megjelent a Demokratikus Koalíció honlapján is, dr. Vadai Ágnes országgyűlési képviselő nevével fémjelezve.

A feljelentés szerint a fenti sajtótermékekben a feljelentett becsület csorbítására alkalmas állításokat tett. A feljelentő visszautasította az őt ért vádak, támadásokat, és hangsúlyozta, hogy sem neki, sem pedig cégének semmi köze nincs a cikkben említett valótlan tartalmú számlákhoz és az azzal kapcsolatos büntetőeljáráshoz, mélyen megaláznak és becsületcsorbítónak tartotta magát a cikk címét is, és visszautasította a rágalmat, hogy számlagyáros lenne.

(14.30)

A Mentelmi bizottság az ügyet 2015. május 5-ei ülésén tárgyalta. A Mentelmi bizottság hatáskör hiányában nem foglalkozott a cselekmény büntetőjogi értékelésével, és ebben a vonatkozásban nem vizsgálta a tényállást. A magánvádas ügyben kialakult szakadatlan gyakorlat alapján a Mentelmi bizottság többségi szavazattal azt javasolja a tisztelt Ország-

gyűlésnek, hogy Vadai Ágnes országgyűlési képviselő mentelmi jogát az adott ügyben ne függesse fel.

Összefoglalóan hangsúlyoznom kell, hogy a tisztelt Háznak csak a mentelmi jog felfüggesztése kérdésében kell szavaznia. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, bizottsági elnök úr. Megkérdezem Vadai Ágnes képviselő asszonyt, hogy mentelmi joga felfüggesztésével kapcsolatban kíván-e szólni. *(Dr. Vadai Ágnes nemet int.)* Jelzi, hogy nem. Köszönöm szépen.

Tisztelt Országgyűlés! Most a határozathozatal következik. Emlékeztetem önöket, a bizottság úgy foglalt állást, hogy a képviselő asszony mentelmi jogát az Országgyűlés ne függesse fel. Felhívom figyelmüket, hogy a mentelmi jog felfüggesztéséhez a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges.

Kérdezem tehát a tisztelt Országgyűlést, hogy felfüggeszti-e Vadai Ágnes országgyűlési képviselő asszony mentelmi jogát.

Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés 19 igen szavazattal, 127 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett Vadai Ágnes képviselő asszony mentelmi jogát nem függeszti fel.

Tisztelt Országgyűlés! Most, 14 óra 31 perckor, áttérünk az **interpellációk** és azonnali kérdések tárgyalására.

Burány Sándor, a Magyar Szocialista Párt képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Meddig kívánják még a devizahitelesek átverni?”** címmel. Burány Sándor képviselő urat illeti a szó.

BURÁNY SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Gondolom, ön fog válaszolni.

A devizahitelesek ezekben a napokban kapták kézhez bankjuktól az elszámolásról szóló tájékoztatót. A fogadtatást látva, gondolom, ön sem lepődik meg azon a felháborodáson, amelyről a sajtó rendre beszámol, és amely a hozzám érkezett levelekből is árad. A panaszok egybehangzóak: sokan nem tudják értelmezni a levelek tartalmát, nem értik, hogyan, mi alapján jöttek ki a számok. Az pedig végképp magyarázatra szorul, hogy a hitelesek még az elszámolás után is nagyon sok pénzzel tartoznak bankjuknak.

Az érintettek nem egyszerűen csak csalódottak, hanem úgy érzik, hogy becsapták őket, mindenképp előtt azzal, hogy önök felkorbácsolták a várokozásokat. Ezúttal is felelőtlen kommunikációs kampányokkal ígérték a törlesztőrészletek 20-30 százalékos mérséklését. Ennek a fele sem igaz.

Tisztelt Államtitkár Úr! Az elszámolásokból világosan látszik, hogy a devizahitelesek 2010-ben önök tették lejtőre. Fideszes politikusok akkori összevissza beszéde bedöntötte a forint árfolyamát,

drámai módon megnövelve a hiteltartozásokat. Meg sem kísérelték, hogy erősítsék a forintot. Figyelmük csak a tehetős hitelek megsegítésére terjedt ki, akik gond nélkül ki tudták fizetni tartozásukat kedvező átváltási árfolyamon. Az adósságcsapdában vergődő többség számára a szánalmas ócsai telepet kínálták megoldásnak. Önök szemrebbenés nélkül lesöpörték javaslatunkat, hogy az elszámolás a 2010-es kormányváltáskori árfolyamon történjen. Ez lett volna az igazságos és méltányos, ez hozhatott volna valós tehercsökkenést.

Tisztelt Államtitkár Úr! Kérdezem öntől: meddig kívánják még az embereket ámítani, átverni? Érez-e ön személy szerint felelősséget a kormány szemfényvesztő döntéseiért? Tervezi-e a kormány, hogy érdemi megoldást kínál a devizahitelek számára, vagy sorsukra hagyja őket? Tisztelettel várom válaszát. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Burány képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Úgy gondolom, hogy az ön aggodalma a devizahitelekért most, 2005-ben már hiteltelen. *(Közbeszólások a kormánypárti padsorokból: 2015!)* 2015-ben. Nagyon hiteltelen. Engedje meg, hogy ehhez három bizonyítékot is szolgáltassak.

Az első bizonyíték az, hogy az önök kormánya alatt, 2002 és 2010 között alakult ki a devizahitelek problémája, mivel önök nem tudták a társadalom részére biztosítani a jobb anyagi feltételeket, ezért lehetővé tették számukra, hogy korlát nélkül, nyaklól nélkül vegyék föl a devizahiteleket, mi több, még ösztönözték is, hogy fogyasztásra, autólízingre és más egyéb javakra fordítsák a devizahiteleket. Ezzel alapvetően semmi probléma nincs, csak annak a felelősségüknek nem tettek eleget, hogy mint kormány és mint az akkori PSZÁF figyelmeztesse a bankokat, a bankokon keresztül az embereket, hogy micsoda kockázatot vállalnak. Az önök kormányzása alatt jött létre az az állapot, hogy közel 2 millió ember adósodott el Magyarországon devizahitelben; több ezer milliárd forinttal tartoztak a bankoknak.

A másik, ami alátámasztja az ön és az MSZP hiteltelenségét ebben a kérdésben, hogy az azt követő időszakban sem tudtak valóságos megoldási alternatívát mutatni. Erre mondok önnek egy példát, hiszen Szanyi Tibor 2013 decemberében, amikor már körvonalazódott a megoldás, még akkor is azt mondta, hogy az MSZP szerint törvényileg kellene lehetővé tenni, hogy minden devizahiteles újratárgyalhassa a maga szerződését, akár úgy, hogy egyik-másik pénzintézethez viszi át a hitelét. Ennyi volt 2013 decemberében az MSZP javaslata, ami nyilvánvalóan nem lett volna megoldás a több millió embernek. Nem volt még évekkal a probléma felszínre hozása után

sem semmilyen megoldási javaslatuk! *(Dr. Harangozó Tamás: Miért nem 180 forint volt? - Közbeszólások az MSZP padsoraiban.)*

Engedjék meg, hogy azt is elmondjam, és az önök hiteltelenségét bizonyítsam, hogy 2014-ben önök elfogadták a Fidesz-kormány megoldási javaslatát, hiszen 2014 júliusában az első devizahitelek-ről szóló törvényt, amely semmisnek mondta ki az árfolyamrést, önök megszavazták. Nem tudtak más alternatívát mondani és az Országgyűlés elé hozni, hanem a kormány javaslatát fogadták el. *(Göggös Zoltán: Miért hazudsz? Ez nem igaz! - Heringes Anita: És a 180 forint?)*

Majd 2014 szeptemberében, amikor az elszámolási törvényt nyújtottuk be az Országgyűlésnek, amely az egyoldalú szerződésmódosítások miatt és az árfolyamrések semmissége miatt a kártérítések kifizetését jelentette, önök ezt a törvényt is megszavazták, tehát önök elfogadták a kormány javaslatát, és nem volt egyszerűen más alternatívájuk és elképzelésük. *(Harangozó Gábor István: Nem 180 forint? Az volt a javaslat! Ne hazudjál! - Göggös Zoltán: 180 forint!)*

Tisztelt Képviselő Úr! Most, amikor a Fidesz lezárja ezt a társadalmi problémát *(Heringes Anita: Ja, ez már le van zárva?!)*, teljesen nyilvánvaló, hogy 1 millió 900 ezer érintettből mindig lesz olyan, akinek nem felel meg az adott elszámolás, mindig lesznek nehéz esetek; ennek vannak jogi megoldásai: először a bankokhoz kell fordulni, és 60 napon belül a banknak válaszolni kell határozatban az ügyfél felvetésére.

Mindig találnak ilyeneket, de ennek a fölvetése, hogy itt önök tudják a megoldást, egyszerűen hiteltelen és elfogadhatatlan. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdezem Burány képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

BURÁNY SÁNDOR (MSZP): Elnök úr, ez a válasz elfogadhatatlan. Először is azért, mert az államtitkár úr hazudik.

Az MSZP-frakció legalább öt törvényjavaslatot nyújtott be a devizahitelek megsegítésének érdekében. *(Taps és közbeszólások az MSZP padsoraiban: Úgy van!)* Egész egyszerűen nem felel meg az az állítás a valóságnak, hogy ezekről ön nem tud, nem beszél róla.

Másodszor: az önök kormánya, Orbán Viktor első kormánya tette lehetővé törvénnyel 2001-ben, hogy a devizahitelek Magyarországon elterjedhessenek. *(Kunhalmi Ágnes: Így van!)*

Harmadszor: 2010-ben 265 forintot kellett fizetni 1 euróért és 180 forintot 1 svájci frankért. Ezzel szemben ma 304 forintba kerül 1 euró és 292 forintba 1 svájci frank. Ezért javasoltuk, hogy a 2010-es árfolyamon forintossítsák a devizahiteleket, ne azon az árfolyamon, amely az önök gazdaságpolitikájának köszönhetően meggyengült forintot eredményezett.

(14.40)

Emlékeztetem államtitkár urat (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret letelét.*), hogy Kósa Lajos és Szijjártó Péter képviselő urak döntöttek be először a forintot, és az önkormányzat gazdaságpolitikája tartotta lejtmenetben.

Elfogadhatatlan a válasz. Köszönöm szépen. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. A képviselő úr a választ nem fogadta el.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az államtitkári választ.

Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 103 igen szavazattal, 47 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Z. Kárpát Dániel, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: „**Meddig még?**” címmel. Z. Kárpát Dániel képviselő urat illeti a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az utóbbi napokban a kijózanodás óráit éljük azok, akik sokat vártak ettől a kormányzattól a devizahitel-károsultak helyzetének rendezése érdekében. Hiszen látható, hogy míg 2014-ben is, mondjuk, Kósa Lajos úgy tudott nyilatkozni - egyébként nagyon helyesen, hozzáteszem -, hogy a devizahitel-csapdába bekerült embereket a piaci árfolyam ellehetetlenítené, tehát semmi értelme, és nem is ez a szándék - ez egy nagyon helyes nyilatkozat volt -, a cselekvési sor sajnos mást mutatott, és olyan helyzetbe hozták a hitelkárosultakat, hogy rendszerszinten merül fel az, hogy többérvényű tisztességes, becsületes törlesztés után - még egyszer mondom, egyetlen elmaradt törlesztőrészlet nélkül - az illetőnek az önkormányzat elszámolása után a tőketartozása még mindig magasabb, mint amennyi eredetileg volt, még mindig többet kell visszafizetni a banknak, mint amennyit felvettek. Tehát nem túlzás kijelenteni, rendszerszinten fordul elő jellemzően a 15 millió forint alatti összeget felvett károsultakkal, hogy évekig fizettek a banknak, és ezt ajándékként a Fidesz-KDNP törvénykezése jóváírja a bankok számláján, miközben ez nem a bankok pénze, ez a magyar emberek pénze.

Az is látható, hogy miközben 10-20-25-30 százalékos, törlesztőrészletben mért engedményt ígértek az embereknek - kormánypárti prominensek között is nagy volt a szórás az ígéretek tekintetében -, a valóság azt mutatja, hogy maximum 10 százalékgig húzódik ez az átlag, amit a törlesztőrészletbeli könnyítést illeti, de a tőketartozás tekintetében nemhogy könnyítéseket nem sikerült kieszközölni, nagyon sok esetben hatalmas növekménye lesz az illető tőketartozásának egy rövidebb futamidőre, és semmiféle garancia nincs arra, hogy későbbi kamatokkal vagy

egyebekkel történő játszadozás okán ne emelkedjen tömegesen az érintett polgárok törlesztőrészlete.

Az is látható ugyanakkor, hogy ez a 10-20 százaléknál, látszólagos engedmény - ami, még egyszer mondom, látszólagos -, szemben áll valamivel. Szemben áll azzal, hogy önkormányzat 70 százaléknál árfolyam-különbözetet engedtek az emberek nyakába zúdulni átlagosan a felvételi árfolyam és a piaci árfolyamon történő forintosítás között. Ezt a 70 százaléknál terhet - nagyon súlyos százmilliárdokról beszélünk egyébként - hagyták az emberek nyakába zuhanni. Egy érthető példát hadd osszak meg mindenkiel: 18,3 millió forintot vett fel azon hitelkártszolgáltatók vezetője, akivel önkormányzat szóba sem álltak, akinek a petícióját 7-én nem voltak hajlandók ígéretük ellenére átvenni, és ez az illető kiszámolta, hogy ha a bank utasítása, diktátuma alapján fizetné a tartozását a futamidő végéig, akkor bizony 48 millió forintot fizetne vissza az ő 18,3 milliójára. Nincs olyan jogszabályi környezet, nincs olyan klíma, ami ezt indokolhatóvá tenné! Önök sem tudják megindokolni.

Adódik tehát a kérdés: mikor vonják vissza a pénzügyi szemetet legalizáló elszámoláscsomagjukat, és mikor terjesztenek be egy tisztességes rendezési tervet? (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ha a házszabályt most szó szerint értelmeznénk és komolyan vennénk, akkor nekem nem kellene válaszolni, miután a benyújtott interpellációból egyetlen szót lényegében nem mondott el. De azt nem csodálom, hiszen ebben az interpellációban, amit ön benyújtott írásban - a házszabály szerint egyébként -, hat kérdést is feltett, és ha megengedi, én ezekre szeretnék válaszolni.

Az első: „Az elszámolást úgy ajánlott értelmezni, hogy a néhol duplájára duzzadt adósság törlesztőrészlete havi 10-20 százalékkal csökken?” - ezt kérdezi ön. Én úgy gondolom, hogy az elszámolás értelmezése nyilván az adott ügyfél és a bank feladata. Ha bárkinek az elszámolással gondja és problémája van - mert valóban egy elég bonyolult számítás -, és a forintosítással, akkor elsősorban a bankjához kell fordulni.

Ezt 30 napon belül az elszámolás megérkezésétől számítva meg kell tennie, és 60 napja van a banknak, hogy ezt lezárja.

Nem kizárt, hogy az elszámolás kapcsán a bank hibázhatott, hiszen olyan mérvű munkát kellett elvégezniük, amely nem biztos, hogy nem tartalmaz hibákat, tehát az 1 millió 900 ezer értesítőtől igenis lehet olyan bank is vagy a bankon belül a program vagy az ügyintéző, aki hibázott az ügyben. Egy biztos: átlagosan 15-25 százalékkal kell hogy csökkenjenek a törlesztőrészletek.

A második kérdése: „Mi lesz az indokolatlanul átkérthetett milliókkal?” Itt az ön által érintett árfolyamkockázatról beszél. Itt szeretném fölhívni a figyelmét, hogy a Kúria egyértelműen kimondta, hogy az árfolyamkockázatot nem tudja az ügyféltől átváltalni sem a bank, sem pedig az állam, és senki más. Az ebből adódó hátrányt, tehát többletfizetést sajnos az ügyfélnek kell fizetnie, nem úgy, mint az árfolyamátváltással és az egyoldalú kamatemeléssel okozott károkat, mert azt a bankok az ügyfelek számára ebben az elszámolásban megtérítik.

Ön többször elmondja, hogy megállapodott a kormányzat a Bankszövetséggel. Erre egyszerűen azt kell mondjam, újra meg kell hogy cáfoljam, ez teljes képtelenség, ez a Jobbiknak egy politikai mondása. Én nem tudom, hogy lehet úgy valakivel megállapodni, hogy bevezetjük nekik a bankadót, hogy a tranzakciós illeték jelentős részét ők fizetik, amely százmilliárdos többletterhet jelent nekik évente, majd a végén, mikor a devizahitel-elszámolás van, akkor még ezermilliárdot egyébként megtérítenek. Én köszönöm szépen az ilyen paktumot, én biztos nem lennék vele elégedett, ha a Bankszövetség oldalán lennék. Úgy gondolom, hogy ez teljes képtelenség. Nem is értem, hogy miért hozza ezt ide.

A magáncsőd intézményét a kormány megtárgyalta első olvasatban, és az Igazságügyi Minisztérium nemsokára az Országgyűlés elé terjeszti. Nyilván akkor kap értelmet ennek a b) kérdése, hogy „Valóban igaz, hogy a kezdeményező beleszólna még abba is, hogy juthat-e a gyermek tandíjára?”; ne haragudjon, erre most még nem tudok válaszolni, majd a törvény fog.

A károsultak helyzetéről: az elszámolás megkapása után először a bankhoz, majd ha további viták állnak fenn, a Magyar Nemzeti Bank békéltető testületéhez kell fordulnia. Ha még így sem rendeződött, akkor még mindig nyitva áll a bírósági út. Azt tudom önnek mondani, hogy mind a kormány, mind a Magyar Nemzeti Bank azon van, hogy ha a bankok vagy bármelyik érintett intézmény rosszul számolt el az ügyféllel, az derüljön ki, az ügyfél a törvényből eredően nem károsul. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

Tehát mind a kormány, mind a Magyar Nemzeti Bank továbbra is figyel az érintett ügyfelekre, és ha hiba történt, meg fogja őket védeni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselő Úr! Valóban, a házszabály előírja, hogy a beadott interpellációs szöveget kell felolvasni. Abban reménykedtünk, hogy tartalmilag összefoglalja majd a végén. Én arra kérem, hogy idézze föl akkor az interpellációs kérdését, és ennek alapján minősítse a választ. Öné a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nagyon sajnálom, hogy az imént államtitkár úr személyében a bankok magyar hangját

hallhattuk *(Derűtség a Jobbik soraiban.)*, hiszen a papírra vetett anyagon igenis szerepelnek azok a fajsúlyos kérdések, amelyeket most is felvetettünk, amelyeket szóbeli kiegészítéssel láttam el.

Elmondható, hogy amikor államtitkár úr cáfolni próbálja a kormányzat bankokkal történő paktumát, elfelejti, hogy év elején pont ők maguk tartottak sajtótájékoztatót, a kormány képviselője tartott arról sajtótájékoztatót, hogy a 2016-tól felpörgetendő hitelezés érdekében megállapodtak a Bankszövetséggel *(Derűtség a Jobbik soraiban.)*, azzal a Bankszövetséggel, amelyik 2006-ban bejelentette, hogy a lakosságra semmiféle veszélyt nem jelentenek a devizahitelek, hiszen nem szállhatnak el az árfolyamok. Ennyire profi módon dolgoznak önök közösen!

Éppen ezért adódik az igény, hogy találkozzanak végre azokkal a hitelkárosultakkal, akik talán jobban értenek ehhez a kérdéshez - 7-én nem vették át ígéretük ellenére a petíciójukat -, azt követően pedig ne tűrjék el, hogy a tisztességtelenül felszámított összeg kategóriája mellett az érintett bankok megengedjék maguknak, hogy nulla forintot tüntessenek fel. Végül pedig: rúgják fel a paktumot a Bankszövetséggel, és álljanak végre a magyar emberek oldalára! *(Taps a Jobbik soraiban.)*

(14.50)

ELNÖK: Köszönöm szépen. A választ a képviselő úr nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az államtitkári választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 105 igen szavazattal, 37 nem ellenében, 4 tartózkodás mellett elfogadta.

Annyit még hozzá kell tennem, képviselő úr, hogy szóbeli kiegészítést is csak a válaszadó személyének hozzájárulásával lehet tenni. Tisztelettel mondom ezt a többi képviselő úrnak és hölgynek is.

Tisztelt Országgyűlés! Szél Bernadett és Schmuck Erzsébet, az LMP képviselői, interpellációt nyújtottak be a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: „**Milyen feltételekkel tudunk kiszállni Paks II.-ből?**” címmel. Szél Bernadett képviselő asszonyt illeti a szó.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! A minap az Orosz Föderáció elnöke emlékeztette Magyarországot miniszterelnökét arra, hogy ők politikai szövetségesek, és egyben ideüzentek, hogy mi nagyon rosszul járnánk, ha kihátrálnánk ebből a szövetségből. Szeretném leszögezni, hogy a Lehet Más a Politika fatális hibának tartja és a kezdetektől fogva erősen kritizálja, hogy Magyarország miniszterelnöke Putyin csatlósának szegődött abban a nemtelen küzdelemben, amelyben Oroszország a nukleáris befolyását

kívánja az uniós térségben erősíteni. Egyértelmű ugyanis, hogy Putyin a paksi bővítésen keresztül teszteli az Európai Unió immunrendszerét, és több mint sajnálatos, hogy Orbán Viktor hú padavánja ebben a projektben.

Látható, hogy Magyarország mindeközben nagyhatalmak játékszerévé válik, veszélybe kerül hazánk szuverenitása. Álláspontunk szerint a miniszterelnöknek tudomásul kell vennie, hogy hazánk nemzeti érdekeivel ellenkezik ez a virtus, vissza kell utasítani a nyomásgyakorlást, és ki kell lépni a szerződésből.

Kérdés persze, hogy milyen feltételekkel tudunk kilépni ebből a szerződésből. A kötbér összegét önök rejtegetik a nyilvánosság elől, de maga a miniszter úr a tél folyamán többször már homályosan utalt arra, hogy bizonyos költségek elkerülhetetlenek. Az első kérdésemre válaszolva legyen szíves, tisztázza, hogy mennyibe kerül kilépni a Paks II.-vel kapcsolatos szerződésből.

Azóta egy nagyon érdekes fejlemény is volt. Szijjártó Péter úr a miniszteri meghallgatásán említette, hogy bizonyos vitás kérdéseket még egyeztetnie kell az USA-val Paks II.-vel kapcsolatban. Ön mint a Paks II. projekt gazdája nyilván tudja, hogy mi ennek a vitának a tárgya, úgyhogy kérem, számoljon be az Országgyűlés nyilvánossága előtt, hogy pontosan miről egyeztettek Paks II.-vel kapcsolatban az USA-val. Ez azért is érdekes, merthogy érintett nyilván Magyarország, hiszen mi fizetjük ezt az egészet, a mi bőrünkre megy a játék, s ott van még az Európai Unió és Oroszország is. De hogy jön ide az Amerikai Egyesült Államok, tisztelt miniszter úr?

Még két kérdésem maradt mára. Az egyik arra vonatkozik, hogy a múlt héten Aradszki államtitkár úr azt említette, hogy 745 milliárd forintba kerül majd a Paks II.-vel kapcsolatos hulladékok kezelése. Tisztelettel kérdezem, hogy önök ezt hogy számolták ki, melyik az a dokumentum, amiből megismerhetjük, hogy ez a 745 milliárd forint egészen pontosan hogyan áll össze. Ez azért is érdekes, mert most négy blokk üzemel ebben az országban, és az RHK Kft., vagyis az az állami cég, amelyik a hulladékkezelésért felelős, 1674 milliárd forintot számolt ki arra, hogy a mostani négy blokkal kapcsolatos hulladékkezelésnek az ára lesz. Világosan látszik, hogy a Központi Nukleáris Alapban az önök közlése szerint 240 milliárd forint van, ami gyakorlatilag 15 százalékát fedezi a teljes költségnek. Tisztelettel kérdezem, hogy önök hogy próbálják a megmaradt 85 százalékot a következő években előteremteni. Áramáremeléssel? Adófizetői pénzek beforgatásával? Mi lesz az önök módszere?

Tisztelt Miniszter Úr! Várom a válaszát négy kérdésben. Kérdeztem önt a hulladékkezeléssel kapcsolatban, kérdeztem önt az Amerikai Egyesült Államok szerepvállalásával kapcsolatban a projektben. S tisztelettel kérem, arra is válaszoljon, hogy mennyibe kerül kilépni a Paks II.-vel kapcsolatos szerződésből. Köszönöm. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Válaszadásra megadom a szót Lázár János miniszter úrnak.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Elnök Úr! Kedves Képviselő Asszony! Ha megengedi, azzal kezdeném, hogy a következő években, mint azt bizonyára tudja, különösképpen igaz ez 2015 áprilisa óta, amióta immár második alkalommal járult hozzá az Európai Bizottság ahhoz, hogy Magyarország és Oroszország között nemzetközi szerződés köttessen a Paksi Atomerőmű kapacitásának fenntartása ügyében, innentől kezdve, úgy gondolom, a fűtőanyag-beszerzést illetően elmondhatjuk, hogy minden lényegi akadály elhárult az atomerőmű kapacitásának fenntartása elől. Érdemes lenne - országgyűlési képviselőként én ezt támogatnám, önöknek pedig megfontolásra javaslom - egy állandó parlamenti bizottság felállítását, amely minden részletes szakmai kérdésre a következő tíz esztendőben állna minden parlamenti képviselőtársam rendelkezésére, természetesen a szakértők munkájának bevonásával.

Itt jegyzem meg, hogy természetesen annak a vitának a feloldására ez az interpelláció kevés időnek tűnik, amely az LMP politikai credója, mármint az atomellenesség. Most önökkel nem arról beszélünk, hogy az atomerőművet hogyan kell jól megvalósítani, hanem önök eleve ellenzik az atomerőmű létezését. De ez egy másik vita, itt a parlamentben már azt a vitát folytatjuk - bizonyára nem kerülte el a figyelmüket -, hogy hogyan lehet megvalósítani jól az atomerőművet. De az alapvitát, amely az LMP politikai programja, hogy Magyarországon amikor lejár a paksi I-es atomerőműblokkok működési engedélye, akkor szűnjön meg az atomenergiával történő áram-előállítás, nos, ezt a vitát az Országgyűlés 2010-14 között lefolytatta. Önök ezt az országgyűlési képviselői választás tárgyává tették, ennek ellenére láthatóan nem nyerték el a társadalmi többséget, hiszen nem a többséghez, hanem a kisebbséghez tartoznak a parlamentben, így ezt a vitát már nem tudjuk lefolytatni. Ha önök kezdeményezik ennek a vitának a lefolytatását, én a magam részéről semmi akadályát nem látom.

De azt az egyet világosan el kell mondanunk, ha Magyarországon megszűnik a jelenlegi kapacitása a Paksi Atomerőműnek, akkor elveszíti Magyarország az áramtermeléséből a legolcsóbb áram-előállítási forrást. Ma Magyarországon a Paksi Atomerőmű az összes felhasznált áram 40 százalékát biztosítja, és ez a legolcsóbb áram-előállítás. Minden olyan áram-előállítási forrás, ami Magyarországon létezik, beleértve a szélkerekeket, a napenergiát, az erőművek áram-előállítását, ötször olyan drága, mint a Paksi Atomerőmű. Akkor önök nem kevesebbet állítanak, mint hogy inkább legyen az áram ötször drágább, csak hogy az LMP politikai programja teljesüljön. *(Zaj az ellenzéki oldalon. - Kunhalmi Ágnes: Ez nem így van! Ez nem igaz! - Taps a kormánypártok so-*

raiban.) Ez az én véleményem. Megítélésem szerint ez nem helyes politikai álláspont, hiszen mindannyian, önök és mi is, a folyamatos rezsicsökkentésben és az olcsó áramban vagyunk érdekeltek.

Ami a konkrét kérdéseit illeti: minden a finnországi szerződés megkötésének mintájára történt, amit az Európai Bizottság jóváhagyott. Oroszország megállapodott Finnországgal, ezt bemutatta az Európai Bizottságnak, és hasonlóan állapodott meg Magyarország is, mint ahogy Finnország, és ezt hagyja jóvá az Európai Bizottság. 2014. január 14-én az Európai Bizottság notifikálta a nemzetközi megállapodásainkat, majd két körben megtárgyalta a parlament. A pénzügyi megállapodás felmondását is megtárgyalta a parlament, az előtörlesztésnek semmiféle akadálya nincs - Magyarország pénzügyi lehetőségei egyébként ehhez közelednek, jegyzem meg -, másrészt pedig a nemzetközi megállapodás felmondásának semmiféle jogi akadálya nincs.

Bár hozzáteszem, hogy értelmesebb lenne, hiszen amire Putyin elnök is utalt, Magyarország a legjobb atomerőmű-megvalósítási szerződést kötötte az elmúlt évtizedekben Európában (*Kunhalmi Ágnes: Putyinnak igaza van!*), amely hosszú távú garancia lehet. Hallgassa meg a német ipar vezetőit, vegye a fáradságot, képviselő asszony, és hallgassa meg a német ipar vezetőit, akik elmondják: Magyarország versenyképessége az olcsó energián és természetesen a szakképzett munkaerőn múlik. (*Kunhalmi Ágnes: Kiszolgáltatók az országot!*) Ehhez elengedhetetlenül szükséges ennek az erőműnek a kapacitásfenntartása.

Az amerikaiakkal nem tárgyalunk semmilyen kérdésben, képviselő asszony, ezt tudom önnek mondani. A hulladékelhelyezés minden költsége pedig az áram árban jelen pillanatban is benne van, emiatt tehát nem lesz semmiféle áramáremelés. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Megkérdezem az interpelláló képviselő asszonyokat, hogy ki fogja elfogadni vagy elutasítani a miniszteri választ. Szél Bernadett képviselő asszony!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Tisztelt Miniszter Úr! Ha kérhetem, az LMP politikai credóját ne próbálja meg értelmezni, mert ez önnek valahogy nem akar összejönni. (*Zaj a kormányparti oldalon.*) Ráadásul ön az a miniszter, aki már annyiszor bejelentette, hogy a paksi bővítéssel kapcsolatban minden akadály elhárult, hogy valahogy már senki nem hiszi el önnek. Most is több kötelezettségszegési eljárás van folyamatban tiltott árutámogatás kapcsán, versenyjogi kérdésekben, a titoktörvénnel kapcsolatban. Bízhat benne, miniszter úr, hogy sokat kell még Brüsszelben Canossát járnia, hogy egész pontosan tisztázza a feltételeket.

Viszont ne menjünk el a lényeg mellett! Nagyon örülök, miniszter úr, hogy az egész Országgyűlést és Magyarországot megnyugtatta azzal kapcsolatban,

hogy Putyin elnöknek ez jó. Hát erre voltam kíváncsi! Önök kötöttek egy olyan szerződést, amely Vlagyimir Putyinnak, az Orosz Föderáció elnökének ezek szerint jó. De Magyarországgal kapcsolatban mi a helyzet? Erről semmit nem mondott. Négy kérdés sem volt, ön semmire nem válaszolt. Megmondta a kilépési költségeket? Nem mondta meg. A hulladékkezelésről beszélt? Nem beszélt se Paks I., se Paks II. tekintetében. És meghazudtolta a saját minisztertársát, Szijjártó Pétert, mert letagadta, hogy az USA-val egyeztetnek.

Most melyik miniszternek higgyünk, Lázár Jánosnak vagy Szijjártó Péternek? Tisztázzák már egymás között! Nem fogadom el.

(15.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Képviselő asszony a választ nem fogadta el. Kérdezem az Országgyűlést, elfogadja-e a miniszteri választ. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a miniszteri választ 104 igen szavazattal, 23 nem ellenében, 15 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Révész Máriausz, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Hogyan lehetséges, hogy a kormány és a Gazdaságkutató Intézet, valamint a Költségvetési Felelősségi Intézet ennyire különbözőképpen ítéli meg a magyar gazdaság költségvetési helyzetét?”** címmel. Révész Máriausz képviselő urat illeti a szó.

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! A kormány a múlt héten nyilvánosságra hozta Magyarország konvergencia-programját, amelyben a gazdasági növekedés idei mértékét 2,5 százalékról 3,1 százalékra emelte, és amelyben csökkenő hiánnyal, növekvő foglalkoztatottsággal, jelentős reálbér-emelkedéssel és fogyasztásbővítéssel számoltak.

Másnap Vértes András egy, az MSZP által szervezett konferencián elmondta, hogy a magyar gazdaságpolitika súlyosan megbukott, és a gazdasági növekedés idei mértéke is mindössze 2, legfeljebb 2,5 százalék lesz. Ez azonban jelentős előrelépés, hiszen márciusban, egy hónapja még csak 2 százalékra várta a növekedés nagyságát. Vértes András azt is elmondta, hogy azt is leírták, hogy megszorítások hiányában az idei év tavaszán újra napirenden lehet a túlzottdeficit-eljárás újraindítása. A nyilván teljesen független Gazdaságkutató Intézet nincs egyedül negatív jövőképpel.

A baloldali médiumok által szintén gyakran idézett Költségvetési Felelősségi Intézet 2014 februárjában a következőket írta: „A bruttó hazai termék növekedési üteme 2014-ben a laza monetáris és a lazuló költségvetési politika hatására átmenetileg 2 szá-

zalékra gyorsul, de a bővülés üteme 2015-ben 1 százalék alá esik.” A Költségvetési Felelősségi Intézet a 2014-es költségvetési elemzésében egyébként 170 milliárd forintos kockázatot látott az áfában. 2014 decemberében ugyanez az intézet már úgy látta, hogy a gazdasági növekedés üteme az idén már nem 1 százalék lesz, hanem elérheti a 2,3 százalékot, de a kormány által várt 2,5 százalékos növekedés túl optimista. A lakossági fogyasztás 1 százalékkal bővíthet az idei évben, ami sokkal lassabb, mint a kormány által várt 2,6 százalék, és a költségvetési hiány is magas szinten ragad, az adósságráta 79 százalék körül fog stabilizálódni az intézet szerint, és valószínűleg megszorításokra lesz szükség.

A tények 2014-ben a következők voltak: 2 százalék helyett 3,6 százalék volt a növekedés, 79 százalék helyett 76,9 százalékra csökkent az adósság, az áfában pedig nem 170 milliárd elmaradás, hanem 23 milliárd forint többlet volt. Érdekességként idézem meg, hogy például a Morgan Stanley londoni elemzőház friss előrejelzése szerint Magyarországon az idén egyébként akár 3,5 százalékkal is nőhet a GDP, és a növekedést elsősorban a belső kereslet támogathatja. Furcsa, hogy egy külföldi és a magyar intézet között ekkora ellentmondás van.

Mindezek alapján kérdezem államtitkár urat: kinek lesz az idei évben igaza, 2 százalék vagy 3,1 százalék lesz a növekedés mértéke? Beragad vagy csökken az adósságráta? Várható-e megszorító csomag hiányában túlzottdeficit-eljárás Magyarországon? Az elmúlt évek prognózisai után a Költségvetési Felelősségi Intézetet és a Gazdaságkutató Intézetet komolyan lehet-e egyáltalán venni? És mi lehet az oka annak, hogy a külföldi intézetek egyébként sokkal pozitívabban látják a magyar gazdaságot, mint a GKI és a KFI elemzői?

Várom megtisztelő válaszát. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válaszára megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Valóban úgy van, ahogy ön mondja, a magyar gazdasággal, a magyar modellel egyre többet foglalkoznak közgazdászok, elemzők, befektetők, akár belföldön, akár külföldön. Azt tapasztaljuk, hogy külföldről szinte több elismerést kapunk most már az ország teljesítménye miatt, mint jó néhány belföldi intézettől.

Valóban úgy van, ahogy ön is elmondta, hogy az ország teljesítményének eredményeként a konvergenciaprogramban 2015-re már egy jelentősebb növekedést vár a kormányzat, hiszen 2,5 százalékról 3,1 százalékra emeltük meg a GDP várható növekedését. Nyilvánvalóan több tényezőtől alakult így, hogy ebben az évben is és a következő évben is az európai uniós átlagnál magasabb növekedést vár a kormány-

zat: elsősorban valóban a háztartások fogyasztása, de külső tényezők is, az alacsony olajárak és a javuló munkaerő-piaci trendek, a magasabb foglalkoztatottság és nem utolsósorban a devizahitelek rendezése, ami kihathat a gazdaság teljesítményére.

2015-ben a növekedést a beruházások bővülése is meg fogja alapozni. Az európai uniós források felgyorsítása és a kedvező kamatkörnyezet nagyon jót tett a magyar beruházások nagyságának, ezáltal mintegy tolják előre a gazdaság növekedését. Úgy gondolom, hogy erre a növekedési teljesítményre, ahogy ön is mondta és én is hangsúlyozom, fölfigyeltek már Európában és Európán kívül is. Az Európai Bizottság is elismeri Magyarország teljesítményét, pedig ha visszagondolunk, még néhány éve elég vészjósló adatok jöttek az Európai Bizottságtól. Ma már lényegében a kormányával megegyező makrogazdasági mutatókat várnak.

(Az elnöki széket Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

De ugyanez a helyzet például az államháztartási hiánnyal is. Hiszen azzal, hogy Magyarország most már 4-5 éve tudja teljesíteni a 3 százalék alatti költségvetési hiányt, nagyon komoly elismerést váltott ki. Az IMF, az az IMF, amelyik nem barátja országunknak üzleti okok miatt, éppen ma módosította az összes makrogazdasági mutatóját Magyarországról, és mindet pozitívan, tehát fölfelé. Az IMF képes erre azért, úgy gondolom, mert nekik érdekük, hogy objektívek és hitelesek legyenek. Ugyanis az IMF a piacról él, úgy tudja befektetéseit, pénzügyi forrásait kihelyezni.

Nem úgy, mint az ön által említett két intézet, különösen ez a bizonyos Költségvetési Felelősségi Intézet, amely elég jó nevű, de láthatjuk, hogy az előrejelzései alapján nem a felelősség jellemző rá, inkább a politikai megfelelés a megbízóinak. Ugyanis ez az intézet a Haza és Haladás Alapítványtól, a Bajnai Gordonhoz köthető baloldali alapítványtól kapja forrásait, így a piacon nem kell neki megfelelni. Számára nem fontos a hitelesség, nem fontos az objektivitás. Ő beszélhet felelőtlenül, írhat felelőtlenül. A média természetesen meg fogja írni, de mi tudjuk, hogy a valóság egészen más.

A valóság az, hogy a magyar gazdaság szépen halad előre. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Köszöntöm képviselőtársaimat. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Tisztelt Államtitkár Úr! A Gazdaságkutató Intézet és a Költségvetési Felelősségi Intézet független elemzőként próbálja magát feltüntetni, de hát ezek a cégek az objektívi-

tástól és a hitelességtől igen-igen messze vannak. Ha összevetjük ezeknek az intézeteknek az elmúlt éves prognózisait a valósággal, akkor azt látjuk, hogy ezek köszönő viszonyban sincsenek egymással. Azt mondhatjuk, Vértés András szavait felhasználva, hogy a Gazdaságkutató Intézet és a Költségvetési Felelősségi Intézet az adatok és a tények ismeretében súlyosan és egyértelműen megbukott.

Ezeket az intézeteket nem lehet gazdasági elemző cégeknek tekinteni, nem lehet gazdasági értelemben komolyan venni, ezeknek a cégeknek politikai kommunikációs feladataik vannak. Az a feladatuk, hogy a kormány eredményeit a lehető legnagyobb mértékben próbálják hitelteleníteni. Úgy tűnik, ezért kapják a pénzüket.

Államtitkár úr válaszáat köszönöm, és természetesen elfogadom. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr az államtitkári választ elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Korózs Lajos, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Akinek nincs befektetése, az annyit is ér? A banki kárpótlásokra van pénz, de arra, hogy a legszegényebbek ne maradjanak ellátás nélkül, már nincs?”** címmel. Korózs Lajos képviselő urat illeti a szó.

(15.10)

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Államtitkár Úr! A segélyezési rendszer március 1-jével történt átalakítása súlyos helyzetbe hozott több százezer, szegénységben élő családot, az új rendszer számtalan, korábban törvényben szabályozott ellátást megszüntetett. Ezek közül a legsúlyosabb a lakásfenntartási támogatás megszüntetése volt, mivel korábban ez a normatív ellátás közel félmillió családot érintett.

De több ellátás is sokakat érintett. Meg kell említenem, hogy a betegek, sok esetben idős emberek támogatását segítő méltányossági közgyógyellátást nagyjából 36 ezer ember kapta, a méltányossági ápolási díjat több mint 10 ezer fő. Az önkormányzati segély pedig mindösszesen 850 ezer - nem tévedés, 850 ezer - esetben segítette a rászorulókat. Az önkormányzatok, amelyekre rábízták az érintettek sorsát, képtelenek saját forrásaikból, illetve az alacsony állami támogatásból megfelelő szinten biztosítani az ezek helyébe lépett juttatásokat. Számos településen olyan összegre csökkentek az ellátások, amelyek nem tudnak érdemi segítséget jelenteni a családoknak, sőt sok helyen még csak létre sem hoztak újakat a megszüntetett támogatások helyébe. Mindezt tetézi, hogy az öregségi nyugdíj legkisebb összege 2008 óta változatlanul 28 500 forint.

Akikről beszélünk, nagyjából egymillió ember és több százezer család, ők 20-30 ezer forintot kaptak vagy kapnak havonta, ami számukra létszükséglet. Ezzel a néhány tízezer forinttal bőven a létminimum alatt élnek, jóval nagyobb szegénységben, mint amit egy európai ország eltűrhetne. Sokaknak már ez sem marad, mert az állam elvette a támogatást, az önkormányzat pedig nem tudja, vagy nem akarja azt pótolni. Eközben, ahogy látom, a kormány 64 ezer Buda-Cash-ügyfelet, 32 ezer Quaeator-ügyfelet teljes kártalanításban részesít több tíz, vagy akár százmilliárd forintból is.

Mindezek miatt kérdezem az államtitkár urat: akinek nincs befektetése, az annyit is ér? Miért nem kárpótolják azokat a családokat, akik még önök szerint is a segélyezés átalakításának károsultjai, miért várják el a 60 éves embertől, hogy közmunkát végezzen, mikor néhány hónappal ezelőtt éppen a közmunka végzése alól mentették fel? És kérdezem államtitkár urat: miért vették el félmillió családtól a lakhatást segítő támogatást, és kérdezem továbbá öntől, hogy miért gondolják azt, hogy nincs szükség a szegénységben élő családok támogatására.

Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Több mindent nyilván visszautasítanék a képviselő úr felszólalásából, de legfőképp azt, ami a társadalmi csoportok szembeállításáról szól, hiszen ön a brókerügyek károsultjait állítja szembe azokkal az emberekkel, akik valamilyen okból nehéz helyzetben élnek és segélyeket vagy más állami támogatást kérnek és kapnak is az államtól. Semmiképpen nem tartom jónak azt az irányt, amelyet ön mondott; mintha azt mondaná, hogy a különböző brókerbotrányokban kárt szenvedett emberek megsegítése helyett azzal kellene a kormánynak csak és kizárólag foglalkozni, hogy a segélyezés rendszerét tekintse át újra.

Egyrésztől szerintünk a segélyezés új rendszere is jól működik, másrészt pedig ezt a fajta szolid elutasítást a brókerügyben érintett személyek kártalanításának szintén nem tudjuk elfogadni. Nekünk ugyanolyan fontos ennek a 96 ezer embernek a segítése, akik a hétköznapi munkabérükből megkeresett keresményüket tették be ezekben a megtakarításokba, és a tulajdonukat igyekezünk ott is védeni. Elutasítjuk, ha az MSZP nem ért egyet azzal, hogy ezeknek az embereknek kártalanítást adjunk a befektetéseik erejéig.

A másik tekintetben, a segélyezés általános rendszerével összefüggő kritikájával kapcsolatban fontos leszögezni, hogy vannak olyan támogatások, amelyek finanszírozásához az önkormányzatoknak most már nem kell önrészt biztosítani, hanem teljes

mértékben automatikusan és százszázalékosan állami költségvetésből finanszírozódnak. Ez a foglalkoztatást helyettesítő támogatás, az egészségkárosodási és gyermekfelügyeleti támogatás, az időskorúak járadéka, az alapösszegű és emelt összegű, valamint a kiemelt ápolási díj, az alanyi és normatív közgyógyellátás, valamint még idesorolandó az egészségügyi szolgáltatásra való jogosultság igénybevétele céljából kiállított hatósági bizonyítvánnyal kapcsolatos ügyintézés. Ezeket mind tehát az eddigi önkormányzati önrész nélkül teljes mértékben, száz százalékban költségvetési forrásból finanszírozzuk.

A többi korábbi segély helyére pedig a települési támogatás lép, de e támogatás anyagi alapjának megteremtését nem pusztán az önkormányzatoktól kérjük, hiszen nem csak a helyi iparüzési adóból származó bevételeik szolgálnak erre. A leggazdagabb pár tucatnyi településnél igen, de a többi 3150 településnél egy 30 milliárd forintos külön alapot nyitotunk arra, hogy azoknak, akiknek az adóerőképessége kisebb, magyarul, kisebb saját bevétele van és valószínűleg több olyan ember lakik azon a településen, aki támogatásra szorul, nos, az ő esetükben igyekszünk ebből a 30 milliárd forintos új keretből támogatást adni. Akik pedig még így is nehéz helyzetbe kerülnek, azoknak az úgynevezett önhikialapnak, az önhibájukon kívül nehéz helyzetbe került önkormányzatok támogatási alapjának az 5 milliárd forintos ideai megnövelése jelenthet segítséget.

Mindemellett fontos a teljes költségvetésben látnunk, ha a segélyezésre kicsit madártávlatból, magasabb szintről nézünk, hogy a szociális támogatásokat tekintve - ami nemcsak a segélyek, nemcsak az önkormányzatoknál közvetlen nyújtott segélyek, hanem a közmunkaprogramokat is mintegy szociális elemként tekintetbe véve -, az előző évi 380 milliárd forinthez képest több mint 30 milliárddal többet, 411 milliárd forintot költünk erre a területre. 411 milliárd forintot költünk azoknak az embereknek a megsegítésére, akik nehéz helyzetbe kerültek. Egyre több embernek most már munkahelyeket tudunk adni, 400 ezerrel többen dolgoznak, mint öt évvel ezelőtt. Ez talán a legfontosabb, hiszen a szegénységből tartósan kivezető út a fiatalok számára a tanulás, az idősebbek, a felnőttkorúak számára pedig mindenképpen a munkahelyteremtés lehet. Ma 400 ezerrel több ember dolgozik, nyilván köztük nagyon sokan közmunkaprogramban, közfoglalkoztatásban vesznek részt, de mi ennek is örülünk, hiszen ez is sokkal több, mint amit segélyből kaphatnának. A nehéz helyzetben lévőkön segít leginkább a családi típusú adózás rendszere.

Amit pedig a képviselő úr a szövegében írt az egyes *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* családtámogatási formák helyett a foglalkoztatást helyettesítő támogatásnál, ezeknek az embereknek az egészségkárosodási és gyermekfelügyeleti támogatás a rendelkezésére áll.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm az államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon, képviselő úr!

KORÓZS LAJOS (MSZP): Államtitkár úr, nem tudom elfogadni a választ, éppen abból az apropóból, amit a legvégén említett. Ugyanis egy másik tárca államtitkára azt válaszolta nekem, hogy ezres nagyságrendben vannak olyan emberek, akik ki fognak esni példának okáért a foglalkoztatást helyettesítő támogatás és a rendszeres szociális segély kapcsolatában. Hiszen a rendszeres szociális segély megszűnt, fht-t pedig egy családban csak egyetlenegy ember kaphat, következésképpen itt több ezer ember lesz olyan, aki ellátás nélkül fog maradni.

Ha madártávlatból kell hogy ránézzünk erre az egészre, akkor bizony azt látom, hogy szétverték az egész segélyezési rendszert, és romokban hever a szociális ellátórendszer. Ahogy hallom, a konvergenciaprogram alapján további 300 milliárd forintot szeretnének kivonni az ellátórendszerből a következő években.

Ha ön és a kormány igazából segíteni akarna, akkor támogatná azt az indítványunkat, amely a lakásfenntartási támogatást újra bevezetné és azt odarendelnék a járásokhoz, a méltányossági ellátás kapcsán pedig a települési támogatásba beemelnék *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* azokat a támogatási formákat, amelyek előtte is megvoltak.

Nem fogadom el a választ. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 87 igen, 31 nem szavazattal, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Sneider Tamás, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Nyugdíjreform narancs módra, avagy a fideszes varázslat. A kerkedvezményes nyugdíj eltörlésével eltűnnek a megszerzett töredékek, eltűnnek a befizetett járulékok is?”** címmel. Az interpellációra a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter képviselője Czomba Sándor államtitkár úr válaszol. Sneider Tamás képviselő urat illeti a szó.

SNEIDER TAMÁS (Jobbik): Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A kerkedvezményes nyugdíjazás lehetőségének megszüntetése számos munkavállalót hozott méltánytalanul hátrányos helyzetbe. Nézzük végig a legméltatlanabb eseteket!

A nőknél 8 év után, a férfiaknál pedig 10 év után két év kordedvezmény járt. A kedvezmény további egy-egy évvel növekedett nőknél 4, férfiaknál 5 év után a kordedvezményre jogosító munkakörökben. Van olyan munkavállaló, akinél nem telt ki a 4 vagy 5 év, csak egyetlen hónap hiányzott ahhoz, hogy érvényesíthesse kedvezményét és nyugdíjba vonulhasson. Ezt az önök felelőtlen politikája miatt nem teheti meg. Így még legalább 5 évet kell dolgoznia, már ha az egészsége megengedi, és megfelel az egészségügyi elvárásoknak.

(15.20)

Ha nem, akkor az önök felelőtlensége miatt kikerül a munkaerőpiacról, és mehet álláskeresőnek, közmunkásnak. Ezek az emberek olyan hivatást választottak, ami az emberi szervezet fokozott fizikai vagy pszichikai igénybevételével járt. Olyan munkakörben dolgozták le életüket, ami az egészségre ártalmas. Az áldozatvállalásuk egyértelmű, nem kérnek mást, csak azt, ami jogos: néhány évvel korábban mehesse nek nyugdíjba.

Tisztelt Államtitkár Úr! Mi lesz a töredék- vagy tört időekkel? De nézzük tovább! A kordedvezmény megszerzése miatt a munkáltatók plusz 13 százalék járulékot fizettek, melyet a béremelésekből gazdálkodtak ki és fizettek be a tb-, illetve a nyugdíj alapba. A kordedvezményes nyugdíj teljes megszüntetésével azonban jogosan merül fel a kérdés: mi lesz a befizetett pluszjáradék sorsa? Megkapják valamilyen formában a dolgozók? Akárhogy is, ez őket illeti, hiszen megkaphatták volna béremelésben, de lemondtak róla a jövőbeni kedvezményes nyugdíjba vonulás reménye miatt. Önök vagy túl lusták a kordedvezményes nyugdíj átgondolására, vagy teljesen érdektelenek a magyar munkavállalókkal szemben. Kérdésemre elsősorban nem én várok választ, hanem a vajúrók, a bányászok, a közlekedésben dolgozók, az ionizációs sugárzás hatása alatt dolgozók, és még sorolhatnám a munkaköröket bőven. Ezek azok a szakmák, melyeknél a kordedvezményes nyugdíj létjogosultságát az egészségkárosító, pszichikai vagy fizikai túlterheltség miatt az eddig elvégzett felmérések egyértelműen igazolták.

Tisztelt Államtitkár Úr! Mi lesz a töredék- vagy tört időekkel? Mi lesz a befizetett pluszjáradék sorsa? Hová tűnt a 13 százalékos járulékbefizetés összege? Kérem érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Az interpellációra Czomba Sándor államtitkár úr válaszol. Megadom a szót államtitkár úrnak.

DR. CZOMBA SÁNDOR nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztázzuk először is, hogy miért volt erre a kordedvezményes nyugdíjazási rendszerre szükség, és miért kellett ezt

megszüntetni. Alaphelyzetben a munkáltató kötelessége a munkavégzéshez szükséges biztonságos és egészséges feltételek, munkafeltételek biztosítása. Ha ezt mindenki tudná biztosítani, akkor gyakorlatilag nem lenne semmiféle kompenzációra szükség. Tudjuk nagyon jól, hogy ez nem így van, ezért valamilyen módon ezekről az ilyen munkakörökben dolgozókról gondoskodni kell.

Ugye, azt mondja, hogy ezt a korábbi rendszert miért nem tartottuk fenn. Nyolcszáz munkakör volt, tisztelt képviselő úr, a korábbi időszakban, amelyek jogosultságra adtak lehetőséget. És hadd mondjam, ha már ön is példát említett, mondjuk, adott esetben egy vasúti büfékocsiban dolgozó felszolgáló vagy adott esetben egy takarító nyolc évvel korábban, 57 évesen elmehetett nyugdíjba, miközben egyébként egy festéküzemben dolgozó ember pedig nulla napot kapott. Tehát magyarul arra, hogy mennyire volt igazságos vagy igazságtalan, nyilván számos példát lehetne még mondani, de talán ez érzékelteti.

Amit a töredékidővel kapcsolatban mondott, valóban, itt azzal van probléma, hiszen tíz év, illetve nyolc év az az első lehetőség, amikor férfiak és nők kettő évet megkaphatnak, és vannak olyanok, akik mondjuk, kilenc és fél évet szereztek. Arra szeretném fölhívni a figyelmet, nyilván itt érdemes ezen elgondolkozni, és a VKF-ben, a versenyszféra konzultációs fórumán tárgyalunk is erről, de azért arra is szeretném fölhívni a figyelmet, hogy ha adott esetben valaki úgy döntött, hogy nyolc év ilyen munkaviszony után esetleg munkahelyet vált, és az már nem volt alkalmas egyébként a kedvezményre, akkor gyakorlatilag ugyanúgy elvesztette a nyolc évét, mint amiről most ön beszél. Tehát azt gondolom, hogy itt a töredékidőkről érdemes gondolkodni, de ez komoly átgondolást igényel.

Akik jogosultságot szereztek 2014. december 31-ig, megkapják ugyanúgy, bányászok, vajúrók, de sorolhatnám itt a buszvezetőktől kezdve mindenki, aki jogosultságot szerzett. És itt jön az újabb érdekes kérdés elő, amit ön mondott. Az kétségtelen tény, hogy 13 százalék pluszjárulékat fizettek azok a munkáltatók, akik ilyen embereket foglalkoztattak. Ha lefordítom ezt, mondjuk, 2013-ban 19 milliárd forint jött be 44 ezer ember után, és 16 milliárd forintot fizetett ki a költségvetés 11 ezer ember után. Tehát ugye, érzi, hogy négy ember befizetése tette lehetővé, hogy egy ember el tudott menni. Az az egyszerű kérdésem lenne, hogy vajon, ha ezt a rendszert fenntartjuk továbbra is, akkor hol van az a 160 ezer ember évek múlva, aki ennek a 44 ezer embernek, akik jelen pillanatban ilyen munkakörben dolgoztak, fogja tudni ezt finanszírozni. Tehát arra szeretném fölhívni a figyelmet: nemhogy elvett ebből a költségvetés, hanem a következő években, amikor ez a 44 ezer ember nyugdíjba megy, a költségvetésnek súlyos milliárd forintokat kell kifizetnie majd azért, hogy ezt a rendszert, egyébként aki jogosan megszerezte a korábbi időszakban a jogosultságát, azt tudjuk finanszírozni.

Arra szeretném fölhívni a figyelmet, hogy ahogy az előbb is említettem, tárgyalunk, azt ígértük a Versenyszféra és a Kormány Állandó Konzultációs Fórumán, hogy munkáltatók, munkavállalók és kormányoldal tárgyaljuk, megnézzük azt, hogy azt az úrt, amit a korkedvezményes nyugdíj megállítása okozott, milyen módon lehet kezelni ott, ahol egy igazságos, hatékony és jól működő rendszert szeretnénk a későbbi években fenntartani.

Remélem, hogy erre lehetőségünk lesz, de nem árulok el titkot, hogy nehéz tárgyalások folynak, és nem is a kormányoldal, hanem a munkáltatók és a munkavállalók részéről is, hiszen egy nagyon összetett problémáról beszélünk.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Megkérdezem képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

Parancsoljon, képviselő úr!

SNEIDER TAMÁS (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Én már annak is nagyon örülök, hogy egy értelmes vita alakul ki, és értelmes válaszokat kapok a kérdéseimre, nem úgy, mint a napirend előtti hozzászólásnál. De ettől függetlenül természetesen egyáltalán nem nyugtatott meg ez a válasz. Hiszen amit én kérdeztem, az nem azokra vonatkozik, akik már nyugdíjba mentek, hanem akik most mennének nyugdíjba az elkövetkező években, és ahogy elismerte államtitkár úr is, az ő dolguk egyáltalán nincsen rendezve. Teljes bizonytalanság van most. Most is egyébként, most már lassan fél éve folyamatosan mennek nyugdíjba olyan emberek, akik nem tudnak élni ezekkel a lehetőségekkel.

Természetesen a Jobbik konstruktívan áll ehhez a kérdéshez, és ezért beadunk egy határozati javaslatot, ami a töredékidők kérdését fogja majd taglalni. Bízom benne, hogy a kormány ezt is legalábbis meg fogja fontolni, és mindenképp pontot tesz ennek az ügynek a végére. Nem hiszem, hogy jó hallgatni azt önöknek akár még éveken keresztül is, hogy ezeknek az embereknek a sorsa nincsen rendezve, sok tízezer embernek a sorsa gyakorlatilag; hogy a fejük fölött Damoklész kardja forog folyamatosan, mert ez az ügyet nem hajlandók elintézni.

Ezért nem tudom elfogadni a választ. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás. - Az eredményjelző táblán 94 igen szavazat, 1 nem szavazat és 0 tartózkodás jelenik meg.)*

Az Országgyűlés az államtitkári választ 94 igen... *(Zaj. - Közbekialtások: Nem fogadta el. Nincs határozatképesség. Teljes összeomlás. - Szórványos taps az MSZP soraiból.)*

Tisztelt Országgyűlés! Megkérem képviselőtársaimat, szíveskedjenek helyüket elfoglalni, és kérem a határozatképesség helyreállítását. *(Zaj.)*

Tisztelt Országgyűlés! Mivel a Ház nem volt határozatképes, így gyakorlatilag ennek az interpellációnak a kérdésében most nem döntünk. *(Zaj, felzúdulás az ellenzék soraiban. - Közbekialtások: Névsorolvasás!)* A névsort megállapítjuk, a döntést a következő ülésre halasztjuk. *(Zaj. - Közbekialtások az ellenzéki oldalról: Nem fogadta el!)* Házsabály 14. § (2) bekezdés - szíveskedjenek tájékozódni! Folytatjuk munkánkat. Köszönöm szépen.

Tisztelt Országgyűlés! Hoffmann Rózsa, a KDNP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Mik a tapasztalatok a középiskolások érettségi előtti közösségi szolgálatára terén?**” címmel. Hoffmann Rózsa képviselő asszonyt illeti a szó. *(Zaj. - Az elnök csenget.)*

(15.30)

DR. HOFFMANN RÓZSA (KDNP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Gondolom, ön fog válaszolni. *(Dr. Rétvári Bence: Igen.)* Mint tudjuk, a jövő tanévtől kezdődően csak úgy lehet érettségi vizsgára jelentkeznie egy 12. évfolyamos középiskolásnak, hogyha azt megelőzően 50 órányi közösségi munkát teljesített. Ezt az intézkedést a 2011-ben megalkotott köznevelési törvény vezette be, azért, hogy a fiatalokban kifejlődjék a másokért végzett munka iránti kedv, megszeressék az önkéntes munkát, és majdan felnőttként maguktól is szívesen vállaljanak áldozatot.

Ez a nem titkolt nevelési céllal meghozott intézkedés ma még inkább aktuális és indokolt, ugyanis növekszik a szolidaritás iránti társadalmi igény, nem csökken azok száma, akik rászorulnak mások segítségére, és a fiataloknak is egyre nagyobb szükségük van valódi munkatapasztalatokra.

A közösségi szolgálat tehát olyan tevékenység, amit a diákok értekeik mentén választanak, saját személyiségüket, készségeiket fejlesztik, és mindezt anyagi ellenszolgáltatás nélkül, valamely közösség érdekeiért teszik; olyan gyakorlati terep, ahol az iskolában elsajátított számos elméleti ismeret és tanulási teljesítmény mellett fejlődik az együttműködő készségük, empátiájuk, kreativitásuk, felelősségvállalásuk is, tapasztalatot szerezhetnek különféle szervezetek működésével, munkakörökkel, társadalmi problémákkal kapcsolatban, és kipróbálhatják magukat aktív, cselekvő, szolgálatot teljesítő egyénekként is.

Az elmúlt két évben számos információt gyűjtöttünk és sok pozitív tapasztalatot szereztünk arról, hogy jóllehet, még távoli volt a 2016-os dátum, sok középiskolás már megkezdte a diákok a közösségi munkát. Mivel jövő ilyenkor - nincs mese! - minden érettségizőnek számat kell majd adnia teljesíté-

séről, időben szeretnénk tiszta képet kapni arról, hogyan is állunk e téren. Ezért tisztelettel kérdezem államtitkár urat: hány jelenleg 11. évfolyamos középiskolás kezdte meg, illetve fejezte már be a közösségi munkát, és ez hány százalék? Vannak-e, és ha igen, milyen jellegű különbségek az állami, egyházi és magániskolák, gimnáziumok és szakközépiskolák között? És végül melyek azok az általánosítható tapasztalatok, milyen munkákat választottak és milyen arányban, hogyan viszonyultak hozzá diákok, szülők, tanárok, és egyáltalán elérni látszik-e a mindenki által támogatott intézkedés a négy éve kitűzött célokat? Tisztelettel várom a válaszát. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Rétvári Bence államtitkár úr válaszol.

Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENEC, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Valóban, elég idő állt mindenkinek a rendelkezésére, hogy felkészüljön erre a rendkívül fontos feladatra, hiszen a rendes tanórákon tanított tananyag mellett igencsak fontos, hogy valakik gyakorlatban is megtapasztalják azt, hogy milyen másokért tenni. Ha belekóstol valaki fiatalként, 18 éves kora előtt az önkéntes munkába, és megtapasztalja annak az örömét, annak az élményét, hogy önmaga is úgy érzi, hogy jobb ember lett, több lett azáltal, hogy másokért teljesen önkéntesen, mindenfajta ellenszolgáltatási igény nélkül cselekszik és valami jót tesz, akkor ezt talán felnőttkorában is jobban gyakorolja. Sokszor, sokat beszélünk arról, hogy mennyire fontos az önkéntesség, hogyha az ebbe való belekóstolás már a gimnáziumban, szakközépiskolában megadatott valakinek, akkor talán a későbbiekben is szívesebben fogja ezt gyakorolni.

Ezt az 50 órányi iskolai közösségi szolgálatot nagyon sokféle keretben meg lehet tenni; akár egészségügyi területen, szociális területen, jótékonyági, oktatási, kulturális, közösségi, környezetvédelmi, természetvédelmi, katasztrófavédelmi, óvodáskorú, sajátos nevelési igényű gyerekekkel való foglalkozás területén, tanulókkal, idős emberekkel való közös sport- vagy szabadidő-tevékenység, vagy akár a rendőrségi feladatok közül a bűn- és balesetmegelőzés területén is végezhető ez a közösségi szolgálat. Tehát látszódik, hogy nagyon sokféle azoknak a területeknek a köre, ahol ezt a közösségi szolgálatot ki-ki meg tudja tenni. És a különböző intézményekkel, civil szervezetekkel, hiszen van, amikor önkormányzati intézményekhez mennek a fiatalok, van, amikor más közintézményhez, megint máskor civil szervezetekhez, ezek a kapcsolatfelvételek megtörténtek. Az Oktatáskutató és Fejlesztő Intézet többször tartott annak a szervezésben részt vevő több száz pedagógusnak előkészítő üléseket, megbeszélé-

seket, felkészítéseket, akik szervezték az iskolákban ezt a közösségi munkát, pontosan azért, hogy mindenki fel tudjon kellő időben készülni.

Azokat az irányokat, amelyeket meghatároztunk, egy korábbi kutatás alapján, a diákok elsődleges szempontjai alapján, 90 százalékban az ő véleményüket figyelembe véve határoztuk meg, és így 2015 januárjában egy első kutatást is végeztünk, majdnem ezer feladatellátási helyszínen, majdnem ezer iskolában térképeztük fel, megkérdezve pedagógusokat, intézményvezetőket, diákokat, hogy hogyan áll pontosan az az arányszám, amire képviselő asszony is rákérdezett, a közösségi szolgálat teljesítése. Nos, tavaly év végéig, tavaly decemberig a 11. évfolyamos tanulók 73 százaléka már túl van a 21 órányi közösségi szolgálaton, sőt egy jó részük már az 50 órát is teljesítette, tehát a teljes időtartamot is teljesítette. Időarányosan tehát körülbelül a háromnegyede a fiataloknak jól áll, nincsen lemaradásban, hanem várhatóan fogja tudni teljesíteni ezt az 50 órányi szolgálatot az érettségi megszerzéséig. Nyilvánvalóan sokat segít ebben, hogy ez nemcsak szorgalmi időszakban, hanem nyári időszakban is teljesíthető, tehát mind a 12 hónap rendelkezésre áll.

Hogy mik voltak a legnépszerűbbek? 80 százaléknyi mértékben vettek részt a fiatalok katasztrófavédelmi, idősekkel, óvodáskorúakkal való közös sport- és szabadidős tevékenységek rendezésében, szervezésében, lebonyolításában, egészségügyi, illetve bűn- és baleset-megelőzési programokon vettek részt önkéntesként. Második körben volt a szociális és jótékonyági, majd végül a természet- és környezetvédelmi iskolai közösségi szolgálat. Ezek voltak tehát a legnépszerűbb tevékenységek.

Az iskoláknak most már a pedagógiai programja is tartalmazza ezeket a közösségi szolgálattal kapcsolatos fontosabb teendőket.

Ha pedig arra kell válaszolnom, amit képviselő asszony kérdezett, hogy hol volt a leggyorsabb ennek a megszervezése, hol állnak a legjobban: a nem állami fenntartású iskolákban, a szakközépiskolákban, valamint a száz fő alatti tanulólétszámmal rendelkező iskolákban állnak a legjobban, viszont így is majdnem kétharmadában értékelik ezeknek a tevékenységét. És még a nyári időszakban is nagyon sok lehetőség van, a most futó „TeSzedd!” akcióban, a „Tourist Police” programban, a „Tiszteletet az éveknek, biztonságot az időseknek” polgárőrprogramban vagy akár a helyi környezetvédelmi programokban is részt vehetnek ezek a fiatalok, és ez is beleszámít az 50 órába. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Kérdezem képviselő asszonyt, elfogadja-e a választ.

DR. HOFFMANN RÓZSA (KDNP): Örömmel hallottam államtitkár úr válaszát, és természetesen elfogadom, hiszen minden kérdésemre választ adott, mégpedig kielégítő választ.

Engedjék meg, hogy a rendelkezésemre álló pár másodpercben még elmondjam a következőket. Amikor a közösségi szolgálat kötelezettségét bevezettük a köznevelési törvényben, nagyon kevés, de volt egy-két fanyalgó hang, amely azt kifogásolta, hogy kötelezővé tesszük, miközben önkéntes munkára szeretnénk a fiatalokat szoktatni. Nos, pedagógiai elv, hogy először rá kell venni az embert arra, hogy később, amit megszeretett, azt csinálja magától is. Erről számolnak be sorra gimnáziumi igazgatók és tanárok, tegnap is felhívtak ketten is, és azt mondták el, hogy számos diákjuk, miután az 50 óra kötelező szolgálatot már teljesítette, továbbra is folytatja, mert megszerette ezt a munkát, megszerette azt az idős embert, akinek segített. Kedves Képviselők! Sok ilyen eredményes, jó dolgról lenne jó számot adni itt a parlamentben és az országban is.

Köszönöm szépen, államtitkár úr. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő asszony az államtitkári választ elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet és Sallai Róbert Benedek, az LMP képviselői, interpellációt nyújtottak be a földművelésügyi miniszterhez: **„Mekkora a gazdák vesztesége a kormány mulasztása miatt? (2)”** címmel. Sallai R. Benedek képviselő urat illeti a szó.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen a szót. Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! Pont egy évvel ezelőtt első interpelláció volt, hogy megkérdézzem, hogy mi lesz az osztatlan közösökkel, és gyakorlatilag eltelt egy év, sajnos, és arra kell hogy rámutassak interpellációmban, hogy érdemi előrelépés nem történt. A földforgalmi törvény hatálybalépése közben lett egy általános intézkedés, ami lehetetlenné tette, hogy az osztatlan közösök rendszerében be lehessen jelenteni a jogszertű területhasználatot a tulajdonosoknak. Egészen addig ezek a tulajdonosok hozzájutottak a területalapú támogatáshoz, és 2013 óta ezt nem tehetik meg.

(15.40)

A 2013. évben az MVH hozott egy ideiglenes rendelkezést: aki jogszertűen tudta bemutatni azt, hogy a területét valamilyen jogcímen használja, földhaszonbérleti szerződése volt vagy tulajdon jogcímen, az megkapta ezt a juttatást; majd ez a lehetőség tavaly már nem állott rendelkezésre.

Azt szeretném kérdezni az államtitkár úrtól, ahogy meg is fogalmaztam az interpellációs kérdésben, hogy mi akadályozza az FM-et abban, hogy a 2013-as gyakorlatnak megfelelően - mindaddig, amíg a kormányzat nem tesz eleget azon kötelezett-

ségének, hogy kimérje az összes osztatlan közös - ugyanezzel a könnyítéssel hozzáférjenek a tulajdonosok. Nagyon kérem az államtitkár urat, ne mondja azt, hogy most is igényelhetnek osztatlan közösre, mert nagyon sok olyan osztatlan közös van, ahol több száz tulajdonos van, és a földforgalmi törvény rendelkezéseit nem lehet úgy megtartani, hogy minden tulajdonosnak a hozzájárulását bírja a területhasználati bejelentő. Ezt egy egyszerű jogszabályi rendelkezéssel meg lehetne oldani, ehhez csak a szándék kell mindaddig, ameddig a kormányzat az osztatlan közösöket nem osztja ki.

Erre volt egy korábbi négyéves ígéret, most az elmúlt egy évben megint volt arra, hogy felgyorsítják ezt a folyamatot. Azt nyilvánvalóan látni kell, hogy egy valamilyen szinten félresiklott rendszerváltás elhibázott kárpótlásának a torzszülöttjei ezek az osztatlan közösök igazi hungarikumként, és ezeknek a felszámolása nem a tulajdonosok felelőssége, nem ők tehetnek róla, hogy nem oldódik meg ez a probléma. Emiatt kellene az, hogy az FM melléálljon ezeknek a gazdálkodóknak, és megteremtse annak a lehetőségét, hogy ameddig nem lép az FM vagy az erre hivatott szervek, hogy az összes osztatlan közös-nél, ahol kérelmező volt, kimérjék az osztatlan közös tulajdonokat, addig megadja azt a könnyítést, amit az MVH 2013-ban is megadott.

Ezen a héten, pénteken kell beadni a gazdálkodóknak Magyarországon az igényt a területalapú támogatásokra. Sajnos több ezer olyan tulajdonos van, aki amiatt esik el a hektáronként nagyjából 70 ezer forintos támogatástól, mert nem tudja bejelenteni a terület használatát. Egyre gyarapszik mind azoknak a száma, akiknek közben lejárt a földhaszonbérleti szerződése, és ezt az FM minden további nélkül tudná kezelni.

Azt kérdezem az államtitkár úrtól, megvan-e az esély, hogy meglegyen a szándék, hogy a jelenlegi gyakorlattól eltérően könnyítést kapjanak azok, akik tulajdonjogukat vagy földhasználati szerződésüket be tudják mutatni az MVH-nak. Ezt kérdezem az államtitkár úrtól. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az LMP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Válaszadásra megadom a szót Nagy István államtitkár úrnak, a Földművelésügyi Minisztérium képviselőjének.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársam! Azt kell mondjam önnek, hogy nemcsak az esélye van meg, hanem a valóságos helyzet is az, hogy egyetlenegy gazdát sem érhet kár és támogatáselmaradás azért, mert osztatlan közös területen gazdálkodik. Engedje meg, hogy végigvezessem azon a soron, amivel igazamat bizonyítani is tudom.

A kormány nemhogy nem követett el mulasztást, de minden lehetséges eszközzel segíti a terme-

lőket a területalapú támogatáshoz való hozzájáruláshoz, természetesen az osztatlan közös tulajdonú földeken gazdálkodókat is. Téves az a megállapítás, hogy a jogszabályváltozás eredményeként lehetlenné vált az osztatlan közös tulajdonú földrésztelkek használatának jogszerű bejelentése. A jogszabályi háttér mindig is megvolt, hiszen korábban a polgári törvénykönyv szabályai szerint kellett eljárnia az érintett gazdálkodóknak, most pedig a földforgalmi törvény átmeneti intézkedéseit, átmeneti szabályait tartalmazó törvényben foglalt új szabályozás szerint.

A helyes gyakorlat kialakítása érdekében a jogszerű eljárás részletei kerültek rögzítésre, ami a polgári törvénykönyv alapján egyébként is követendő lett volna. A részletszabályok megjelenésével a gyakorlatban is egyre jobban elterjedt a használati rendben történő előzetes megállapodás megkötése, ezzel megteremtve a földhasználat jogszerűségét mind a tulajdonostársak saját földhasználatára, mind a használati jog harmadik személy részére történő átengedése tekintetében.

Kiemelem továbbá, hogy a használati rendben történő megállapodásnak teljes körűnek kell ugyan lennie, de a szabályozás figyelemmel van az elérhetetlen, illetve a megkeresésre nem reagáló, valamint bizonytalan személyű tulajdonostársak körére. Ezért előírja, hogy a fenti személyeknek a használati megállapodási ajánlatra történő hozzájárulását a törvény erejénél fogva megadottnak kell tekinteni.

Mindezek figyelembevételével nem állítható, hogy a földhasználat jogszerű bejelentése ellehetlenült volna. A jogszerű földhasználat előzetes igazolása nem feltétele az egységes területalapú támogatás igénylésének, hiszen azt 2014-től vélelmezni kell. Az ügyfél földhasználati jogosultságát az MVH jogosult vizsgálni, annak igazolására a támogatás igénylője akkor kötelezhető, ha ellenőrzésre kerül a sor, vagy ha a jogszerűség tekintetében kétség merül fel, mert ugyanarra a földterületre egyidejűleg több ügyfél igényel támogatást. Ebben az esetben az igénylő törvényben meghatározott módon igazolhatja a földhasználat jogszerűségét. Ez a földhasználati nyilvántartásba történő bejegyzésen túl több más módon is lehetséges, például családi gazdálkodó ügyfél esetében családi gazdaság alapításáról szóló megállapodással, haszonbérleti szerződéssel vagy egyéb, használatot igazoló okirattal azok esetében, akik osztatlan közös tulajdonban álló földrésztelkeket használnak, vagy akinek az adott földterületre fennálló használati jog önhibáján kívüli okból nem került bejegyzésre a földhasználati nyilvántartásba.

Az osztatlan közös tulajdon felszámolása a korábbi kormányok több évtizedes mulasztása - ahogy a képviselőtársam is említette -, viszont a folyamat ebben a kormányzati ciklusban jelentősen felgyorsul, hiszen a részaránytulajdon kimérésére létrehozott program 970 ezer hektárt, 64 ezer földrésztelket és több mint 300 ezer tulajdonost érint. Ennek keretében 2015-ben, azaz ebben az esztendőben mintegy 4,5 milliárd forint költségvetési támogatás áll ren-

delkezésre, ami nagyságrendekkel meghaladja a korábban bármikor erre a célra fordított összeget.

Azt kérdezte a kedves képviselőtársam, hogy mit tegyenek azok, akiknek a hétvégén lejár az igénylés dátuma. Nyugodtan adják be, és nyugodtan bízhatnak abban, hogy meg is kapják ezt a támogatást teljesen jogszerűen, és teljesen annak mentén, ahogy én itt ezt felsoroltam.

Kérem képviselőtársamat, fogadja el szakmai válaszat. Köszönöm szépen. *(Taps a kormány- pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Olyan baráti és széles körű volt a tájékoztatás, hogy szívesen elfogadnám, ha nem lenne a számítógépemen hat-hét olyan gazdálkodónak az MVH-s határozata, akinek tavaly elutasították ugyanilyen szempontok alapján a saját tulajdonára a területalapú igénylést, mert azt mondták, hogy ha nincs meg a saját tulajdonára a földhasználat-bejegyzés, akkor nem kaphatja meg.

Tehát én szívesen elfogadnám, de a földhivatali gyakorlat más, és ha azok elutasítják, az MVH nem fogadja el. Most, jelen pillanatban, amikor már másodfokú eljárásban a Miniszterelnökség is beavatkozik ebbe az eljárásba - meg tudom a másodfokú döntést is mutatni az államtitkár úrnak, sajnos az ön tudásától eltérően más a gyakorlat, ahogy ezt a jogszabályt alkalmazzák. A jelenlegi gyakorlatban az MVH következetesen utasítja el ezeket a kérelmeket, erre tudok mutatni számos példát. Emiatt nem tudom elfogadni a választ. *(Taps az LMP és a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 105 igen szavazattal, 36 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Völner Pál és Galambos Dénes, a Fidesz képviselői, interpellációt nyújtottak be a nemzetgazdasági miniszterhez: „**Minék köszönhető az építőipar fellendülése, és hogyan hat ez a magyar vállalkozásokra?**” címmel. Völner Pál képviselő urat illeti a szó. *(Jelzésre:)* Bocsanat! Akkor Galambos Dénes képviselő urat illeti a szó. Az első helyen jelentkező képviselőt szoktuk említeni először, nem volt jelzés. Parancsoljon, képviselő úr! Öné a szó.

DR. GALAMBOS DÉNES (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Pár éve, amikor a gazdasági válság közepén mindenki az építőipar mélypontjáról beszélt, kevesen gon-

dolták volna vagy talán csak reménykedtek abban, hogy ma ennek a szektornak a fellendüléséről beszélhetünk.

A KSH legfrissebb adatai alapján februárban az építőipar termelése 5,1 százalékkal volt magasabb az egy évvel korábnál. A növekedés az „épületek” építményfőcsoportban 4,8 százalék, az egyéb építményekében pedig 5,9 százalék. Mind a két építményfőcsoport termelése emelkedett, az épületeké 4,8 százalékkal, az egyéb építményeké 5,9 százalékkal. Az egyéb építmények építésénél többek között az ország területén folyó útépitési, vasút-felújítási munkák, valamint a közműfejlesztések voltak ennek okai. Ez folytatódni fog: az állam 2016-ban nagyjából százmilliárd forintos nagyságrendben tervez állami beruházást az építőipari szektorban is. Az építőipar ágazatai közül az épületek építése ágazat termelése 1,8 százalékkal, az egyéb építményeké 4,7 százalékkal emelkedett.

(15.50)

Az építőipari termelés több mint 40 százalékát adó speciális szaképítési ágazat 7,2 százalékkal emelkedett. A drámai mértékű visszaesés után 28 százalékkal nőtt a kiadott építési engedélyek száma, ez már kedvező trendet jelent a korábbi évekhez képest. A 2015. májusi adatok szerint 44 százalékkal több, 2381 darab volt a kiadott lakásépítési engedélyek száma a 2014. január-februári időszakhoz képest.

2014-ben, a válság óta először a 100 ezer darabot is meghaladta az eladott ingatlanok száma, és az idei év első negyedében is folytatódott az emelkedő tendencia. Ha ez az év hátralévő részében is így történik, akkor 140 ezer-150 ezer között lehet az ingatlanértékesítések száma. Az ingatlanpiac élénkülése nem független attól, hogy a bankok egyre több hitelt tudnak kihelyezni. Ezenkívül július 1-jén, tehát 2015. július 1-jén indul a családi otthonteremtési kedvezmény, amelynek keretében állami támogatást vehetnek igénybe immár használt lakásokra is az egygyermekes családok is. Ennek révén kiterjedhet a fellendülés a kisebb településekre is.

Mindez azonban nem magától történt, úgy gondolom, és ez nem is lehet véletlen, hanem egyenes következménye a devizahitelek megsegítésének, a devizahitelezés kivezetése mellett a jövedelmi helyzet javulásának, a bővülő foglalkoztatásnak és a reáljövedelmek növelésének.

A fentiek fényében kérdezem államtitkár urat: minek köszönhető az építőipar fellendülése, és hogyan hat ez a magyar vállalkozásokra?

Köszönöm válaszát. *(Taps a kormánypártok sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Tállai András államtitkár úr válaszol.

Megadom a szót, államtitkár úr.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Az előttünk álló időszakban a kormány kifejezett célja a gazdaságfejlesztés. Ezen belül kiemelkedő szerepe lesz az építőiparnak. Az építőipar jelenlegi tendenciái közül a termelés növekedése, ahogy azt ön is említette, elsősorban továbbra is az ipari, az egészségügyi, illetve oktatási célú épületek építésének köszönhető. Köszönhető továbbá a közlekedési infrastruktúra fejlesztésében végzett tevékenységnek is. A lakáspiacon a mélypont utáni látványos növekedés - a devizahitelek megsegítése és a jövedelmi viszonyok javulása mellett - elsősorban a kedvező hitelkörnyezetnek és az alacsony kamatoknak is köszönhető, az egyre stabilabb lábakon álló gazdaság pedig vonzza az ingatlanpiaci befektetőket. 2014-ben, ahogy ön is mondta, véget ért a lakáspiacon a 2009 óta tartó zsugorodás. Az elmúlt évben ugyanis 15 százalékkal bővült a lakásépítések száma.

A 2014-es év egészében 8358 lakás épült az országban, és 9633 darab építési engedélyt adtunk ki. A KSH 2015 első negyedére vonatkozó adatai pedig azt mutatják, hogy a tendencia folytatódik. Ahogy ön is kiemelte, 44 százalékkal több új lakásépítési engedélyt adtunk ki. Ez így összesen 2381 darab. Ezen belül csak Budapesten háromszor annyi lakás építését engedélyezték, mint egy évvel korábban. Az összes lakás 45 százaléka értékesítésre, 54 százaléka pedig saját használatra épült.

A kiadott új építési engedélyek alapján 34 százalékkal több, összesen 1236 lakóépület építését tervezik.

A hitelezéshez kapcsolódóan meg kell említeni, hogy a lakásépítésre a befektetők, illetve vállalkozók most már úgy is igénybe vehetik a növekedési hitelprogramot, ha nem bérbeadásra, hanem továbbértékesítésre szánják a felépítendő ingatlant. Ez korábban nem így volt.

A számokból jól látható, hogy a fővároson kívül elsősorban a saját használatra épülnek az új lakások, amelyben nagy szerepe van a lakáscélú hitelek bővülő piacának, viszont a családi otthonteremtési kedvezmény már a használt lakások vásárlására is támogatást nyújt majd július 1-jétől. Ahhoz, hogy az építőipar növekedése tartós és egyben fenntartható legyen, szükség van a lakossági építőipari beruházások számának nagymértékű növekedésére. *(Harangozó Gábor István: Meg kormányváltásra!)* Kiindulópontként figyelembe vettük, hogy az ágazatban új lakásépítések mellett az ingatlanok energetikai korszerűsítésére lehet a jövőben tartós és fenntartható teljesítménynövekedést alapozni.

Tisztelt Képviselő Úr! Mindemellett a kormány célja a jövőben az építésügyi eljárások egyszerűsítése is, az adminisztrációs terhek csökkentése, valamint az építési közbeszerzések és a tervpályázatok rendszerének átalakítása is szükséges. Az uniós közbeszerzési irányelvek alapján elkészült új közbeszerzési törvényjavaslat hamarosan az Országgyűlés elé ke-

rül, amely fel fogja gyorsítani a közbeszerzési eljárások rendszerét.

Az építőipari vállalkozók mindemellett az újítás-építések fellendülésével és a kormány korszerűsítéseket ösztönző törekvéseivel egyre nagyobb, és stabilan rendelkezésre álló megrendelésállományhoz juttatják a következő évben az építőipari ágazatot, és ezáltal több ezer új munkahelyet is létrehozhatnak. Köszönöm megtisztelő figyelmét. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó egyperces időkeretben.

DR. GALAMBOS DÉNES (Fidesz): Köszönöm a választ, államtitkár úr. Varga Mihály miniszter úr a 2015. május 5-én tartott gazdasági konferencián a következőt mondta: a gazdasági kilátások javulásának köszönhető az építőipar fellendülése. Miniszter úr a konferencián kijelentette, és nyilvánvalóvá tette, hogy ezen gondolattal, amellyel magam is egyetértek, azt preferálta, hogy ott épül ingatlan, új épület, ahol az emberek bíznak a jövőben, de csak akkor tudnak bízni a jövőben, ha az általános gazdasági kilátások is jelentősen javulnak. *(Dr. Bárándy Gergely: Tényleg le van írva? A válasz is le van írva?)* Ez következett be az elmúlt években Magyarországon, ezt a bizalmat sikerült visszaadni a családoknak, és azt gondolom, hogy a vállalkozásoknak is. *(Dr. Józsa István: Le van gépelve?)*

Erre tekintettel is államtitkár úr választ elfogadom. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr az államtitkári választ elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Szakács László, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: „**A túlóradíjakat sem fizetik ki?**” címmel. Szakács László képviselő urat illeti a szó.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Kérdésként tettem föl, de így kijelentő módon is másképpen hangzott. Az elmúlt hónapokban sokkolta a közvéleményt egy ápoló esete, aki elmondta, hogy soha nem jön ki a fizetéséből, egy intenzív osztályon dolgozik, és az ott ellátott, nagyon felelősségteljes munkája után másodállásban takarít. Az ő története nem egyetlen, csak ő volt az egyetlen, aki vállalta a nyilvánosságát.

A történet fő eleme, hogy hiába dolgozik a munkahelyén, hiába dolgozik többet a hivatásában, hiába áll helyt a túlmunkában, amit elrendelnek neki, nem tudják neki kifizetni a túlórákat, hiába mutatta meg a nyilvántartásokat, és ezek után, mondjuk, egy 28 órás műszak után még el kell neki menni másod-, harmadállásba is dolgozni. Bízom benne, hogy ál-

lamtitkár úr sem gondolja, ahogy én sem, hogy túl magas életszínvonalat tűztek maguk elé célul, vagy esetleg nem gondolják azt, hogy ez valamifajta életforma.

Itt arról van szó valójában, hogy ők hiába dolgoznak, hiába vállalnak túlórát, akkor sem tudják eltartani a családjukat, a családjukat, akiket alig látnak. Pedig önök nem ezt ígérték. Önök életpályát, béremelést, bérprogramot ígértek - bármit, csak szavazzanak önökre. Arra panaszkodnak az ápolók, hogy a túlórát, az elrendelt túlmunkát nem fizetik ki. Mert túlmunka nélkül bizony nem lehetne az ellátás biztonságát szavatolni, ezt kiemelném. Túlmunka nélkül nem lenne elegendő ápoló az egészségügyben.

Amikor ez az ügy kipattant, akkor írásbeli kérdéssel fordultam a miniszter úrhoz, hogy válaszoljon rá, hogy mennyi túlórát rendeltek el és fizettek ki az egészségügyben. Erre azt a választ kaptam a minisztertől, hogy nem tudja, nem tartja nyilván a minisztérium, nem kell hogy nyilvántartsa a minisztérium, és csak olyan kérdésre köteles válaszolni, amit nyilvántart.

Hát, nem csalódtam önökben, főleg nem kellemesen. Arra gondoltam, hogy egy ilyen elkésztítő, igazságtalanságokat feltáró, vagy ha úgy tetszik, akkor megejtő ügy önmagában is felkelti a minisztérium érdeklődését. De nem! Ha ez nem így volt, akkor gondoltam, egy képviselői kérdésre talán már úgy gondolják önök is, hogy utána fognak ennek nézni, készítenek egy kimutatást. Be is adtam ezt a kérdést, és önök pedig rendes hatalmi göggel és a törvény betűjével válaszoltak nekem: nem kötelesek nyilvántartani, és ezért nem is tartják nyilván.

(16.00)

Most akkor arról kérdezem államtitkár urat, hogy jól van-e ez így. Jól van így, hogy önök ezt nem tartják nyilván, hogy az ápolók feketébe öltözve fognak egymással szolidaritást vállalni, egymásért, a betegekért, az ellátásért, az egészségügyért, folyamatosan, 28 órán keresztül dolgoznak, aztán utána elmennek valahova takarítani, lángost sütni vagy ki tudja még, hova azért, hogy meg tudjanak élni? Az egészségügyben, államtitkár úr, önök már mindenkinek tartoznak. Mindenkinek tartoznak, akinek lehet, beszállítónak, közműveknek, államnak, de saját maguknak *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* még egy szembenézéssel tartoznak.

Készül-e ilyen kimutatás? *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Ha nem készül, miért nem készül, és kifizetik-e a túlórákat? Köszönöm a türelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Zombor Gábor államtitkár úr válaszol.

Öné a szó, államtitkár úr.

DR. ZOMBOR GÁBOR, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Kérdésére, illetve interpellációjára válaszolva az alábbiakat tudom mondani. A túlmunkával kapcsolatos kérdésekben ágazati egyeztetést hívtam össze annak érdekében, hogy megtudjuk pontosan, mi az igazság ebben a kérdésben, hiszen rendkívül ellentmondó, és ahogy ön is előadta, amennyiben ez így van, akkor igen lehangoló állapotokat mutat a kép. Ezen az ágazati egyeztetésen arra a kérdésre, hogy igaz-e, hogy nem fizetik ki az intézmények a túlórákat, az érintettek, tehát az érdekképviselők és a különböző ápolókat is tömörítő szervezetek egyértelműen azt mondták, hogy ez nem igaz, az intézmények kifizetik a túlórákat, csak egy jogszabályi rendelkezés miatt, amit a munka törvénykönyve tartalmaz, ezt egy 6 hónapos munkaidőkeretben mint eljárásrendben fizetik, és ezáltal több hónapot is kell várniuk a túlóra vagy műszakpótlék kifizetésére, a tényleges kifizetésre az ápolóknak. Egyébként felmértük a nagyságrendet is: 2014-ben 3 millió óra volt, és 4 milliárd forint volt a kifizetés.

A következő egyeztetésen, amely a mai napon történt, már a megoldáson dolgoztunk közösen az érdekképviselőkkel. Megállapodtunk abban, hogy június 1-jétől egy olyan, az országban egységes és minden kórházban egységes eljárásrend alapján történik a nyilvántartása, kifizetése minden túlmunkának, amely a lehető leggyorsabb, a tárgyhót követő hónap illetményével történik a kifizetés, és ezáltal nem kell várakozni a jogos illetményre. *(Dr. Józsa István: Megérte kérdezni!)*

Ezzel kapcsolatban szeretném még elmondani azt, hogy természetesen megéri kérdezni, azonban nem biztos, hogy önöknek áll a legjobban ez a kérdés, hiszen ezen az egyeztetésen egy másik statisztika is felmerül, amelyben megnéztük, hogy a nemzetgazdasági átlagkeresetekhez képest hogyan alakultak az egészségügyi dolgozók átlagkeresetei. Azt láttuk, hogy 2005 és 2008 között követte a nemzetgazdasági átlagkereset növekedését, és 2008 után egy meredek csökkenés állt be, és ezáltal egy komoly különbség jött létre. Ezt 2012-ben két lépcsőben sikerült valamilyen szinten közelíteni ehhez, amit 2008 és 2010 között elvesztettek, amelyet a jövő évben újabb 15 milliárd forint többlet tud kiegyenlíteni.

Ha egy ápoló mondja ezt vagy kérdezi, amit ön, akkor neki ebben abszolút igaza van, teljesen jogos, de én jóval nagyobb szerénységre szeretném önöket inteni ebben a kérdésben. Köszönöm. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm államtitkár úr válaszát. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Látja, államtitkár úr, ez a baj. *(Moraj a Fidesz soraiból.)* A mondanójának az elejével még egyet is lehetett volna

érteni, és azt mondtam volna, hogy érdemes kérdezni, érdemes felvetni problémákat, mert ha egy hírre nem, egy kérdésre nem, talán egy interpellációra reagálnak, de természetesen önbe is bele van kódolva, hogy a végén egy jó nagyot lehet elmúltnyolcévezni.

Államtitkár úr, öt éve kormányoznak. Öt éve kormányoznak! Önök most egyeztetnek, koordinálnak, bizottságot alakítanak, és egy olyan hibás önképben tetszelegnek, hogy önök még irányítják ezt az egészségügyet, önök még bármit is tudnak ebben tenni. Nem! Ebben nagyon-nagyon elkötelezett szakemberek vannak, akik elvégzik a munkájukat, végletekig kizsigerelt beszállítók vannak, akiknek önök rengeteget tartoznak, és nagyon türelmetlen betegek vannak, államtitkár úr.

Ezért nem tudom elfogadni a válaszát. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e azt.

Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 106 igen szavazattal, 36 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Dúró Dóra, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Mégsem csökkenti a különbségeket a KLIK?”** címmel. Dúró Dóra képviselő asszonyt illeti a szó.

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Az iskolák állami fenntartásba vételének egyik legfontosabb legitimációs indoka volt, hogy ezzel az intézkedéssel csökkenni fog az intézmények színvonala közötti különbség, ami nemzetközi összehasonlításban is igen magas hazánkban. Ezzel párhuzamosan ugyanakkor továbbra is megmaradt az önkormányzatok lehetősége arra, hogy a rendelkezésükre álló források és infrastruktúra segítségével többlétszolgáltatásokat nyújtsanak a hozzájuk járó gyerekeknek. Így tulajdonképpen azt sikerült elérni, hogy megalázó helyzetbe hozták az önkormányzatokat, de a különbségek csökkentésére nem került sor. Mindez elhangzott az állami Oktatókutató és Fejlesztő Intézet által szervezett konferencián is, vagyis látható, hogy önök is tisztában vannak a sikertelenséggel.

Szintén az önök által meghívott szakértő mondta el, hogy a KLIK működése sem egységes, ugyanúgy sok múlik a tankerületi vezető hozzáállásán, a területi eltérés következtében e tekintetben továbbra is megmaradt, csak most már az állam által odaültetett ember dönt. Emellett vitathatatlanul rosszabb lett az ügyintézés gördülékenysége, a napi működési nehézségek mellett például a tankönyvfelölő tanárok tavaly szeptemberi pénze sem érkezett

még meg mindenhova. A forráshiányt ennél fogva nem oldotta meg az állami fenntartásba vétel, sőt több tízmilliárd forinttal kellett kitömnöni a KLIK-et év közben is, mert már augusztusban elfogyott az egész évre tervezett pénz.

De a pénzsűke jellemzi a mindennapos testnevelés bevezetésének módját is. Természetesen a Jobbik egyetért a céllal, és elkötelezettek vagyunk a gyerekek mozgáskultúrájának fejlesztése, egészségi állapotának javítása mellett, ugyanakkor országjárásom során azt tapasztalom, hogy az iskolák döntő többségében a három legnagyobb probléma között van a mindennapos testnevelés normális körülmények között történő megoldása. Sajnos, a létesítményfejlesztés nem előzte meg az intézkedés bevezetését, és bár hatástanulmány készült, a kormány nem törődött azzal, hogy ez az intézkedés balesetveszélyes helyzeteket is teremt. Ma sem tudjuk ugyanakkor, hogy mikorra sikerül olyan szintre fejleszteni a diákok számára rendelkezésre álló tornatermeket, tanuszodákat, ami kulturált körülményeket biztosít számukra a napi szintű testmozgásukhoz.

Mindezek alapján kérdezem államtitkár urat, mitől várják a színvonal emelkedését az oktatásban, ha a különbségek kiegyenlítődése az OFI által is bevallottan nem indult meg. Mit változtatnak a rendszeren? Hajlandók-e elegendő forrást áldozni az iskolai sportlétesítmények fejlesztésére is? Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Valóban az volt a kormányzat célja az állami fenntartásba vétellel, hogy ne a helyi önkormányzatok fizetőképességétől, adóerő-képességétől, éppen aktuális költségvetési helyzetétől függjön az, hogy az az iskola milyen színvonalon tud oktató-nevelő munkában részt venni, ne a települési adók beszedésének hatékonyságán múljon az, hogy az adott településen élő gyerek milyen színvonalú általános iskolai vagy középiskolai oktatást, nevelést kap, hanem az állam - bárhol is szülessen valaki, Kelet-Magyarországon vagy Nyugat-Magyarországon, kistelepülésen vagy nagytelepülésen, gazdagabb vagy szegényebb településen - mindenhol ugyanúgy garantálja az iskola működéséhez, a tanárok fizetéséhez szükséges összegeket.

(16.10)

Ne fordulhasson az elő, hogy bizonyos helyeken nem fizetik ki a tanárok bérét, vagy a tanárok elvándorolnak azért, mert egyik településen nagyobb biztonságban látják a státusukat, mint a másikon.

Mindezzel párhuzamosan pedig természetesen elindítottuk a tanárok bérének a fejlesztését is, hiszen az is fontos volt, hogy jó képességű fiatalok válasszák a tanári pályát; akik pedig jó tanárok, azok a tanári pályán maradjanak, és ne keressenek maguknak más állást. Ön is tudja: 30-40 százalékkal nőtt immár az elmúlt három évben a tanárok fizetése; csak a tavalyi évben több mint 120 milliárd forint plusz volt az, amit a tanárok fizetésemelésére fordított az előző éveken túl a költségvetés, idén pedig újabb 30 milliárdos tétel ez.

Az egységes szakmai követelményrendszert éppen ezért a pedagógus szakmai szolgáltatások tekintetében az Oktatási Hivatal látja el mindenhol, és tisztán fenntartói feladatokat lát el maga a KLIK.

Az kétségtelen, hogy az indulás után szükség volt arra, hogy az elmúlt egy évben egyfajta változtatást eszközöljünk a KLIK szervezetrendszerén, hiszen sok minden volt központosítva, és úgy gondoltuk, hogy jobb, ha ezeknek a központosított feladatoknak egy részét megyei vagy tankerületi, azaz járási szinten látják el. Éppen ezért a megyei központi tankerület látja el az egyes speciálisabb intézményeknél a fenntartói feladatot, valamint a funkcionális feladatok egy része a járási tankerületekhez került el. Nyilvánvalóan vannak olyan intézmények, ahol kettős a fenntartó-működtető személye, de van, ahol a KLIK látja el már mind a kettőt. Éppen ezért a központi szervezetrendszernek csökkentek a feladatai, irányító, ellenőrző és stratégiai szerepet lát el most már csak a KLIK, és sokkal több döntés születik meg helyben. Éppen ezért egy szmsz-módosítás révén is jóváhagyunk bizonyos intézményi kereteket, amelyeket az intézményvezetők döntenek el, hogy mire fordítanak - nyilván a KLIK belső irányítási eszközében meghatározottak szerint. Saját kincstári kártyát kapnak az intézményvezetők, pontosan azért, hogy azzal helyben a mindennapos beszerzéseket el tudják látni, és adminisztratív okokból semmifajta beszerzés ne késlekedjen.

A mindennapos testnevelés kérdése volt a második része annak, amit a képviselő asszony mondott. Azért felmenő rendszerben vezetjük be ezt, hiszen jól tudjuk, hogy szükség van új létesítményekre, ugyanakkor dönthettünk volna úgy is, hogy nem vezetjük be ezt az intézkedést, csak majd akkor, ha minden tankerületben megvan a kellő számú uszoda, a kellő számú tornaterem már az első pillanatban, csak mi úgy gondoltuk, hogy sokkal jobb, ha fokozatosan vezetjük be a mindennapos testnevelést - erre mindenkinek szüksége van. Szerintem ebben nincs kétség, hogy a fiataloknak a mostani életforma mellett - ami sokkal inkább asztalhoz, számítógéphez köti őket vagy különböző elektronikai eszközökhöz - még inkább szükséges az, hogy a szellemi frissességük miatt, az egészséges életmódjuk miatt mindennapos testnevelésórán vegyenek részt. Ezt nyilván csak úgy lehet megtenni, ha emellé intézményeket építünk. Az első ütemben 25 településen döntöttünk három tornaszoba, 14 A típusú, 7 darab B és

1 darab C típusú tornaterem megépítése mellett. A tornatermekre így 3 milliárd forintot költünk, a tanuszodákra szintén 3 milliárd forintot, hogy ezek felépüljenek; évről évre, tehát tavaly is és idén is ez a keret rendelkezésre áll. Bízunk benne, hogy így egyre több tornaterem és egyre több tanuszoda fog épülni Magyarországon-szerte. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr választát. Képviselő asszony, kérdezem, elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó.

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Tisztelt Államtitkár Úr! A különbségek vonatkozásában egyáltalán nem válaszolt a kérdésemre. Az önkormányzatoknak most már jogköre nincs, hogy beleszóljanak az iskola életébe, azonban továbbra is - anyagi helyzetüktől függően - támogatják az iskolát, vagy akinek nincs erre lehetősége, az nem tudja támogatni. *(Dr. Rétvári Bence: Eddig sem támogatta!)* Ilyen értelemben tehát csődöt mondott ez a rendszer, nem tudnak érdemben csökkenni a különbségek a KLIK létrehozásával sem.

A tanárok fizetésének vonatkozásában elfelejtette azt az államtitkár úr elmondani, hogy a mindenkori minimálbértől elválasztották a tanárok fizetését, így az értékállósága nem biztosított *(Dr. Rétvári Bence: Minden évben nő!)*, holott korábban azt ígérték, hogy a minimálbérrel együtt fog minden januárban emelkedni a tanárok fizetése. Most már ez nem így lesz.

A mindennapos testnevelés vonatkozásában pedig el kellene gondolkodni, hogy ez az intézkedés például olyan helyzeteket eredményezett, hogy bevezették az elméleti testnevelésórát, államtitkár úr, azaz sporteseményeket néznek tévén a gyerekek a különböző iskolákban, vagy pedig sporttörténelmet tanulnak; nem ez volt a cél. Biztosítani kellene a megfelelő feltételeket.

A választ nem tudom elfogadni. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő asszony nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt.

Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 110 igen, 32 nem szavazattal, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet, az LMP képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: „**Mikor vetnek véget az önkormányzatok súlyos alulfinanszírozottságának?**” címmel. Az interpellációra a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Pintér Sándor belügyminiszter úr helyett Pogácsás Tibor államtitkár úr válaszol.

Megadom a szót, képviselő asszony.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm szépen. Tisztelt Államtitkár Úr! Több kistélepülési önkormányzat polgármesterével találkozáva szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy a kistélepülések a fizetéseképtelenség határán egyensúlyoznak.

Miközben egyik oldalon egyre inkább szűkül a mozgásterük, a másik oldalon egyre több terhet kell viselniük. Ebben a kormányoknak súlyos felelőssége van. Az elmúlt években úgy alakították át az önkormányzatok finanszírozását, hogy elvonták a helyi adóbevételeik jelentős részét, központosították a személyi jövedelemadó helyben maradó 8 százalékát és a gépjárműadó befolyó összeg 60 százalékát, amivel korábban a települések önállóan gazdálkodhattak. Mintegy 150 milliárd forintot irányítottak ezzel a költségvetésbe. Bár át is vettek pár feladatot az önkormányzatoktól, például az iskolák fenntartását, azonban ennek költségeit jóval meghaladó mértékű volt a forráselvonás. A bevezetett feladatfinanszírozás, amivel kapcsolatban azt ígérték, hogy majd teljes mértékben fedezni fogja a kötelező feladatokat, ezer sebből vérzik.

A települések számára előírt feladatok alulfinanszírozottsága megmaradt, a működési hiány továbbra is bele van kódolva a rendszerbe, ráadásul egyre több pluszterhet raknak az önkormányzatok nyakába. A lakossági hulladék elszállításának díját a településeknek kell kipótolniuk, a szociális segélyezés is náluk landolt, az ingyenes gyermekétkeztetésnek sincs meg a fedezete. A polgármesterek és az alpolgármesterek fizetését is a településeknek kell kigazdálkodniuk, és akkor még nem beszélünk a településüzemeltetési és orvosi ügyelettel kapcsolatos kiadásokról.

Mindezek tetejébe a kormány több forráshiányos kistélepülésnek megszüntette a hátrányos helyzetű besorolását, azzal az indokkal, hogy a közmunka miatt javultak a munkanélküliségi mutatók. Most ezek a települések még kevesebb forrásra pályázhatnak; arról már nem is beszélve, hogy a kormány csökkentette a kistélepülési vezetők juttatását, így a legtöbb polgármesternek néhány tízezer forintos fizetésért kell megküzdenie a lehetetlen helyzettel. Nyilvánvaló, hogy ez a rendszer fenntarthatatlan.

Tisztelt Államtitkár Úr! Arra szeretnék választ kapni, hogy kezelik-e ezeket a problémákat a jövő évi költségvetésben, és mikor vetnek véget az önkormányzatok alulfinanszírozottságának. *(Szórványos taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Pogácsás Tibor államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Az önkormányzatok finanszírozása, az önkormányzatok költségvetési

helyzete gyakorlatilag az önkormányzatok megalakulása, 1990 óta slágertémája a politikának, és el is lehet azt mondani, hogy kisebb megszakításokkal 1990 óta gyakorlatilag folyamatosan romlott a helyzete az önkormányzatoknak.

Voltak megszakítások, és volt olyan időszak, amikor egy-egy időszakban jelentősebb segítséget kaptak az önkormányzatok. Itt kiemelhetném a 2000-es évek időszakát, amikor az önkormányzatoktól elvett gázközművagyon privatizációjának az ellenértékét végre megkapták az önkormányzatok, és egy nagyarányú fejlesztésbe foghattak, szabadon felhasználó fejlesztési forrásokkal. Vagy ugyanúgy az Orbán-kormányhoz köthető a tűzoltók sokáig ki nem fizetett túlórapénze, amit megkaptak az önkormányzatok, és rendezni tudták az adósságaikat, és 2010-re jutottunk el odáig, hogy az önkormányzati rendszer az addigi finanszírozási struktúrájában gyakorlatilag finanszírozhatatlanná vált; mind a fejlesztések, mind pedig a működés feltételei megszűnés előtt álltak. Éppen ezért döntött úgy a kormányzat és döntött úgy a parlament, hogy az önkormányzatoknál a működési célú hitelezést meg kell állítani, olyan helyzetet kell teremteni, amikor az önkormányzatok működési célú hitelfelvétel nélkül is képesek gazdálkodni. Ehhez szükség volt arra, hogy az állam az önkormányzati hiteleket átvállalja.

(16.20)

Azt gondolom, hogy az a közel 1400 milliárd forintnyi tőkeinjekció, amit az önkormányzatok megkaptak, egy rendkívül komoly jelentőségű lépés volt, mind visszamenőlegesen rendezett nagyon sok nyitva maradt kérdést, mind pedig a következő időszakra is fejlesztési és működési lehetőségeket teremtett. Azok az önkormányzatok, amelyek nem részesültek hitelkonszolidációban, ebben a négy évben évről évre folyamatosan lehetőséget kapnak arra, hogy szabadon felhasználható fejlesztési forrásokhoz juthassanak.

Az önkormányzati finanszírozás átalakításának egyik része, nagyon fontos eleme volt a feladatfinanszírozás kialakítása, és valóban egy feladatátcsoportosítás is történt, amely feladatátcsoportosítás lehetővé tette, hogy az önkormányzatok működőképesége megőrizhető legyen. Egyébként éppen az ön által említett kistélepeleéseken javult jelentősebben a helyzet, hiszen a beszámítás rendszerének kialakításával a kisebb településeknél, a kis adóbevételű településeknél a működéshez szükséges költségek sokkal nagyobb mértékben közelítettek vagy érték el a valós igényeket, a valós működéshez szükséges igényeket.

Az ön által említett kérdések többségében különösen említeném a gyermekélelmezést vagy a szociális segélyezést. A 32 ezer forint adóerő-képesség alatti települések - és a kistélepeleések szinte kizárólag ezek közé tartoznak - igenis kapnak állami támogatást, sőt a 18 ezer forint alatti adóerő-képességű

települések gyakorlatilag legalább annyi vagy több forrást kaptak a szociális segélyezéshez, mint az ezt megelőző rendszerben, hiszen - ezt többször elmondtuk - a szociális segélyezés átalakításának nem az a célja, hogy az önkormányzatoktól pénzt vonjunk el vagy pénzt takarítsunk meg a szociális segélyezésen, hanem egy új szemlélet, a munkára ösztönző szemlélet kialakítása volt a célja. Tehát nem is történt ilyen értelemben forráskivonás a szociális segélyezésből.

A gyermekélelmezés esetén is elmondható az, hogy a szükséges támogatást, a forrásokat az önkormányzatok megkapták, és az ösztől esedékes változás, mely szerint kis kortól a gyermekek számára ingyen biztosítjuk a gyermekélelmezést, a költségvetés az ehhez szükséges forrásokat tartalmazza. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Kérdezem képviselő asszonyt, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Nem tudom elfogadni államtitkár úr válaszát. Államtitkár úr, ön a múlttól beszélt, és nem arról beszélt, hogy most mi van és mi lesz. Egyszerű matematika: kapnak kötelező feladatokat az önkormányzatok, és nem kapnak hozzá elegendő forrást. A helyzet ez. Ezt a helyzetet kezelni kell.

Ma Varga Mihály miniszter úrtól azt hallottuk, hogy 3 százalék fölött lesz a GDP, a gazdaság virul, szárnyal. Mi azt gondoljuk, ebből jutna arra is, hogy ha kötelező feladatot kapnak az önkormányzatok, akkor annak fedezetét a kormány biztosítsa. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő asszony nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt.

Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 108 igen szavazattal, 33 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Varga László, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzeti fejlesztési miniszterhez: „**Miért nem fizetnek kevesebbet a távhőért a miskolciak?**” címmel. Varga László képviselő urat illeti a szó.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Miskolcon a szocialista városvezetés nagy hangsúlyt fektetett a megújuló energiaforrásokkal kapcsolatos fejlesztésekre. Ennek keretében indított el a város és vállalkozópartnerei egy geotermikus energiaprojektet. Magyarország és a térség legnagyobb geotermikus hő hasznosító rendszere végül 2013 májusában került átadásra, amely több mint 26 ezer miskolci háztartást és több mint

száz intézményt, fóliasátrakat, ipari üzemet lát el környezetbarát hővel.

2015 márciusában a miskolci geotermikus projekt elérte a geotermikus energiatermelésből az 1 millió gigajoule hőértékesítést Miskolcon. A helyi hőszolgáltató, a MIHÓ Kft. az országban egyedülálló módon négy különféle megújuló energiát hasznosít a távhőszolgáltatás rendszerében: a napkollektorrendszer energiáját, biogázt, biomasszát, valamint a legjelentősebb mértékben geotermikus energiát. Mindezen projektek szintén a szocialista városvezetés alatt indultak.

Európában is egyedülálló, hogy a geotermikus energia bevonásával a Miskolcon szükséges hő több mint 40 százalékát a megújuló energiaforrások felhasználásával állítják elő. A környezettudatos gondolkodás mellett az ilyen módon megtermelt hő jóval olcsóbb, mint a fosszilis energiahordozók segítségével előállított. Sajnos azonban ez nem jelenik meg a miskolciak távhőszámlájában. Hogy miért? Azért, mert a távhő hatósági áras, árát miniszteri rendeletben határozzák meg, de a miniszteri rendeletben sajnos nem veszik figyelembe azt, hogy Miskolcon jóval olcsóbb a távhőszolgáltatáshoz szükséges energia előállítása, így a miskolciak számára nem lehet olcsóbb a távfűtés. Ráadásul a miniszteri rendelet miatt a MIHÓ Kft. emelt áron kénytelen megvásárolni a geotermikus energia segítségével megtermelt hőt.

Tisztelt Államtitkár Úr! Mikor fog érvényesülni a miskolci távhődíjakban az olcsóbb geotermikus energia? Mikor lesz olcsóbb a távhő a miskolciak számára? Várom megtisztelő válaszát. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Aradszki András államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! A kormány minden háztartásnak érezhetően segített azzal, hogy a villany, a gáz és a távhő lakossági fogyasztói árát egységesen, sávhatárok nélkül, több lépcsőben csökkentette. A rezsicsökkentésnek köszönhetően először tapasztalhatták meg a családok, hogy nem növekednek, hanem csökkennek a terheik, és ez nemcsak a miskolciak, hanem az ország valamennyi településén élő távhőfogyasztók részére is érezhetővé vált. A távhőfogyasztók megtakarítása különböző a településenként eltérő távhőárak miatt, a mértéke nagyságrendjét tekintve megegyezik a földgázfogyasztók megtakarításával, amely egy átlagos lakossági fogyasztó esetében évi 55 ezer forint.

Az elmúlt években számos olyan intézkedést hoztunk, amelyek a távhőfogyasztók érdekeit szolgálták. Ezek közül az első a távhőszabályozás 2014. évi átalakítása volt. A korábbi önkormányzati ármegállapítást központi árszabályozás váltotta fel, ezzel a

döntéssel a kormány megállította a távhő és földgáz lakossági végfogyasztói árának növekedését. Ennek a döntésnek és a rezsicsökkentésnek köszönhetően a fogyasztók az elmúlt években több mint ezermilliárd forintot takaríthattak meg.

Az új központi hatósági árszabályozás keretében olyan kompenzációs rendszert vezetünk be, amely felváltotta a korábbi pazarló villamosenergia-támogatást. Rögzítettük a településeken alkalmazott díjszerkezetet, amelyet a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal mint árelőkészítő hatóság részletes módszertan alapján évente felülvizsgál. Ezt követően a hivatal javaslatot tesz a hőtermelők és a távhőszolgáltatók között alkalmazandó indokolt költségalapú termelői hőárakra, valamint a fogyasztók és a távhőszolgáltatók közötti végfogyasztói árakra. A hatósági árszabályozás biztosítja, hogy az alkalmazott díjak kizárólag a fogyasztók ellátása érdekében felmerült indokolt költségeket tartalmazzák. Ennek ellenőrzése a hivatal feladata, amely egy szigorú módszertan alapján az indokoltnak minősülő költségen felül csak egy alacsony tőkemegtérülést ismer el a díjakban.

A kormányzatnak a rezsiköltségek csökkentésére és a nonprofit közszolgáltatás kialakítására vonatkozó elvárásával összhangban a hivatal által alkalmazott módszertan fő szabály szerint mindössze 2 százalékos tőkemegtérülést ismer el a díjakban azzal, hogy a megújuló energiaforrások felhasználása érdekében, így a miskolci geotermikus fűtőmű támogatása érdekében is az elismert megtérülés Miskolc esetében 4,5 százalékos. A geotermikus fűtőmű csak részben fedezi Miskolc városának hőszükségletét. A miskolci távhőszolgáltatás fajlagos kompenzációs igénye még a geotermikus fűtőmű kedvező termelési költségeinek figyelembevételével is jelentősen meghaladja az országos átlagot. Magyarul: jelentősen nagyobb támogatást kap a miskolci távhőszolgáltatás, mint az országos átlag.

De maradjunk a tényeknél, és nézzünk egy pillanatra vissza a múltba, tisztelt képviselő úr! Ha összehasonlítjuk az önkormányzat soraiban a 2009. I. hó 1-jén hatályos és érvényes távhődíjakat összevetjük a jelenleg hatályos távhődíjakkal, akkor megállapíthatjuk, hogy most, 2015. május 11-én mintegy 26 százalékkal olcsóbban jutnak a miskolciak a távhőhöz, mint 2009. január 1-jén. Ezek az adatok nyilvánosak, hozzáférhetők mindenhol.

Kérem válaszmegfogadását. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(16.30)

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Nem áll módomban elfogadni a választ. Több

okom van erre. Először is, amit a mi városvezető-süinkről mondott, nyilván abban az időben volt 5 százalékos áfakörben a távhő, tehát eleve ez egy csökkenést jelentett, és egyébként az alapdíj is jelentősen csökkent, de erről nyilván nem is beszél. Arról sem beszél, hogy a lakások mintegy egyharmada az energiahatékonyság keretében megújult, hiszen egy ilyen pályázatban vehetett részt. Önök ezeket a pályázatokat leállították, így nem folytatták ezt a munkát.

Szakértők szerint további csökkenés lehetne Miskolcon a távhőárakban, mintegy 20 százalékos, akkor, ha a geotermia hasznát, az olcsóságából fakadó teljes hasznot a miskolciak kaphatnák meg. Azonban az önök jogi szabályozása, háttere ezt megakadályozza. Tehát ezért drágább ma a távhő a miskolciaknak.

Ezért nem áll módomban elfogadni az ön választát. Köszönöm, elnök úr. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt.

Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 107 igen szavazattal, 38 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! **Sneider Tamás** alelnök úr **interpellációjára** Czomba Sándor államtitkár úr adott választát a Ház határozatképtelenség miatt nem tudta elfogadni. A vonatkozó házszabály értelmében az ülést a következő napirendi pont tárgyalásával kell folytatni. Ha az ülést vezető elnök az Országgyűlés határozatképességét utóbb megállapítja, döntése alapján a határozathozatalra ugyanazon ülésen vissza lehet térni. Tehát, tisztelt Országgyűlés, a vonatkozó házszabályi rendelkezés értelmében most **ismételten szavazásra bocsátom** *(Novák Előd: De nem hallották a választ.)*, ismételten szavazásra bocsátom az államtitkár úr választát. *(Dr. Bárándy Gergely: Honnan tudják, miről szavaznak?)*

Aki Czomba Sándor államtitkár úr választát elfogadja, kérem, szavazzon! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 109 igen szavazattal, 20 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! 16 óra 33 perc van, az **azonnali kérdések tárgyalására** térünk rá.

Tisztelt Országgyűlés! Heringes Anita, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszternek: „**Miért vertek át mindenkit?**” címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Tállai András államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő asszonyt, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy

személyesen miniszter úrtól kéri a választ. *(Heringes Anita: Igen, elfogadom.)* Igen, megadom a szót, képviselő asszony.

HERINGES ANITA (MSZP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Lassan egy éve annak, amikor a kormány látszatintézkedéseket nyújtott be a devizahiteles problémáinak megoldására. Rogán Antal akkor azt mondta, hogy igazságot kell szolgáltatni. Hát ez nem igazán sikerült most önöknek. Mára az elszámolások nagy részét kézhez kapták a reménykedő hitelesek, jött a kijózanító levél. A kormány és a kormánypárti politikusok jól becsapták a hinni akaró hiteleseket. Pedig önök mindenhol azt hangoztatták, hogy egy átlagos devizahitelesnek 25-30 százalékkal csökken majd a részlete.

Akkor most nézzük a tényeket egy átlagosnak mondható devizahiteles oldaláról! 2008 júliusában felvett tízéves svájci frank autóhitel törlesztése egy magyar család számára akkor elérhető Suzukinak 36 ezer forint volt; 2015 áprilisában majdnem 110 ezer forint. Az elszámoló levél alapján ez a törlesztőrészlet most havonta 233 forinttal is csökkenni fog. Ez a bank szerint a tisztességtelenül felszámolt összeg. Jól hallotta, államtitkár úr. A maguk unortodox matematikája szerint 110 ezer forintnak 25-30 százaléka 233 forint. Így a hitelre vásárolt Suzuki a futamidő végén körülbelül 10 millió forintba fog kerülni.

Ja, hogy most már a kormány bankvásárlásba kezdett, és nem éri meg neki a saját üzletét rontani. Ezért mondta az előbb államtitkár úr, hogy meg lett oldva a probléma. Csak, uram, nem a hiteleseknek, az a probléma. Önök szerint éri be a hitelesek azal, amit kaptak? Önök persze olyan körökben mozognak, ahol széles körű családi összefogással és baráti kölcsönökből kedvezményes árfolyamon egy összegben végtörlesztettek a barátai. Tudják, ez nem egy átlagos devizahiteles család. Ők ezt nem tudták megtenni.

Államtitkár Úr! Önök hitegették és átverték az embereket. Tudja, államtitkár úr, ma vidéken, ha rosszat akar az ember a szomszédjának kívánni, akkor azt mondja, hogy mentsen meg téged a kormány. Hát ezt érzik ma a devizahitelesek. Most önök mosásák a kezeiket? Ez a megoldás, államtitkár úr? *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak, aki az azonnali kérdésre válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Egy biztos, hogy a Fidesz-kormány és a kormánypárti politikusok senkit nem vertek át. Inkább gondolkodjon azon, amit el fogok mondani, hogy ki az, aki átverte a magyar embereket! Mondja meg, hogyan létezik az, hogy az ön pártjának kormányzása alatt közel két-

millió ember adósodott el devizában! Hogyan létezik az, hogy Európában Magyarország az egyetlen ország, ahol ezt az emberek megtehették, ahol az emberekkel megtették, azaz fölvetették velük a hitelt? Melyik másik ország az, ahol a kormány hagyta, hogy az emberek ilyen kockázatot vállaljanak? Ahol nem figyelmeztették őket arra, hogy a devizában fölvetett hitelnek nemcsak kamata van, amit a bankok egyoldalúan módosítottak, és valahol az apró betűs szövegrész ezt egyébként tartalmazta, hanem amit nem tartalmazott ez a szerződés, hogy árfolyamkockázata is van. És erről az árfolyamkockázatról elfelejtették tájékoztatni az embereket.

Na, az, aki ezt megtette, az az ön pártjának kormánya, ő csapta be az embereket. Ő csapott be közel kétféle embert. A Fidesz-kormány 2010-ben, amikor létrejött, nem azt mondta, hogy az emberek helyett az állam vagy a kormány fog fizetni, hanem azt mondta, hogy ki fogja vezetni a problémából ezt a nagyon sok-sok magyar családot, és amit lehet, jogszerűen megtesz. A Kúria döntése értelmében az árfolyamkockázat az ügyfeleket terheli, a szerződő feleket, akik a hitelt felvették és elköltötték. Az árfolyamrész kockázata, illetve az egyoldalú kamatemelések pedig a bankokat terhelik.

Ezek alapján születtek meg a döntések, és ezek alapján érkezett meg a segítség is az emberek számára. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr választását. Viszonzásra megadom a szót képviselő asszonynak.

Parancsoljon!

HERINGES ANITA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Borzalmasan unalmas ezt hallani, hogy visszafelé mutogatnak. Borzalmasan unalmas! Az a baj, hogy az emberek a mindennapi megélhetésükön érzik meg azt, hogy semmivel nem csökkent most a törlesztőrészletük. Tudja, kétharmados felhatalmazásuk volt akkor, amikor megoldhatták volna önök ezt a problémát. Önök nem megoldották, hanem a devizahitelesek nyakába most még egy sokkal nehezebb helyzetet teremtettek.

Reménykedtek az emberek abban, hogy maguk csinálnak valamit, de ugye, csak egy látszik, egy fontos, hogy saját haverjaikat kifizessék, hogy 180 forinton végtörleszthessenek azok, akiknek egy összegben van ekkora pénzüik. Csak tudja, egy átlag devizahiteles, akinek azt ígérték, hogy 25 százalékkal csökken a törlesztője, nem az, aki végtörleszteni tudott akkor 180 forinton. Önök becsapták a szavazópolgárait. Menjenek haza és nézzenek a szemükbe, amikor majd a hónap végén nem tudja kifizetni! Azt hitte, hogy lesz egy lélegzétvételnői lehetősége, hogy egy kicsivel könnyebb lesz az élete, de maguk becsapták és átverték őket, államtitkár úr.

Próbálja meg ezt a lelkiismeretével tisztázni! Köszönöm. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Viszonzás illeti meg Tállai András államtitkár urat. Öné a szó, államtitkár úr.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Elnök úr, köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Hallhattuk, az MSZP-nek unalmas hallgatni azt, hogy mit tettek az országgal. *(Dr. Bárándy Gergely: És másnak is.)* Ha unalmas, képviselő asszony, ha nem unalmas, attól még valóság. Az MSZP rángatta bele az országot és közel kétféle embert abba, hogy devizahitelt vegyen föl. *(Heringes Anita: Becsapták az embereket, államtitkár úr. - Az elnök csenget.)* Hogy utazásra, autólízingre fedezet nélküli hiteleket vegyenek föl. *(Dr. Bárándy Gergely: Hol a 25 százalékos csökkenés?)*

(16.40)

A Fidesz-kormány ezen segített. A Fidesz-kormány azt ígérte, hogy segítünk, és kivesszük ezeket a családokat a devizahitelből. *(Heringes Anita: Ez már az?)* Ezt az ígéretünket teljesítettük.

Önök ígéretnek olyat, szoktak ígéretnek olyat, hogy majd jön az állam, és mindenki helyett fizet. Egy felelős kormány ezt nem teheti. A felelős kormánynak önöknek kellett volna lenni *(Közbeszólások az MSZP soraiból.)*, amikor nem engedték, mint más országokban sem, például Lengyelországban vagy Horvátországban töredéke embert engedtek bele ilyen hitelfelvételbe. Önök vállalják a felelősséget, mert önök csapták be az embereket! *(Dr. Bárándy Gergely: Hol a 25 százalékos? - Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Mirkóczki Ádám, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnöknek: „Mi változott?” címmel. Miniszterelnök úr halaszthatatlan **közfeladata ellátása miatt** a válaszára Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen miniszterelnök úrtól kéri a választ.

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Tisztelettel, megvárnám a miniszterelnök urat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Ez esetben miniszterelnök úrnak a második soron következő azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Szilágyi György, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: „**A paralimpikonok pénzéből fizette a hitelét a bizottság elnöke Deutsch Tamás javaslatára. Van még lejjebb?**” címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladata

ellátása miatt a válaszádra Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen miniszter úrtól kéri a választ.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Elnök úr, bár az EMMI égisze alatt van egy sportállamtitkár, nem tudom, hogy miért nem ő válaszol, de azért elfogadom államtitkár urat.

ELNÖK: Képviselő úr, öné a szó.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr, bár elment nagyon sok időm. Van nekünk sportolók, államtitkár úr, a paralimpiai szövetségénél, akik nagyon nehéz helyzetben vannak. Engedje meg, hogy Gömöri Zsoltot idézzem, a Paralimpiai Bizottság elnökét, aki így nyilatkozott: „Vannak sportolóink, akik csak az edzőtáborban jutnak megfelelő táplálékhoz, mert a havi méltatlanul alacsony támogatásból legfeljebb naponta egyszer tudnak megenni egy párizsis zsemlet vagy egy pár virslit. Elvértve akad olyan paraversenyző, aki nem kényszerül arra, hogy a napi edzések mellett 8-10 órát dolgozzon, és nem a megélhetésért, hanem a túlélésért.” - mondta Gömöri Zsolt. És valóban így van, hiszen csak egy példát említek, Szabó Nikolett cselgáncsvilágbajnok parasportoló, aki majdnem teljesen vak, két műszakban dolgozik havi 70 ezer forintért egy gyárban, és mellette jár edzésekre.

Éppen ezért volt mellbevágó az a hír, hogy Deutsch Tamás, a Paralimpiai Bizottság alelnöke javaslatára Gömöri Zsolt, a Paralimpiai Bizottság elnöke 3 millió forint vissza nem térítendő támogatásban részesült a paralimpiai szövetség pénzéből, hogy a saját végtörlesztését tudja kifizetni. A két említett úriember ezt jogszabályszerűnek és etikusnak minősítette. Szerintem nem etikus, hanem gusztustalan. Erkölcsileg nincs ennél lejjebb, amikor fogyatékkal élő sportolóktól veszik el a pénzt, olyan emberektől, akiknek 200-300 százalékot kell teljesíteni azért, hogy sikereket szerezzenek, mondjuk, a paralimpián Magyarországnak.

Kérdezem, államtitkár úr: ön is elítéli és erkölcsileg vállalhatatlannak tartja Deutsch Tamás és Gömöri Zsolt cselekedetét? Amennyiben elítéli, akkor mit kíván tenni annak érdekében, hogy Deutsch Tamás, Gömöri Zsolt és az elnökség azonnali hatállyal mondjon le, és adja át a helyét a Paralimpiai Bizottságban olyan embereknek, akik valóban a parasportolókért fognak küzdeni az elkövetkező időszakban? Várom válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Válaszádra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt

Ház! Abban a részben nyilván egyetértünk, hogy óriási és emberfeletti az a teljesítmény, amit a paralimpikonok nyújtanak, és a magyar államnak feladata, hogy az ehhez szükséges forrásokat megteremtse. Viszont azt ön is tudja, tisztelt képviselő úr, hogy 2012 óta egy teljesen más finanszírozási rendszerben tudja az állam ezért a nagyon fontos feladattért a finanszírozást adni ezeknek a szervezeteknek, és ezáltal is elősegíteni, hogy minél több sportoló érje el ezeket a szép eredményeket, amelyeket látunk, hiszen most már jó, hogy nemcsak a rendes olimpiai játékokon, hanem utána a paralimpiai játékokon is tudunk drukkolni a magyar versenyzőknek.

2012. január 1-je óta azonban a magyar sport parlamentjeként működik a Magyar Olimpiai Bizottság, teljes mértékben önállóan, autonómiát élvezve, és a MOB fogyatékosok sportját képviselő tagozata mellett a Magyar Paralimpiai Bizottság is rendelkezik a fogyatékosok sportjához kapcsolódó kizárólagos jogosítványokkal a paralimpiai mozgalommal és paralimpiai felkészüléssel összefüggésben. Így tehát a magyar államnak van egy nagyon hosszú felsorolása, hogy az EMMI-n keresztül milyen feladatokat kell finanszíroznia, ez a törvényben a-r) pontig terjed, ezt most nem olvasnám föl önnek, de a Magyar Olimpiai Bizottságon keresztül látja el Magyarország ezt a feladatát. *(Dúró Dóra: A kérdésre válaszolj!)* Igyekezünk ennek minél nagyobb mértékben eleget is tenni, hiszen ha megnézzük, hogy a fogyatékosok sportjára mennyit költött az állam *(Dúró Dóra: A feltett kérdésre válaszolj!)*, akkor míg ez 2012-ben 230 millió forint volt, 2013-ban már 280 millió forintra nőtt, 2014-ben 327 millió forintra *(Novák Előd: És most halljuk a választ!)*, 2015-ben pedig 513 millió forint mértékű volt az az állami támogatás, amit nyújtani tudtunk. *(Zaj az ellenzéki padsorokban.)*

Az elmúlt napokban valóban képviselő úr is sajtótájékoztatót tartott, többféle cikkezés indult el, azt hiszem, egy névtelen levél után, ugyanakkor megvan a Paralimpiai Bizottságnak az az eljárása, amely teljes mértékben független, ahogy a támogatás is *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, úgy az eljárás is a kormányzattól, és a Magyar Paralimpiai Bizottság felügyelőbizottsága fogja kivizsgálni ezt az ügyet.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Viszonzás illeti meg a képviselő urat, öné a szó.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Államtitkár úr, ne mellébeszéljen! Egyszerű kérdést tettem föl: ön mint KDNP-s képviselő a keresztényi erkölcsi szellemmel összeegyeztethetőnek tartja-e azt, hogy sérült, rászoruló emberektől pénzt vegyenek el? Hiszen itt ez történt! Ez a válasz, amit ön mondott, semmiben nem különbözik egyébként attól, amit a MOB képvisel a paralimpiai sportolókkal kapcsolatban. Engedje meg, hogy Siklósi Eriket, a MOB marketing- és kommunikációs igazgatóját idézzem, aki azt mondja: „Sok fogyatékkal élő sportoló nem az élsportra tö-

rekszik, hanem csak az életminőségének a javítására, de ettől függetlenül is nehezen összevethető az olimpiai és a paralimpiai teljesítmény.”

Egyszerűen felháborító az, ahogyan önök kezelik ezt az egész kérdést, felháborító, ahogyan ezekkel a sérült emberekkel foglalkoznak, és diszkriminatívan megkülönböztetik őket! Mondja meg, államtitkár úr, még egyszer fölteszem a kérdést: egyetért-e azzal, hogy Deutsch Tamás javaslatára Gömöri Zsolt 3 millió forintot fordított saját magára, a végtörlesztésére ezeknek az embereknek a pénzéből? Igen vagy nem? *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Viszonzás illeti meg államtitkár urat. Öné a szó, államtitkár úr. *(Dr. Bárándy Gergely: Egyszerű a válasz.)*

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen. Tudom, hogy a jogállamiság nem erőssége a Jobbiknak, éppen ezért hívom föl a figyelmét arra, hogy azért jött létre ez a fajta autonóm testület, azért van egy felügyelőbizottsága ennek a szervezetnek, hogy eldöntse ezeket a kérdéseket, és nem a parlament a felelős azért, hogy ezeket a kérdéseket eldöntse. *(Szilágyi György: Igen vagy nem?)* Nem itt kell fegyelmi tárgyalásokat lefolytatni, hanem ebben a bizottságban kell eldönteni azt, hogy ez szabályszerű volt-e vagy sem, etikus volt-e vagy sem, valakit fegyelmi vétsége miatt illet vagy pedig sem. *(Közbeszólások a Jobbik és az MSZP soraiból. - Az elnök csenget. - Szilágyi György: Ön elítéli vagy nem?)*

(Gúr Nándort a jegyzői székben Hiszékeny Dezső váltja fel.)

Ami itt a parlamentben megtehető lett volna, képviselő úr, az, hogy ön támogassa ezeket a támogatásemeléseket. *(Szilágyi György: Ön elítéli vagy nem?)* Ön sem azt nem támogatta, hogy 230 millióról 280 millióra *(Az elnök csenget.)* emeljék a támogatást, sem azt, hogy 280-ról 327 millióra *(Szilágyi György: Ön elítéli vagy nem? - Zaj. - Az elnök csenget.)* látom, a Jobbik stílusa semmit sem változott, képviselő úr -, sem azt, hogy 327 millióról 513 millióra emelkedjen. *(Szilágyi György: Ön elítéli vagy nem? - Közbeszólások a Jobbik soraiból.)* Egyet biztosan tudunk: a Jobbik nem támogatta, hogy a fogyatékosok sportjára most már nem 230, hanem 513 millió forintot fordítsunk. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Ezt önök nem támogatták *(Szilágyi György: Ön elítéli vagy nem?)*, több mint kétszeresére emelte a kormány. Köszönöm szépen. *(Dr. Bárándy Gergely: Itt nem jogállam, hanem banánköztársaság van! - Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát, egyben megkérem képviselőtársaimat, szíveskedje-

nek a parlamentáris formát betartani. *(Novák Előd: Bence, ez neked szólt.)*

Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet és Szél Bernadett, az LMP képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Mit ér a kormánynak az emberi erőforrás?”** címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt a válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő asszonyt, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Schmuck Erzsébet: Igen.)* Igen. Öné a szó, képviselő asszony.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm. Tisztelt Államtitkár Úr! Már megint elmaradt a döntés a szociális bérrendezésről. A múlt szerdai kormányülésen kellett volna döntenie a kormánynak arról a 15 milliárd forintos bérrendezésről, amit hónapok óta lebegtet a szociális államtitkárság. Fél éve halljuk Czibere államtitkár úrtól, hogy júliustól megtörténik az ágazati bérrendezés, és ha minden igaz, jövő év januárjától életbe lép az új szociális életpálya.

Nem először volt kormányülés napirendjén ez a kérdés, de mindannyiszor visszadobták, holott a szociális szféra bérhelyzete katasztrofális. Itt a legalacsonyabb az átlagbér, a bölcsődékben, gyermekvédelemben, idősápolásban, fogyatékosellátásban, szociális munkában dolgozó 93 ezer ember háromnegyede keres a minimálbér és a garantált bérminimum alatt.

(16.50)

Nettó 70-80 ezer forintot visznek haza, miközben pótolhatatlan munkát végeznek. Túlzás nélkül állíthatjuk, hogy az ország jövője nem kis részben múlik például azon, hogy milyen a bölcsődei ellátás, milyen körülmények közt és milyen anyagi megbecsültség mellett dolgoznak a kisgyerekeket nevelők. 2013 óta hitegetik a szociális dolgozókat a bérrendezéssel. Egyfajta időhúzásként 2014 óta ágazati bérpótlékot adnak, de ez átlagosan mindössze nettó 5400 forintot jelent, ami még mindig a létminimum alatt tartja a béreket. A bérrendezés nem halogatható tovább.

Az EMMI kormányülés után tett nyilatkozata szerint a jövő évi költségvetésben jelentős tartalékok vannak, amelyet igyekeznek a lehetőség szerint e probléma megoldására fordítani. Arra kérjük önöket, adjanak egyértelmű választ a kérdésre: lesz idén szociális bérrendezés vagy sem? Köszönöm a figyelmét. *(Taps az LMP padosoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Válaszára megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Elnök Úr!

Tisztelt Ház! Abban teljes mértékben egyetértünk, hogy a szociális szférában dolgozó közel százezer ember olyan munkát végez, amelynek a megbecsültségét csak nagyon alacsonyan képezi le az a bér, amit ők hónapról hónapra megkapnak. Éppen ezért azután, hogy Magyarországon bekövetkezett 2013-ban a gazdasági fordulat, és bár a pedagógusok voltak az elsők, akik életpályát és nagyobb béremelést kaphattak, ettől függetlenül igyekeztünk már egy teljesen újfajta módon ágazati bérpótlékkal segíteni a szociális szférában dolgozók sokszor valóban nehéz helyzetén. Ezek az emberek valóban nem a legjobban kereső kategóriába tartoznak, pedig a munka, amit végeznek, rendkívül embert próbáló.

A számokban nyilván lehet köztünk nézetkülönbség, mégiscsak akár 12 ezer forint is lehet az, amit valaki ágazati bérpótlékként hazavisz. Ez nemcsak 2014-ben volt benne a költségvetésben, hanem az ideai költségvetésben is benne van, és nyilván a későbbiekben is része kell hogy legyen a szociális szférában dolgozók jövedelmének, hogy ezt a pluszjuttatást megkapják. Ugyanakkor két szempontot vesz figyelembe a kormány, hiszen már többször foglalkozott ezzel a kérdéskörrel, és bizonyára még fog is, hiszen egy nagyon fontos része a szociális szférában dolgozók bérkérdése. Az egyik, hogy nyilván csak valós gazdasági teljesítményből és nem hitelből kívánunk bért emelni. Így tettünk a pedagógusoknál, így tettünk az egészségügyi dolgozóknál, így tettünk a rendvédelmi dolgozóknál, és így fogunk tenni a kormánytisztviselők esetében is.

A másik pedig, hogy minden egyes fajta életpályája kidolgozása nyilván az adott szektornak, az adott ágazatnak egyfajta strukturális átalakításával párhuzamosan kell hogy megtörténjen. Ez nyilvánvalóan a mostani besorolási kategóriákban is változást eredményezhet akár a fenntartói szerkezetben is, mindenképpen a különböző képzési, továbbképzési rendszerekben is.

Ezeket összességében szeretné a kormány látni, és akkor tud erről az ágazatról, erről a béremelésről, erről az életpályáról döntést hozni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr választát. Viszontválaszra megadom a szót Szél Bernadett képviselő asszonynak. Parancsoljon!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Tisztelt Államtitkár Úr! Én értetlenül állok az önök politizálása és kommunikációja előtt. Bejön Varga Mihály miniszter úr napirend előtt és közli, hogy a magyar gazdaság szárnyal. Pár órával később feláll az államtitkár úr a minisztériumból és azt mondja, ha jól értem, hogy nem lesz berrendezés ebben az évben.

Tisztelt Államtitkár Úr! Két éve harcolnak ezek az emberek a bérek emeléséért, a méltó körülményekért. A kormány az önálló szociális bértáblát sem április végén, sem most, május 6-án nem fogadta el. Ha ennyire nincsenek képből, hogy milyen a helyzet az emberek körében, akkor menjenek fel a Face-

bookon a „Szociális szelfi” című oldalra, ott az érintettek internetes kampányba kezdtek azért, hogy magukat kihúzzák a gödörből. Szociális gondozók, szociális munkások, nővérek és bölcsődei dolgozók állnak ott egy darab papírral a kezükben, és ráírják, hogy hány év munkaviszony után mennyi a nettó bérük, és hogy pontosan mi a munkájuk.

Mondok önnek egy példát: 9 év után nettó 93 ezerért a kisgyermekgondozó ott áll, 37 év munkaviszony után ott áll az ápoló 108 800 forint nettó bérral, és 102 000-et kap 33 év munka után a gondozó. Mit üzen ön ezeknek az embereknek, államtitkár úr?

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Viszontválasz illeti meg az államtitkár urat. Oné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENECSE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Pontosan azért, hogy ezeknek az embereknek a helyzetén is tudjunk javítani, bevezettük az ágazati bérpótléket 2014-ben. *(Korózs Lajos: Az nem béremelés!)* 2015-ben ezért kapták meg a pluszjuttatást. Nagyon kis mértékben, de nyilván a személyi jövedelemadó csökkentése is valamelyest növeli, kismértékben, de növeli ezeknek az embereknek a juttatásait. Arra fogunk törekedni, hogy a későbbiekben minél hamarabb nekik is olyan vagy ahhoz hasonló életpályát tudjunk kínálni, mint amit a pedagógusok számára kínáltunk, vagy az egészségügyben dolgozók számára sikerült bérfejlesztésként véghezvinnünk.

Nyilvánvalóan fokozatosan lehet ezeket a lépéseket megtennünk, ahogy mondtam önnek is, valós gazdasági teljesítmény alapján, de ezeknek az embereknek mi teljes mértékben elismerjük a teljesítményét. Többször járnak a minisztériumunkban, többszörös egyeztető tárgyalások folynak a szociális államtitkárságon, több körben is, kétfajta irányban is folynak ezek a tárgyalások az ágazatok képviselőivel és az egyes diplomás dolgozók esetében, akár a pedagógus-életpályára kiterjesztésével az ebben a szférában dolgozó emberek egy kis részének tudtunk már most, az ideai évtől is magasabb bért kínálni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Varga Gábor, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszternek: „**Lakossági energiahatékonysági pályázati lehetőségek**” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Szabó Zsolt államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Varga Gábor: Igen.)* Igen. Megadom a szót, képviselő úr.

VARGA GÁBOR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Jelenleg a magyarországi ingatlanállomány 70 százaléka, vagyis mintegy

3 millió ingatlan energetikailag nem megfelelő állapotban van. Ennek nagy részét szeretné korszerűsíteni a kormány, ezért az „Otthon melege” program keretében 2014 őszétől kezdődően több lépésben a korábbiaktól eltérően nagyobb ívű lakossági, komplex fejlesztésre irányuló energiahatékonysági pályázatot hirdetett meg, amelynek célja mintegy 20 ezer lakás energetikai korszerűsítése.

A pályázat kerete 10 milliárd forint, 50 százalékos támogatásintenzitással. Az „Otthon melege” program három alprogramja révén 2014 őszétől sikeresen megindultak a kazán-, hűtőgép- és nyílászárócserék. 2015. április közepéig több mint 25 ezer pályázó kaphatta meg a támogató okiratot. Az „Otthon melege” program idén tavasszal, április végén induló alprogramja a több mint 4, de legfeljebb 60 lakásos panel- és téglalapítványú házak, lakásszövetkezetek közösségeire koncentrál, ugyanakkor készül már az a program, amely a 60 lakás fölöttieket is segíti. A cél, hogy az érintett ingatlanok elérjék az energiakövetelmények megfelelő értékét, a C-kategóriát, illetve a követelménynek megfelelő épületek energiahatékonysága legalább két kategóriát tudjon javulni. A pályázati úton elnyerhető támogatás nemcsak hőszigetelésre és nyílászárócserére, hanem a fűtési rendszerek korszerűsítéséhez és a megújulóenergia-alapú rendszerek kiépítéséhez is igényelhető.

Tisztelt Államtitkár Úr! Mindezekkel kapcsolatban kérdezem öntől: melyek a legfontosabb pályázati feltételek és tudnivalók a társasházi energiahatékonysági pályázatokkal kapcsolatban (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), illetve milyen lakossági energiahatékonysági pályázatokra és forrásokra számíthatnak még a magyar családok idén és a következő évben. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Szabó Zsolt államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

SZABÓ ZSOLT nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Az energiatudatos lakosság számára mintegy 40 százaléka Magyarországon lakossági energiatudatos lakosság. Ennek nagy része fűtési energia. Ezért is fontos a kormánynak, hogy milyen pályázatokat ír ki például „Otthon melege” címen a társasházak és lakásszövetkezetek részére.

Maga a pályázat február 23-án indult el, kimondottan azzal a céllal, hogy a leginkább energetikailag alulépített ingatlanok esetében tudjunk segíteni a lakosoknak. Az állami támogatás mértéke függ a szén-dioxid-egység megtakarítástól, ez 750 és 950 forint kilogrammonként, illetve mintegy 20-25 százalékos energiamegtakarítást jelenthet a lakásfenntartási költségeket érintően. Ön is említette, hogy 20 ezer lakás fog ebből a programból megújulni, ez 10 milliárd forint, azonban mindenképpen úgy gondol-

kodunk, hogy nem lezárni szeretnénk a programot, hanem abban az esetben, ha a keret kimerült, régióként ezt folytatni szeretnénk. Április 30-tól lehet pályázatokat benyújtani a rendelkezésre álló forrás kimerüléséig. Mint említettem, ez régiós rendszer.

Az „Otthon melege” program következő, ötödik eleme az úgynevezett mosógépcseré-program lesz, amit még ebben az első félévben szeretnénk kiírni, mintegy 20 ezer háztartás esetében szeretnénk beszüntíteni a mosógépek energiahatékony gépekre való kicserélésében.

(17.00)

Ez mintegy 30-40 ezer forintot jelent a vételár-ból egy kedvezmény formájában. 2014 és '20 között további programok lesznek európai uniós és magyar forrásból elérhetőek. Ezek értéke mintegy 240 milliárd forint lesz, és egyben az önrésze vonatkozóan is a gazdaságélénkítő programon belülről pályázva mintegy 50 százalékos intenzitással (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*), azt lehet mondani, a magyarországi ingatlanállomány mintegy 50 százaléka megújulhat.

Kérem, képviselő úr, fogadja el válaszomat. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Kérdezem képviselő urat, viszonzás illeti meg. Öné a szó.

VARGA GÁBOR (Fidesz): Köszönöm szépen, államtitkár úr, a választ. A fel nem használt energia a legolcsóbb energia. 2010-től a kormánynak az egyik legfontosabb intézkedése a rezsicsökkentés volt, amelyben, azt gondolom, hogy családok millióin tudunk segíteni. Ez az „Otthon melege” program, amellyel, azt gondolom, a kormány ismételtelen a legfontosabb rezsicsökkentési alapelveket tudja teljesíteni, hiszen itt el nem használt energiáról van szó.

Mindenképpen a saját tapasztalataimat is szeretném megosztani, hiszen a választókörzetem, ami Fejér megye 5. számú választókörzete, alapvetően nem társas- és panelházi környezet, de a sárbogárdi választókörzeti központomban vannak ilyen társasházak, és mi a közös képviselőkkel közösen gondolkozva úgy gondoltuk, hogy ismertette ezt a lehetőséget, indulunk ezen a pályázaton. (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*)

Remélem, hogy ez a pályázat sikeres lesz, és várom a további folytatást. Köszönöm szépen, elnök úr. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg az államtitkár urat. Parancsoljon, államtitkár úr!

SZABÓ ZSOLT nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Mindig a számok igazolják egy projekt,

egy pályázati lehetőség valós és életrevaló meglétét. Úgy gondolom, azzal, hogy 500 pályázati kérelem érkezett be a mai napig mintegy 25 millió forintos átlagos pályázati igénnyel, sikeresnek mondható a társasházi pályázatunk mindenképpen.

Az „Otthon melege” programot folytatni szeretnénk. Mondtam az ötödik elemet, de nyilvánvaló, hogy további elemek következnek be. Nagyon fontos, hogy a szakmai javaslatok feldolgozásával és figyelembevételével olyan pályázatokat írjunk ki, amelyek a lakossági igényeket leginkább kielégítik. Párhuzamosan folyik az uniós pályázati pénzügyi lehetőségek feltárása, és azt szeretnénk, ha a következő időszakban az energiamegtakarítás területén a magyar lakosság minél nagyobb mértékű szintet tudna elérni.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Harangozó Gábor István, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszternek: **„Hogyan akarja megakadályozni, hogy a korrupció és a bénázás tönkretegyje a Balatont?”** címmel. Harangozó Gábor István képviselőt illeti a szó.

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Ismét egy piac újraosztásába kezdtek, most éppen a vasárnapi boltbezárással hozzák helyzetbe a CBA-s haverokat. Ezt eddig értem. De azt már képtelen vagyok fölfogni, hogy azok után, hogy látják, hogy milyen hatalmas károkat okoz a Balaton turizmusában ez az intézkedés, miért nem adnak kivételt a Balaton turizmusának ezen eszement ötletük alól.

Szombatonként nem lehet Siófok városközpontjában közlekedni, mert a boltoknak a parkolójába sem tudnak már az autók behajtani, hiszen már azok is tele vannak. Így mind szombatra, mind vasárnapra az emberek életét megkeserítik ezzel az intézkedéssel, és ezzel fogják elüldözni az embereket a hétvégi balatoni turizmusról.

És ha már a Balatonról beszélünk, abban szeretném kérni az ön közbenjárását, hogy nemcsak a balatoni vasárnapi zárva tartás ügyében, hanem egy másik konkrét ügyben is segítsen közbenjárni. Ez a konkrét ügy pedig Balatonvilágoson egy környezetvédelmi katasztrófális helyzet, amiben egy magáncég ingatlanán nyilvánvalóan alkalmatlan tárolási körülmények között, elviselhetetlen bűzzel kísérve hatalmas szemétkupacok halmozódtak föl. Történt egy vizsgálat is, amely megállapította, hogy tűzveszélyes, közegészségügyi problémákat okozhat, a felszín alatti vizekre is veszélyt jelent, és így a Balatonra is veszélyt jelenthetnek ezek a szemétkupacok.

Azt várnánk, hogy az államigazgatás gépezete ilyenkor azonnal beindul, és napokon belül felszámolja az emberek ezreinek egészségét és nem utolsósorban

az egész Balatont veszélyeztető szemétkupacot, azonban egy, Fazekas Sándor minisztertársához intézett válaszból az derül ki, hogy totálisan impotens a minisztérium, káoszba fulladt az egész államigazgatás, hiszen az intézkedések egy részét a Fejér megyei katasztrófavédelemhez rakták át, egy másik részét Baranya megyéhez, közben a szemétkupacok hónapok óta ott állnak Somogy megyében, Balatonvilágoson.

Kérem miniszter urat, segítsen elintézni ezt az elviselhetetlen helyzetet. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Lázár János miniszter úrnak, aki a kérdésre válaszol. *Őné a szó.*

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ha megengedik, akkor először erre a második kérdésre, egyszerűbb kérdésre válaszolnék. Én magam segíteni nem tudok, de a magyar államnak lenne kötelessége, hogy segítsen a problémán. Ez alatt azt értem, hogy az általam vezetett és felügyelt kormányhivatalt tudom arra utasítani képviselő úr mondatai alapján, hogy egy soron kívüli vizsgálattal tegyenek jelentést arról, hogy Balatonvilágoson milyen környezetszennyezés van, mint ahogy a sok társadalmi kritika, civil észrevétel okán az Illatos úti szeméttelp mentesítésébe is belekezdett a kormány, most is folyik egyébként a veszélyes hulladék elszállítása. Balatonvilágoson meg tudom vizsgáltatni azt, képviselő úr, az ön bejelentése alapján, hogy mi a valós helyzet, és arról korrekten tudom önt tájékoztatni.

A vasárnapi zárva tartással kapcsolatban engedjen meg két megjegyzést! Nyilvánvalóan ez a kérdés megosztja a társadalmat. Én azt tudom mondani, hogy mi az az ok, ami miatt én magam jó néhány képviselőtársammal közösen támogattam az előterjesztést. Minden vasárnap Magyarországon egymillió ember dolgozik a több mint négy milliárd legális, adófizető munkavállalóból. Nem hiszem, hogy van közöttünk olyan képviselő, aki úgy gondolja, hogy egy család életében egészséges dolog lenne az, hogy vasárnap egymillió embernek, közöttük anyáknak, gyermeket nevelőknek kell dolgozniuk.

A kormánynak igenis hitvallása és programja, hogy lépéseket tesz annak érdekében, hogy minél több munkavállalót mentesítsen a vasárnapi munkavégzés kötelessége és kényszerű terhe alól. Nagyon sok olyan emberrel találkoztam, akiknek fájdalmas a vasárnapi üzletbezárás, de találkoztam nagyon sok olyan emberrel is, aki úgy gondolja, hogy igenis, munka helyett a családjával töltheti el az időt, olyan, gyermeket nevelő Tesco-pénztárosokkal adott esetben, akik vasárnap tudnak a gyerekeikkel foglalkozni, és nem veszi el tőlük senki a vasárnapot. Kétségtelen, hogy hat nap is elég sokat kell ezért dolgozniuk.

Tehát sokkal inkább a vasárnap dolgozók védelme érdekében hoztuk meg ezt a lépést, mint hogy bármilyen piacra beavatkoztunk volna. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Viszónválaszra megadom a szót képviselő úrnak, parancsoljon!

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): *(A mikrofonja nem működik.)* Köszönöm, elnök úr. Miniszter úr, ön a közigazgatásért felelős miniszter, és a balatonvilágosi ügyben láthatóan a közigazgatás... - úgy látom, nem értik meg, hogy a Balatonnak milyen károkat okoznak...

ELNÖK: Képviselő úr, nem működik a mikrofonja, egy másodperc türelmet kérek. Be fogom számítani az időt.

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): Akkor megpróbáljuk újra. Tehát azért fordultam önhöz, miniszter úr, merthogy ön a közigazgatásért felelős miniszter, és a balatonvilágosi ügyben egy közigazgatási csódhelyzet alakult ki, és ezért kértem önt, hogy segítsen közbeavatkozni, és köszönöm, hogy ezt meg is teszi.

A zárva tartás ügyében értse meg, hogy a balatoni helyzet tarthatatlanná vált már most. Azt javaslom önnek, hogy a következő kormányülést Siófokra vigyék el egy szombati napon, ahol először, mondjuk, egy jókedvű kis lökdösődéssel egybekötött bevásárlásra tudnak elmenni valamelyik bevásárlóközpontba. Nagyon fogják önöket imádni, higgye el, a kialakult helyzet miatt. Majd ezt követően, mondjuk, Balatonvilágoson tartsanak egy prezentációt, hogy az Illatos út ügyében milyen hatékonyan sikerült megoldani a helyzetet.

Ha mégis ezt el akarnák kerülni, és el akarnák kerülni azt, hogy a közutalat önöket elsöpörje, higgye el, a Balatonon ezt a helyzetet meg kell oldani. Egy egyszerű kormányülésen napirendre lehet tűzni, és felmentést lehet adni a Balaton-parti településeken a vasárnapi boltbezárás kötelezettsége alól, ahol egyébként két-három hónap alatt kellene az embereknek *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* az egész éves életüket fedező bevételt előteremteni.

Köszönöm szépen elnök úr türelmét. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Beszámítottam az időkeretét. Viszónválasz illeti meg miniszter urat.

Parancsoljon, miniszter úr!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Ha megengedi, akkor azzal kezdeném, hogy az egységes kormányhivatal - ami április 1-je óta létezik a magyar közigazgatásban lényegében 140 év után - adja meg a lehetőséget arra, hogy Balaton-

világos ügyében a kormány közvetlen intézkedést tehesen.

Másrésről pedig szeretném azt megjegyezni: nem hiszem, hogy bárki is a Balatonra bevásárlás céljából érkezne. A Balatonra pihenni mennek az emberek, és azt hiszem, hogy az egy akceptálható dolog attól, aki pihenni megy, hogy tiszteletben tartja a vasárnap munkát végzők munkaszüneti napját.

(17.10)

Arra gondolok, hogy hozzászokhat az ember ahhoz, hogy vasárnap is el tud menni bevásárolni, ez egy kényelmes dolog, csak az a kérdés, hogy amikor önök vagy akár mi vasárnap bevásárolunk vagy bevásároltunk, akkor gondoltunk-e arra, hogy ezzel mit okozunk annak az embernek, aki a pult másik oldalán áll. Végiggondolta-e valaki, hogy amit megtehet szombaton vagy péntek délután, azt miért vasárnap teszi meg, ezzel elvonva azt az embert a családjától, akinek miattunk vagy miattam dolgoznia kellett vasárnap? Én azt kérem önöktől, hogy ezt is méltányolják.

Egyébként márciusban nőtt a kereskedelmi forgalom a vasárnapi bezárás ellenére, nem csökkent a kereskedelmi forgalom. *(Harangozó Gábor István: Húsvét volt, miniszter úr!)* Én úgy gondolom, hogy a társadalom ezeket a szempontokat akceptálni fogja mindenképp. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszter úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Novák Előd, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszternek: **„Tényleg csökkentik az internethasználati díjakat a Jobbik aláírásgyűjtésének hatására?”** címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat-ellátása miatt válaszára Kara Ákos államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen miniszter úrtól kéri a választ. *(Novák Előd: Igen.)* A válasz igen, tehát öné a szó, képviselő úr.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Az NMHH éves beszámolóinak jellemzően éjszakai vitáiban évről évre szóvá tettem, hogy Magyarországon milyen drágák az internethasználati díjak. Elmondtam, hogy az EU-ban Magyarországon a harmadik legalacsonyabb a szélessávú mobilnetet rendszeresen használók aránya. És azt is szóvá tettem, hogy félrevezető az a kormányzati bejelentés, hogy 2018-ra mindenhol lesz szélessávú internet, hiszen csak ott lesz, ahol meg tudják fizetni a nemzetközi összehasonlításban is kimagaslóan magas díjakat. A bruttó átlagkeresethez viszonyítva a hazai mobilnetdíjak Szlovéniához és Csehországhoz képest több mint háromszorosak, Dániához képest pedig huszonháromszorososa az itteni ár.

Felvettem ezt a problémát a reklámtörvény vitájában is, melynek zárszavában előterjesztőként L. Simon László is elismerte, idézem: „A román hegyi pásztorok a Fogarasi-havasokban olcsóbban interneteznek, mint mi idehaza. Súlyos versenyhátrányt fog okozni, ha ezen a területen nem változtatunk.” Mondta tehát államtitkár úr, de nem tettek semmit. Ezért folytattuk a nyomásgyakorlást, mígnem végre azért a kormány meghátrált, többek közt a Jobbik aláírásgyűjtő akciójától, a társadalmi nyomástól, amelynek négy kérdése közül az egyik épp az alapszintű internet ingyenessé tételét célozza.

Most végre önök a kormánypárti médiának kiszivárogtatták, hogy internetadó helyett áfacsökkentésre készülnek a területen. A Deutsch Tamás vezetésével, jelentős túlárazással, 12,7 millió forintból létrehozott - és ki tudja, mennyiből üzemeltetett, szerkesztett - internetkon.hu-n azonban azóta sem olvasható egyetlen szó sem erről a hírről.

Kérdezem tehát önt, igaz-e ez a kiszivárgott hír, és tudják-e, hogy az EU-n belül a héa-irányelv nem teszi lehetővé, hogy az internetre kedvezményes adókulcsot alkalmazzunk. Ha ezt tudják, akkor mit terveznek? Valamiféle esdeklést az Európai Unió felé, hogy a belügyeinkről mi dönthessünk, vagy pedig végre kezdeményezik az Európai Unióból való kilépésünket, vagy arról egy társadalmi vitát, népszavazást? *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Megadom a szót Kara Ákos államtitkár úrnak. Parancsoljon!

KARA ÁKOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársam! Tisztelt Képviselőtársaim! Ha megengedi, egy picit először messzebből indítanék, aztán majd az időkeretben megadnám a konkrét választ a kérdésére.

Egyrészt ön is tudja biztosan, hogy az internet-szolgáltatást piaci vállalkozások biztosítják világszerte a felhasználók számára, és ez Magyarországon is így működik. Vélhetően ön is pontosan tisztában van azzal, hogy az internethasználati díjak mértékét alapvetően a piaci viszonyok határozzák meg és nem a kormány.

(A jegyzői székben dr. Szűcs Lajost dr. Tiba István váltja fel.)

Ugyanakkor a kormány is tehet azért, hogy az állampolgárok olcsóbban jussanak internet-előfizetéshez, illetve az ezzel kapcsolatos tudáshoz. Ezért, ha szabad, akkor röviden összegezném, hogy valóban azt mondtuk, és tartjuk, menetrend szerint tartjuk pontosan, hogy 2018-ra, de legkésőbb 2020-ra Magyarország teljes területén minden háztartásban elérhető lesz a nagy sebességű, szélessávú internet. Aztán országosan hamarosan több mint százezer ember számára indítunk képzéseket, hogy megszerzzék a szükséges digitális készségeket. A kormány

fejleszti az elektronikus közszolgáltatásokat, az intelligens városi szolgáltatásokat elsőként Nyíregyházán vezeti be, valamennyi iskolában elérhetővé tesszük a szélessávú internet-hozzáférést, illetve korszerűsítjük a meglévő kapcsolatokat.

Tisztelt Képviselő Úr! A kormány következetes politikájának köszönhetően Magyarország hosszú évek után ismét növekvő gazdasági pályára állt, ezért a kormány jövőre egyes adóterhek mérséklésének a lehetőségét is megvizsgálja. Én magam például jónak tartanám és támogatnám a közműadó olyan irányú felülvizsgálatát, amely a teljesen új hálózatok építése, valamint a meglévő hálózatok jelentős korszerűsítése esetén - tehát szerintem ez esetben 100 megabit/szekundum sáv szélességre korszerűsített szakaszon - nem csupán csökkenti, hanem a használatba vételt követően éveken keresztül teljesen megszünteti a közműadó-fizetési kötelezettséget.

Ez is például tudná csökkenteni az internet-használat költségét az emberek számára. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Viszonzásra megadom a szót képviselő úrnak. Parancsoljon!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Megszokhattuk már a kormánytól, hogy ha adócsökkentésről van szó, akkor éveken keresztül beszélnek róla, és nem tesznek semmit. Ilyen például a második gyermek után járó családi kedvezmény, amely idén továbbra sem emelkedett, holott már több mint egy éve beszélnek erről.

Örülnék, hogyha végre nemcsak beszélnének ezekről, hanem tennének is valamit. No, nem az internetadó érdekében, hanem például megfontolhatnák az ingyenes internet felé való elmozdulásukat, hiszen azért is gyűjtünk most aláírást, mert ez önmagában is a rezsi-csökkentés folytatása lehetne és azáltal is, hogy a komolyabb internetcsomagok díját lejjebb szoríthatná, fellendíthetné a távmunkát, a távügyintézését, az elektronikus közigazgatást, ezáltal csökkenthetnénk a gépkocsiforgalmat és a felesleges sorban állást is. Ajánlom figyelmébe, hogy a jobbikos vezetésű önkormányzatoknál már sikerrel vizsgázott a főtereken bevezetett ingyenwifi, sőt Tokody Marcell, a Jobbik fővárosi képviselőjének javaslatára a Fővárosi Közgyűlés néhány napja, április végén úgy döntött, hogy kivizsgálja az egész Budapestre terjedő ingyenes wifi lehetőségét.

Kérem tehát a kormányzatot, hogy a több százezer aláírásunk hatására is, a társadalmi nyomásnak engedve végre gondolkozzanak el az ingyenes internet bevezetésén is. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás az illeti meg államtitkár urat. Parancsoljon!

KARA ÁKOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Képviselő-

társaim! Az internethasználat, illetve az internetdíjak kérdésköre joggal foglalkoztatja önt, de nemcsak önt foglalkoztatja joggal, hanem több millió honfitársunkat. Ezért gondoljuk azt, hogy helyes az az internetkonzultáció, amelyet valóban helyesen mondott képviselő úr, több kérdés is arra vonatkozik, legalább négy kérdés vonatkozik arra, hogy milyen módon képzelik el az emberek az internet szolgáltatásának a díját. Tehát többet, kevesebbet akarnak fizetni, illetve milyen módon lehetne ezt csökkenteni. Én arra biztatom az embereket, hogy vegyenek részt a hamarosan kezdődő internetkonzultáción, és én biztos vagyok abban, hogy ha az állampolgárok többsége véleményt nyilvánít, és egy irányba nyilvánít véleményt, akkor a kormány annak megfelelően fog dönteni.

Még egyszer megerősíteném: én magam jónak tartanám, ha az internetdíjak csökkennének, és az ehhez szükséges kormányzati lépések megszületnének. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Földi László, a KDNP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszternek: „**GMO nélkül az EU-ban**” címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat-ellátása miatt válaszadásra Nagy István államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét.

FÖLDI LÁSZLÓ (KDNP): Igen, elfogadom.

ELNÖK: Igen. Öné a szó, képviselő úr.

FÖLDI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az Európa Tanács ez év március 2-án hivatalosan elfogadta a géntechnológiával módosított szervezetekre vonatkozó új uniós szabályozást, amelynek alapján a tagállamok szabadon korlátozhatják vagy megtilthatják területükön a GMO-k termesztését. Az új jogszabály magát az engedélyezési eljárást nem változtatja meg, de minden tagállamnak lehetőséget ad arra, hogy betilthassák GMO-k termesztését saját területükön. Hivatkozhatnak például környezetvédelmi szempontokra, várostervezési igényekre, társadalmi és gazdasági hatásokra, más termékek szennyezésére vagy agrárpolitikai célokra. A tagállamok egyes konkrét növényfajtákat vagy egyes tulajdonságokat hordozó növényeket is betilthatnak. Az új szabályok kötelezik a GMO-t termeszítő államokat, hogy védősávokat alakítsanak ki, megakadályozandó, hogy génmódosított organizmusok jussanak át egyik országból a másik országba, oda, ahol ez már be van tiltva.

Magyarországon még az Alaptörvényben is szerepel a GMO-mentesség célkitűzése, és az ügyben nemzeti egyetértés, pártpolitikai oldalakat átívelő konszenzus alakult ki. Az Európai Unióban Magyarország vezetheti be elsőként a genetikailag módosí-

tott szervezetek köztermesztésének tagállami tiltását lehetővé tevő új jogszabályokat.

Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelettel kérdezem, hogy milyen egyéb intézkedéseket tervez a kormány az új uniós irányelv nemzeti jogba átültetése mellett a GMO-mentes Magyarországért.

Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Nagy István államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársam! Idén több mint négyéves tárgyalási folyamat eredményeként megszületett a genetikailag módosított szervezetek köztermesztésének tiltását lehetővé tevő uniós jogszabály.

(17.20)

Azt hiszem, átütő sikerként értékelhetjük mindezt.

A jogszabály tárgyalása során a magyar kormány mindent latba vetve azért dolgozott, hogy a tagállamok végre szuverén módon, szabadon dőljenek arról, hogy akarnak-e GMO-kat termeszteni a területükön vagy sem. Azonban Magyarország nem áll meg a köztermesztés tiltásánál. Idén januárban a berlini Nemzetközi Zöld Hét - Grüne Woche - elnevezésű mezőgazdasági vásáron meghirdettük a „Szövetség a GMO-mentes Európáért” mozgalmat. Nagyon fontosnak tartom, hogy a GMO-k mezőgazdasági alkalmazását elutasító európai államok egyesítsék erőiket. Az övezet tagjai vállalják annak biztosítását, hogy - a biológiai sokféleség megőrzésének szempontjait szem előtt tartva - nem termesztjenek genetikailag módosított fajtákat a térségen belül. Szilárd meggyőződésem, hogy a versenyképes és fenntartható Európa jövője a GMO-mentes termelésben van.

Az állattenyésztésben is fontosnak tartjuk a GMO-mentes takarmányok biztosítását. Végül célnk, hogy a mezőgazdasági termelés teljes egészében GMO-mentessé váljon. Lépéseket kell tennünk az importtakarmány-függőségünk csökkentésére, hogy saját magunk által megtermelt GMO-mentes takarmánnyal biztosíthassuk élelmiszereink biztonságát. Ennek szellemében 2013 elején csatlakoztunk a Duna Szója Szövetséghez, azonban nemcsak a szójában gondolkodunk. A takarmánynövények esetében kiemelkedő jelentőséggel bír a sokféleség.

A mezőgazdasági génbankoknak köszönhetően a hazai genetikai erőforrások jelentős része begyűjtésre és megőrzésre került Magyarország legnagyobb mezőgazdasági génbankjában, a Növényi Diverzitás Központban Tápiószelén. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr választát. Viszonválaszra megadom a szót a képviselő úrnak. Parancsoljon!

FÖLDI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm a választát, államtitkár úr. Számomra megnyugtató, hogy a magyar agrárvezetés mindent megtesz annak érdekében, hogy Magyarországon ne lehessen GMO-s növényeket, illetve állatokat tartani. Az is fontos, hogy kezdeményezői lettünk annak, hogy Európában ne legyen GMO-s termék. *(Dr. Schiffer András közbeszól.)*

A kérdést azért is tettem fel, mert én arról a vidékről vagyok, ahol a mezőgazdaság kiemelt szereppel bír, mind a növénytermesztés, mind pedig az állattenyésztés, és nem mindegy az, hogy adott esetben mit adunk a közétkeztetésben a gyermekeinknek, vagy mit eszünk otthon a háztartásban. Fontosnak tartom, hogy ezek a növények, illetve az ilyen növényekkel megetetett állatok ne is kerülhessenek be semmilyen módon se a közétkeztetésbe, egyáltalán a magyarországi növénytermesztésbe, illetve állattenyésztésbe.

Úgyhogy gratulálok a minisztériumnak, és bízom benne, hogy még további eredményeket fognak tudni elérni ezen a területen. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Dr. Schiffer András közbeszól.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Viszonválasz illeti meg az államtitkár urat. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársam! Minden szavával egyetértek, és szeretném jelezni, hogy a Kárpát-medencében több mint száz olyan növényfaj van, amely potenciális takarmánynövénynek tekinthető, és amelynek jelenleg elenyésző részét hasznosítjuk.

Mindannyiunk érdeke, hogy az asztalunkra csak fenntartható módon megtermelt, biztonságos élelmiszerek kerüljenek, amelyek előállításánál a biológiai sokféleség megőrzését is biztosítani tudjuk. Ezért is még ebben az évben mi is szeretnénk megvalósítani, hogy a húst, halat, tojást, tejet, mézet és takarmányt GMO-mentes jelöléssel lehessen ellátni Magyarországon. Ellenőrző hatóságaink továbbra is szigorúan ellenőrzik a vetőmagokat, az élelmiszereket és a takarmányokat. A Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal 2015-ben kiemelt projekt keretében folytatja a GMO-mentes ellenőrzéseket.

Nagyon remélem, hogy mindaz az erőfeszítés, amit a minisztérium tesz, azzal jár majd, hogy az asztalunkra, a gyermekeink asztalára biztonságos, GMO-mentes élelmiszerek kerülhetnek.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Dr. Schiffer András közbeszól.)*

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Szél Bernadett, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nem-

zetgazdasági miniszternek: „**Munkaalapú társadalom szakszervezetek nélkül?**” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszadásra Czomba Sándor államtitkár urat jelölte ki. *(Jelzésre:)* Igen, a képviselő asszony elfogadja a válaszadó személyét. Öné a szó.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Bejárta a sajtót a hír, hogy kirúgtak a Posta egyik leányvállalatától egy szakszervezeti vezetőt, méghozzá két nappal a meghirdetett sztrájkot követően.

Kuti Zsoltról van szó, aki 12 éve dolgozott a cégnél, és amivel megvádolták, az az, hogy a cég jó hírű és gazdasági érdekének a veszélyeztetése miatt kellett őt ilyen helyzetbe hozni.

Tisztelt Államtitkár Úr! Egyre szakszervezetellenesebb a légkör ebben az országban - úgy is fogalmazhatnék, hogy botrány botrányt követ. Vezetők eltávolítása figyelhető meg, a tagok megfélemlítése, azonnali hatállyal rúgják ki ezeket az embereket tipikusan, és utána évekig húzódnak a bírósági perek. Nyilván sokat beszélgettünk erről önnel, és én nem fogom önt arról meggyőzni, hogy az új munka törvénykönyve megteremtette a jogalapját annak a meghurcolásnak, amivel most a szakszervezetek gyakorlatilag szembesülnek. Ugye, nem kell a szakszervezetek egyetértése ahhoz, hogy egy tisztviselőt kirúgjanak; önök felszámolták a sztrájkjogot, beszűkítették a munkavállalók jogait, a szakszervezetek érdekérvényesítő képessége csökkent.

De önök fittyet hányanak az Európai Chartára, az Európai Szociális Chartára is, az uniós alapdokumentumok nagy részére is, amelyek mind egyöntetűen kimondják azt, hogy a sztrájkhoz joga van a munkavállalónak. De azt is látjuk, hogy a szakszervezeti tisztségviselők szólás- és véleményszabadsága úgy a hazai, mint a nemzetközi jogszabályok szerint is biztosított kellene hogy legyen, papíron megvan, de a való életben ez nem érvényesül.

Tisztelt Államtitkár Úr! Én tudom azt, hogy a Fideszt egyáltalán nem érdekli az, hogy a munkavállalói jogokkal mi van, önök nem akarnak egy erős Magyarországot építeni, hiszen ha azt akarnák, akkor biztosítanák azt, hogy a szakszervezetek hatékonyan tudjanak működni.

Viszont egy kérdésem van önhez, és válaszoljon, legyen kedves, itt egy állami cégről van szó: mit tesz a magyar kormány azért, hogy ez a székely ne maradhasson így? Mikor állítják vissza Kuti Zsolt munkaviszonyát? *(Szórványos taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Megadom a szót Czomba Sándor államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. CZOMBA SÁNDOR nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Asszony! Tudom, hogy mindenért a kormányt érdemes hibáztatni,

különösen ellenzéki szerepkörben ez divatos manapság, de azért szeretném jelezni ön felé, hogy akkor, amikor azt az ominózus munka törvénykönyvét aláírtuk, bizonyára emlékszik rá, valamennyi szakszervezeti konföderáció és valamennyi munkáltatói jogkör, összesen hatan, azok, akik reprezentativitással rendelkeznek Magyarországon, valamennyien aláírták.

Gyakorlatilag húsz évig senki nem mert hozzányúlni a munka törvénykönyvéhez, és egy olyan konszenzusos megállapodás született, ami alapján, azt gondolom, sőt nem gondolom, hanem meggyőződésem, hogy mind munkavállalói, mind munkaadói szempontból egy rugalmas, átlátható és a mai kornak megfelelő (*Dr. Schiffer András közbeszól.*) munka törvénykönyve született.

Nyilvánvalóan annak, hogy a szakszervezetek jogai, lehetőségei milyenek, a munka törvénykönyvében az alapjai le vannak rakva. A munka törvénykönyve abban különbözik a korábitól, hogy egy keretmegállapodást tartalmaz, nem véletlenül, hiszen pontosan azt szeretnénk, hogy azok az ágazati specifikumok, specialitások, amelyek egy-egy ágazatot érintenek, ne kollektív szerződésbe bebetonozva, törvényekben legyenek rögzítve, hanem úgy, ahogy például Németországban vagy Ausztriában van. Ágazati szinten kollektív szerződésben a lehetőségét teremtsék meg annak, hogy a specialitásokat figyelembe véve milyen jogszabályi keretek között szeretnének dolgozni itthon. Véleményem szerint ez a legfontosabb része a munkáltatói és munkavállalói érdekképviselők munkájának.

Arról pedig, hogy Magyarországon van fórum erre vonatkozóan: csak szeretném említeni a versenyszféra és a kormány állandó konzultációs fórumát (*Dr. Schiffer András közbeszól.*), ahol éppen a héten is fogunk tárgyalni nagyon fontos kérdésekről. Tehát én azt gondolom, hogy ebben a tekintetben is a kormány (*Dr. Schiffer András közbeszól.*) azt a keretet (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), amely szükséges ahhoz, hogy jól működjenek a munkavállalói érdekképviselők, megteremtette.

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr választát. Viszonzásra megadom a szót a képviselő asszonynak.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Államtitkár úr, nézze: én nem azt kérdeztem, hogy az önök munka törvénykönyve milyen, és hogy azt ki írta alá és ki nem írta alá, hanem azt, hogy mi lesz Kuti Zsolttal, és mi lesz az összes többi emberrel, aki hasonló helyzetben volt és van ma Magyarországon.

Gondolok itt a Hankook rácalmási üzemében történetekre, amikor a Dunaújvárosi Gumigyártók Szakszervezetének az elnökét rúgták ki, mert jogi tanulmányai folytatásához fizetés nélküli szabadságot kért. Gyakorlatilag semmi nem látszik egyébként azok után, hogy a Hankooknak adott állami támogatásokon továbbra is 18 milliárd beruházási támoga-

tást kaptak, pedig így bántak azzal az emberrel. De mondhatnám a pécsi tömegközlekedési vállalatnál, a Tüke Busz Zrt.-nél megtörtént esetet is, amikor azért mondtak fel egy szakszervezeti vezetőnek, Hofekker Ferencnek azonnali hatállyal, mert társaival együtt a buszok műszaki állapota miatti balesetveszélyre hivatkozva megtagadta a munkavégzést.

Tisztelt Államtitkár Úr! Elfogadhatatlannak tartom azt, hogy a kormány semmit nem tesz az ellen, hogy egy állami tulajdonban lévő cég leányvállalatánál hasonló esetek megtörténhessenek; sorozatban távolítanak el szakszervezeti vezetőket, sorozatban félemlítenek meg szakszervezetben működő embereket. (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*)

Tisztelt Államtitkár Úr! Akarnak ezen változtatni, vagy nem akarnak változtatni? (*Az elnök ismét csenget.*) Nem kérek a mellébeszélésből, mondja el, hogy mi az ön véleménye! (*Szórványos taps az LMP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg az államtitkár urat. Oné a szó.

DR. CZOMBA SÁNDOR nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Asszony! Kellő higgadtsággal szeretném ön felé jelezni, megismételve az előbbi mondataimat, hogy az a jogszabályi környezet, amely a munkavállalói és a munkaadói oldal tekintetében a párbeszédet megteremti, Magyarországon jelen van.

(17.30)

Abban a pillanatban, amikor nevesítve a magyar kormány beavatkozna abba, hogy X., Y. meg Z.-t milyen módon, milyen alapon rúgták ki, vagy milyen módon történtek ott különböző sérelmek, abban a pillanatban azért interpellálna, hogy a magyar kormány milyen alapon szól ebbe bele. Jogosan egyébként, sokkal jogosabban, mint ami kérdéseket most feltett (*Dr. Schiffer András: Állami cég, állami cég!*), úgyhogy kellő türelemmel, kellő higgadtsággal szeretném önnek jelezni, hogy Magyarországon az a jogszabályi keret, ami ezeket a kérdéseket rendez, rendelkezésre áll, és a következő időszakban is a magyar kormány nyitott mind a munkaadói, mind a munkavállalói oldal értelmes párbeszédére.

Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiból.*)

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Bánki Erik, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszternek: „**Több mint 10 százalékos növekedés a turizmusban. Milyen szezonra számíthatnak a hazai szállodák?**” címmel. Mi-

niszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Tállai András államtitkár urat jelölte ki. Igen, képviselő úr jelzi, hogy elfogadja a válaszadó személyét. Öné a szó, képviselő úr.

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! Nagyon örülök annak, hogy Varga Mihály miniszter úr éppen Tállai András államtitkár urat jelölte ki válaszádnak, hiszen államtitkár úr a saját lakhelyén és a saját választókerületében is tapasztalhatja azt, hogy a turizmusnak milyen pozitív hatásai vannak, hiszen nemcsak a mezőkövesdi Zsóry fürdőben, hanem a „Bükkalja gyöngyszemei” nevű településközösségben is jelentősen nőtt az elmúlt időszakban a vendégéjszakák száma.

Magyarország 2014-ben az Európai Unió egyik legdinamikusabban fejlődő gazdaságává vált, ez a trend, hála istennek, az idén is erősödni látszik, hiszen ebben az évben is 3 százalékos fölötti gazdasági növekedést fogunk elérni, amely, azt gondolom, európai szinten újra az éllovasok közé fogja emelni az országot. Az ilyen mértékű bővüléshez arra van szükség, hogy a gazdaság valamennyi ágazata kiemelkedő teljesítményt tudjon nyújtani. Ezek között a kiemelkedő teljesítmények között találjuk a turizmust is, amely ebben az évben, az év első három hónapjában 15 százalékos árbevétel-növekedést könyvelhetett el az előző év hasonló időszakához képest.

2015 márciusában a külföldi vendégek által eltöltött éjszakák száma 6,4 százalékkal, a belföldi vendégeké pedig 8,8 százalékkal nőtt az elmúlt évekhez képest. Ez azt jelenti, tisztelt hölgyeim és uraim, hogy nemcsak sikeres nemzetközi marketingtevékenységet folytatott Magyarország és a Magyar Turizmus Zrt. az elmúlt évek során, hanem a belföldi kereslet is jelentősen megélné, tehát valóban visszaigazolódik az, hogy az évről évre növekvő reálkereseteknek köszönhetően több elkölthető pénz, elkölthető forrás maradt az embereknél. Ha a külföldi vendégforgalmat megnézzük, akkor kiemelkedően teljesített az Egyesült Királyság, amely 32 százalékkal növelte a vendégszámot Magyarországon, illetve Olaszország és Ausztria is.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondolom, hogy ezek a számok jól szemléltetik azt a trendet, amely az elmúlt évek során a magyar turizmust jellemezte, nagyon bízom abban, hogy ez fennmarad. Kérdezem ezért tisztelt államtitkár urat, mire számíthatnak a szakmában, milyen szezonra számíthat a turizmus.

Köszönöm szépen, és várom megtisztelő válaszat. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt

Képviselő Úr! Valóban, ahogy a turizmus, úgy az egész magyar gazdaság teljesítménye növekszik, és ugye, a mai napon a parlamentben is már kiértékeljük, kielemeztük, hogy milyen nagyszerű makrogazdasági mutatói vannak az országnak. Ezen belül például az építőiparra is szenteltünk figyelmet, és bizony megérdemli a turizmus is, hiszen azt gondolom, hogy a növekedésünk egyik meghatározó ágazata.

Nagyon fontos az, hiszen a turizmusnak nemcsak az a fontos, hogy bevételt produkál, és hogy jók a számok, emelkednek a vendégéjszakák, a foglalások, a megrendelések, valahogy úgy érzem, hogy a magyar emberek is jobban érzik magukat akkor, ha sok vendéget láthatnak az országban. Legyen az az ország másik részéről érkezett vendég vagy külföldi vendég, valahogy jobb lesz a közérzetünk, egyszerűen azért, mert vendégszerető nép vagyunk, és nagyon kedveljük és szeretjük a vendégeket, és azt szeretjük, ha a vendég jól érzi magát nálunk; jól érzi magát Mezőkövesden vagy Bükkalján a borospincéknél, megkínáljuk az értékeinkkel, bemutatjuk nekik a kultúránkat.

Azt gondolom, hogy nemcsak a számok, a pénz számít a turizmus tekintetében, hanem az, hogy valahogy így leszünk mi egészek, így leszünk mi magyarok, ha azt látjuk, hogy szeretnek és elfogadnak bennünket is, és érdeklődnek országunk és kistérségeink iránt. Én valóban látom helyben is ezt az előrelépést, de a Központi Statisztikai Hivatal mutatói is teljes egészében alátámasztják, hogy Magyarország e tekintetben is jó úton jár. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszat. Viszonválaszra megadom a szót Bánki Erik képviselő úrnak.

Parancsoljon!

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! Azt gondolom, hogy jó döntést hoztunk itt, a tisztelt Házban, amikor a 2015. évre vonatkozó adótörvények vitája során meghagytuk a SZÉP-kártyát, mint egy olyan lehetőséget, amely kedvezményes juttatási lehetőség a munkavállalók részére. Ezt az év első három hónapjának az adatai is alátámasztják, hogy a belföldi turizmusban egy nagyon komoly élénkítő hatást tart fenn továbbra is.

Ezért bízom abban, hogy a következő időszakban - lassan tárgyaljuk majd a Ház előtt a jövő évi adótörvényeket is - is megmaradhat ez a támogatottság, és bízom abban is, hogy a Magyar Turizmus Zrt., mint az országmarketingért felelős állami cég, olyan költségkerettel gazdálkodhat, ami lehetővé teszi majd az aktív külpiaci részvételt is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Viszonválasz illeti meg államtitkár urat. Öné a szó.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Biztosíthatom képviselő urat, hogy ami a kormányon múlik a SZÉP-kártyát illetően, mindent meg fog annak érdekében tenni, hogy ez megmaradjon, és sok millió ember számára biztosítsa kulturált körülmények között belföldön, Magyarországon a pihenés és a szórakozás adta lehetőségeket.

Nagyon fontos az is, hogy figyeljünk az infrastruktúránkra, az épületeinkre, ezért úgy gondolom, hogy a 2014-2020-as európai uniós költségvetési időszakban fontos szerepe lesz az idegenforgalmat, turizmust támogató forrásoknak, pályázati lehetőségeknek. A kormányzat támogatja azt, hogy a meglévő épületeink, beruházásaink, szállodáink, vendéglátó épületeink, vendéglátóhelyeink ugyanolyan színvonalon álljanak rendelkezésre a belföldi vagy a külföldi turisták számára, mert ez a magyar gazdaság érdeke.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok sorából.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! 17 óra 37 perc van, az azonnali kérdések tárgyalásának végére értünk.

Tisztelt Országgyűlés! Most **előterjesztések tárgysorozatba-vételi kérelmének tárgyalása** következik.

Az LMP képviselőcsoportja indítványozta, hogy az Országgyűlés döntsön az egyes törvényeknek a közhatalmat gyakorló politikusok és közpénzekkel gazdálkodók vagyonyilatkozat-tételi szabályainak átalakítását szolgáló módosításáról szóló T/2860. számú törvényjavaslat tárgysorozatba vételéről. A tárgysorozatba vételt az Igazságügyi bizottság utasította el.

Tisztelt Országgyűlés! Először megadom a szót az előterjesztőnek ötperces időkeretben. Schiffer András képviselő urat illeti a szó.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A javaslatunk nem mást tartalmaz, mint hogy a politikusokkal szemben legyen rendszeres, törvényben meghatározott módon előírt vagyonosodási vizsgálat. Arra teszünk javaslatot, hogy ezt a vagyonosodási vizsgálatot a politikusokkal szemben ne az adóhatóság, hanem a Számvevőszék, tehát ne egy kormányzati szerv, hanem a parlament szerve, a Számvevőszék folytassa le. Értelemszerűen ehhez a Számvevőszék számára megfelelő költségvetési fedezetet is biztosítani kell.

Tisztelt Országgyűlés! Ez a javaslat az LMP részéről akkor fogalmazódott meg tavaly februárban, amikor a Simon-ügy kipattanásánál a Mentelmi bizottság egy véget nem érő történetbe kezdett, hogy a vagyonyilatkozatok alapján megpróbálja a nyomára bukkanni annak, hogy mitől figyelt ott 250 millió forint az MSZP akkori második emberének a

bankszámláján. Ugyanakkor meggyőződésem az, hogy önmagában a vagyonyilatkozat-tételi rendszer szükséges, de messzemenően nem elégséges feltétele annak, hogy az állampolgárokat biztosítsuk arról, hogy a politikusok nem fogják szétlopni a közvagyonot.

Tisztelt Országgyűlés! 25 éves adóssága a politikai elitnek az, hogy olyan világos viszonyokat teremtsen, hogy Magyarországon senkinek, aki közvagyon, közpénz közelébe jut, ne jusson eszébe belenyúlni a közösbe.

(17.40)

Éppen ezért, amikor politikusok vagyonosodási vizsgálatát követeljük, akkor nem csak a parlamenti képviselőkről van szó, nem csak a vezető kormánytisztviselőkről van szó. Ilyen kötelező vagyonosodási vizsgálatot írunk elő a köztulajdonban álló cégek vezetői, illetve az önkormányzatok vezetői esetében is.

Fontos azt is látni, hogy egy olyan, egészen abszurd körülmény alakult ki Magyarországon, hogy tulajdonképpen az emberek azt is gondolhatják, hogy egyetlen ország van Európában, ahol nincsen korrupció, sikerült felszámolni a korrupciót, és az Magyarország, hiszen bármerre nézünk, akármelyik égtáj felé, azt látjuk, hogy akár Szlovéniában, akár Franciaországban, akár Romániában bizony miniszterelnököket, főpolgármestereket, minisztereket is vezetősáron elvisznek; kerül köztársasági elnök őrizetbe Franciaországban, kerül miniszterelnök előzetes letartóztatásba Horvátországban, Szlovéniában, valahogy Magyarország viszont vagy korrupciómentes övezet - amit, azt gondolom, kevesen hiszünk el -, vagy pedig egy következmények nélküli ország.

Amit mi javasolunk, az annyi, hogy a vagyonosodási vizsgálat ne aszerint történjen meg a politikai elit szereplőivel szemben, hogy éppen kinek milyen aktuális érdekei mozgatják az adóhatóságot, hanem törvény írja azt elő, hogy bizonyos esetekben és bizonyos időközönként a politikai elit tagjaival szemben ilyen vagyonosodási vizsgálatot folytasson le a Számvevőszék. Azért kell vagyonosodási vizsgálat, mert a vagyon eredetének is a nyomára kell bukkanni.

Az embereket okkal idegesíti az országban az a negyedszázados tapasztalat, hogy huszoneves-harmincéves emberek, úgy, hogy világeletükben közpénzből éltek, mesebeli palotákra tesznek szert luxus-úszómedencékkel, luxusautókkal, luxusvadászatokkal. Kíváncsiak az emberek, hogy honnan van meg ennek a fedezete, erre kell végre negyedszázad után az Országgyűlésnek választ adni. Okkal gondolja ma mindenki ebben az országban azt, hogy a politikusok azért tudnak olyan mesebeli vagyonra szert tenni, amit nem igazol a hivatalos jövedelmük, mert mellette párhuzamosan folyamatosan növekszik az a jövedelem, ami kimegy offshore-paradicsomokba. Ha van vagyonosodási vizsgálat, a nyomára lehet annak bukkanni, hogy mondjuk, egy huszoneves-

harmincéves parlamenti képviselő, polgármester vagy éppen miniszter hogyan tud magának, mondjuk, luxus-úszómedencét keríteni (*Közbeiktatás a Jobbik soraiból: Luxusbűnözés!*), hogyan tud valaki tíz-húsz év közhivatalban eltöltött idő után luxuslakásokat vásárolni.

Talán, ha van kötelező politikusi vagyongyarapodási vizsgálat, annak is a nyomára bukkanhatunk, hogy egyesek lakása mitől nő magától, annak is a nyomára lehet bukanni, hogy mitől lesz egy volt államtitkár, parlamenti képviselő bankszámláján hirtelen 200 millió forint. Amíg csak a vagyonyilatkozattal bajlódik az Országgyűlés, lehet szórakozni úgymond véletlenül elért adatokon, de soha senki nem fogja megmondani azt önmagában a vagyonyilatkozat-tételi eljárás alapján, hogy a mesebeli vagyonok honnan az ördögből születtek, és közben pedig azt nézzük, hogy a jövedelem folyik ki ebből az országból.

Ezért kéne ezt a javaslatot tárgysorozatba venni (*Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.*), hogy legyen garanciájuk az embereknek arra, hogy a politikusok nem fogják szétlopni a közvagyonot. Köszönöm szépen. (*Taps az LMP padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most képviselőcsoportonként egy-egy képviselő két-két perces időkeretben, valamint az elsőként szólásra jelentkező független képviselő szintén kétperces időkeretben ismertetheti álláspontját.

Először az írásban jelentkezett képviselőknél adom meg a szót. Felszólásra következik Bárándy Gergely képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport.

Öné a szó.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tekintettel és legfőképpen tekintettel arra, hogy saját magunknak is voltak hasonló tárgyban benyújtott törvényjavaslataink, ezért az MSZP támogatja az LMP ez irányú törekvését, még akkor is, ha Schiffer képviselő úr az előző felszólalásában megpróbálta ettől a kedvünket elvenni.

Ugyanis, képviselő úr, az mindenkinek érdeke, elsősorban a társadalomnak, hogy a közélet átlátható legyen, és a lehető legkevésbé szennyezett a korrupciótól. Azt gondolom, emellett még - és ezt szeretném szintén megemlíteni - nekünk, képviselőknél is érdekünk az, hogy az ilyen egyedi esetekre fény derüljön, mert valóban az a helyzet, hogy a társadalomnak van egy olyan kialakult képe, hogy a teljes politikai osztály fertőzött ezektől a jelenségektől, és pontosan azért van ez, mert ezek az egyedi esetek ritkán kerülnek napvilágra, ritkán sikerül belőlük, ha úgy tetszik, ügyet csinálni.

Valóban tarthatatlan dolog az, hogy az állami szervek ezekkel kapcsolatban nem lépnek fel. Először is: még egyszer szeretném megerősíteni, hogy ezt a javaslatot is és minden más hasonlót, ami a közélet átláthatóságát biztosítja és elősegíti, támogatunk és támogatni is fogjuk, azonban azt látjuk - és erre

pont, mondjuk, a külügyminiszter vagyongyarapodása az egyik legjobb példa -, hogy léteznek ma is lehetőségek arra, például a NAV nyugodtan indíthatna vagyonosodási vizsgálatot egy ilyen ügyben, hogy mondjuk, honnan származott az a kiegészítő 200 millió forint a családból, de nem lépnek és nem lépnek fel.

Azaz elsősorban egy olyanfajta kormányzati hozzáállásra van szükség, hogy akar tenni a korrupciómentes Magyarországért, akar valóban fellépni érte, mert rengeteg lehetőség áll ma is fenn arra, hogy ezt megtegye. Ettől függetlenül természetesen, ha ezt a folyamatot, ezt a törekvést bármi még jobban elősegíti, akkor mi amellet állunk. Köszönöm szépen a figyelmet. (*Taps az MSZP padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólásra következik Sallai R. Benedek képviselő úr, LMP-képviselőcsoport, kettőperces időkeretben. Öné a szó.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A Lehet Más a Politika az elmúlt időszakban is következetesen próbált a jogszabályalkotás során ezeknek az elveknek megfelelő jogharmonizációs tevékenységet folytatni. Nemrég, amikor az ingatlan-nyilvántartásról szóló jogszabály volt előttünk, akkor is azt mondtuk, hogy a közszereplőknek legyenek nyilvánosak az ingatlan-nyilvántartási adatai, hogy ne kelljen kutatgatni, hogy akkor hány négyzetméteres ingatlanokról van szó.

Ugyanúgy, mint ahogy korábban ilyen szállóige-ként - idézőjelbe téve - volt ez általános dolog, hogyha valami leesik a pótkocsiról, akkor arra hogyan tesznek szert emberek, most gyakorlatilag a „családi segítség” fogalmának megjelenése lett az, ami ilyen közkeletű kifejezésként megjelent, hiszen itt most már mindenki, aki valami olyan vagyona tesz szert, amit nem tud megmagyarázni, a családi segítséget beköpi, és ezzel el van intézve minden. Nyilvánvalóan hiába lát ez sajtónyilvánosságot országosan, senki nem kezd el ezzel kapcsolatban kutakodni, egyetlen állami szerv sem merészkedik oda, hogy egy-egy miniszternek, államtitkárnak esetleg az ilyen jellegű magatartását megvizsgálja.

Ebből adódóan nyilvánvalóan a Lehet Más a Politika frakciója támogatná ezt az indítványt, és arra kéri mind az ellenzéki, mind a kormánypárti képviselőket, hogy ugyanezt tegyék meg, hiszen nyilvánvalóan annak, aki közszereplővé válik, azért fel kell vállalnia azt, hogy az életének egy része bizonyos tekintetben legyen nyitott könyv. És miért ne lehetne ezt megtenni? Ha a fideszesek egyszer komolyan vennék azt, amiről beszélnek, akkor csak támogathatnának egy ilyen indítványt.

Azt gondolom, a Lehet Más a Politika frakciója nyitott lenne arra a párbeszédre, hogy hogyan alakítsuk ezt ki úgy, hogy minden frakció számára elfogadható legyen, tehát legyen meg a lehetősége annak, hogy erről párbeszédet folytassunk. Legyen meg

a lehetősége, hogy erről vitát tudjunk folytatni, tudjuk megkezdeni azt az utat, hogy a „politikus” kifejezés ne a „tolvaj csalóval” legyen szinonima, hanem a közért tevő közszereplővel, és újra egy olyan felemelő és megtisztelő rangot adjon, amit elvesztettünk az elmúlt húsz évben.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az LMP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az írásban előre bejelentett felszólalások végére értünk.

Normál időkeretben jelentkezett felszólalásra Vejkey Imre képviselő úr, a KDNP-képviselőcsoport részéről. Megadom a szót kettő percben.

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat lényegében megegyezik dr. Schiffer András képviselőtársunk két korábbi javaslatával, a T/133. és T/1559. számú javaslatokkal.

A vagyonynyilatkozati szabályokat érintően több törvényjavaslat érkezett az Igazságügyi bizottsághoz. Ezeket az Igazságügyi bizottság elutasította, jelen pillanatban azonban az Igazságügyi bizottság és az általam vezetett Mentelmi bizottság szakértői vizsgálják az előterjesztéseket, amelyek korábban elutasításra kerültek. Azt tekintik át, hogy milyen javaslatokat tartalmaztak, és azokat miképpen lenne szükséges esetleg a magyar jogba építeni.

Mindenesetre meg kell állapítanunk azt, hogy nálunk, Magyarországon Európában a legszigorúbb szabályozás van a vagyonynyilatkozatok ügyében.

(17.50)

A jelen törvényjavaslattal kapcsolatban pedig azt mindenképpen meg kell jegyezni, hogy az Állami Számvevőszék nem alkalmas ennek a funkciónak az ellátására. *(Dr. Schiffer András: Nem csak ez a baj!)* Nem csak ez a baj, képviselőtársam, az előbb elmondtam még a többit is. Az Állami Számvevőszék alaptörvényi közjogi funkciója az államháztartás alrendszerét érintő törvényességi, célszerűségi és eredményességi ellenőrzés lefolytatására alkalmas. Tehát adott esetben, ha költségvetési keretet is kapna, akkor se tudná, mert alkotmányossági szakmai szempontból ez nem megfelelő.

Ezért nem támogatjuk a javaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Dr. Schiffer András: De miért nem támogatjátok?)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Szilágyi György képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Megadom a szót kettőperces időkeretben.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Az elmúlt időszak ese-

ményei rámutattak arra, hogy a képviselők és a politikai vezetők vagyonynyilatkozat-tételi kötelezettsége nem nyújt elegendő védelmet a visszaélések ellen, sorra derülnek ki egyes politikai körök kétes vagyonosodásai, és ezzel együtt világossá vált az a tény, hogy a jelenlegi rendszer semmi garanciát nem nyújt ez ellen a rendkívül káros jelenség ellen, így a rendszer radikális reformjára van szükség.

Éppen ezért mi támogatni fogjuk az LMP kezdeményezését, de hozzáteszem, hogy nagyon sok módosító javaslatot fogunk benyújtani hozzá, amennyiben a Ház elé kerül, hiszen mi sokkal radikálisabban kívánjuk megváltoztatni a jelenlegi rendszert. Volt erre módosító javaslatunk, amit Vejkey úr az előbb esetleg említett is. Ezt is elutasították és leszavazták önök, hiszen ebben benne volt ugyanúgy a vagyonyarapodási vizsgálat a ciklus elején és a ciklus végén is, ugyanúgy benne volt az, hogy a hozzá tartozók vagyonynyilatkozatai legyenek nyilvánosak - ebben az szerepel, hogy ne legyenek nyilvánosak -, sőt el szeretnénk végre egyszer oda jutni, és ez szól most mindenkinek, aki itt ül bent a parlamentben és vagy amellet érvelt, hogy el kell fogadni ezt a törvényt, szigorítani kell, vagy esetleg az ellen érvelt, hogy ne kerüljön sor ilyen törvényre.

Nem beszélni kellene erről a kérdésről, hanem cselekedni kellene! A Jobbik politikusai mindannyian nyilvánosságra hozták a velük egy háztartásban élő családtagok vagyonynyilatkozatát. A gyermekeink, házastársaink vagyonynyilatkozata megtalálható a jobbik.hu-n, meg kell nézni, mert nincs takargatni valónk. Elmondtuk, akinek nincs takargatni valója, az csatlakozzon hozzánk, s hozza nyilvánosságra egyénileg. Ez saját egyéni döntés. Ne bújjanak a pártok mögé, egyénileg hozzák nyilvánosságra ezeket a vagyonynyilatkozatokat! De a Jobbikon kívül sajnos egyetlenegy képviselő sem hozta nyilvánosságra, s ez vonatkozik az LMP-re, az MSZP-re és a kormánypártokra is. Hozzák nyilvánosságra, tegyenek lépést ez ellen! Jelen pillanatban nem beszélni kellene, hanem cselekedni.

Természetesen támogatni fogjuk azt, hogy a Ház elé kerüljön ez a törvény, de nagyon sok módosító javaslatot fogunk benyújtani hozzá, hogy még szigorúbb legyen, mint amit az LMP elképzelt.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, további frakciók részéről van-e hozzászólásra jelentkező. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok.

Megkérdezem Schiffer András képviselő urat mint előterjesztőt, hogy kíván-e válaszolni. Kettőperces időkeret áll rendelkezésére. Ön é a szó.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Köszönöm szépen a hozzászólásokat. Külön köszönöm a Fidesz frakciójának a nagyon tartalmas hozzászólását.

Először is Bárány képviselőtársamra szeretnék reagálni. Én egyáltalán nem akartam elvenni a szocialista frakció kedvét, sőt éppen ellenkezőleg, pontosan azt próbáltam elmondani, ahelyett, hogy egy választási kampányban személyre, illetve pártra szabott cirkusz legyen - a Simon-ügyre gondolok, tavaly februárban -, ehelyett intézményes garanciák kellenek. Minket a Simon-ügy pontosan arra indított, hogy nem azzal kéne szórakozni kampányról kampányra, hogy kinek virít ott hirtelen 200 millió a bankszámláján, kinek növekszik hirtelen néhány négyzetméterrel a lakása, hanem kéne egy olyan intézményi garancia, amelyik a tisztességtelen, jogalap nélküli vagy éppen bűnöző módon szerzett vagyon eredetét napvilágra tudja hozni. Önmagában a vagyonyilatkozat-tételi rendszer, akárhogyan reszelgetjük, erre nem alkalmas.

Az LMP javaslata egyébként kiterjed részben a közeli hozzátartozókra, részben az érdekeltségekre is. Láttunk már olyat az előző ciklusban, hogy bizonyos megrendelések az illető parlamenti képviselő érdekeltségénél landoltak, és utána végképp nem lehetett kideríteni, hogy valójában mi a vagyon eredete. Tehát egy olyan megoldás kell, amelyik intézményes szinten elejét veszi annak, hogy bűnös vagyonokat el lehessen dugdosni. Ne haragudjon, Bárány képviselő úr, nem én veszem el az önök kedvét, nem én neveztem ki Simon Gábort az MSZP második emberének. Az pedig, hogy az ügyről a mai napig nem lehet bővebben tudni, szintén nem a mi felelőségünk.

Az pedig, Vejkey képviselő úr, hogy ön azt állítja, hogy nagyon szigorú, Európában az egyik legszigorúbb rezsim van Magyarországon (*Dr. Vejkey Imre: A vagyonyilatkozat tekintetében*), azt gondolom, ez meglehetősen mulatságos eljárás. Annyira szigorú ez a vagyonyilatkozati rendszer, hogy gyakorlatilag egyetlen pimasz, pofátlanul növekvő vagyontömeg eredetére sem lehetett rábukkanni az elmúlt 25 évben. Köszönöm szépen. (*Taps az LMP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A döntésre a holnapi ülésnapon kerül sor. (*Zaj.*) Képviselőtársaim, az ülés folytatódik.

Tisztelt Országgyűlés! Az LMP képviselőcsoportja indítványozta, hogy az Országgyűlés döntsön a Nemzeti Vidékstratégiáról és annak végrehajtásáról szóló H/2305. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételéről. A tárgysorozatba vételt a Mezőgazdasági bizottság utasította el.

Először megadom a szót az előterjesztőnek, Sallai R. Benedek képviselő úrnak, ötperces időkeretben.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A 2000-es éveket követően a Medgyessy-, majd Gyurcsány-kormányok egy meglehetősen elmarasztalható vidékpolitikát folytattak, aminek az eredménye megszüntetett szárnyvonalak, bezárt iskolák, növekvő

nagygazdaságok lettek, valamint a vidék népességmegtartó erejének csökkentése.

2006-tól kezdődően ezzel ellentétes politikát hirdetett szerre az országban Ángyán József a Fidesz és a Magosz színeiben, és mindenütt azt mondta, hogy a Fidesz ezt fogja megállítani, és helyre fogja állítani a vidék népességmegtartó erejét. Azt ígérte, hogy újra eljön a kisgazdaságok és a családi gazdaságok ideje, azt ígérte, hogy élelmiszer-termelő, értékteremtő munka lesz jellemző az agráriumban, és minden arról fog szólni, ha kormányzásra kerül a Fidesz, hogy annak az időszaknak vége legyen, ami tönkreteszi, kivézeteti a falvakat és a kistelepüléseket.

A 2010-es kormányra kerülést követően meglehetősen sokan gondolták azt a magyar vidéken, hogy Ángyán József személye megfelelő garancia arra, hogy ez meg is valósuljon a Fidesz kormányzásának az idején. Ennek a munkának az eredménye lett a nemzeti vidékstratégia, amit egy meglehetősen széles körű társadalmi egyeztetéssel, a társadalom bevonásával, különböző helyeken tartott fórumokkal próbáltak a lehető legteljesebbé tenni.

Miután a Magyar Országgyűlés rendszerében egyik bizottság sem foglalkozik kiemelten csak és kizárólag a vidékfejlesztéssel, ezért fontos hangsúlyozni, hogy ez nem agrárstratégiaként látott napvilágot, hanem Magyarország népességének négyötödét lefedő vidékstratégiaként, ahol épp olyan fontos volt a vidéki boltos, a vidéki kisvállalkozó, a vidéki köztisztviselő, mint amennyire az agrártermelő. A nemzeti vidékstratégia a Fidesz által megalkotottan 2012-re úgy készült el, hogy szinte egyedülállóan egy nagyobb társadalmi konszenzus és egy nagyobb politikai támogatottság volt mellette. Ebben a vidékstratégiában jó néhány olyan indikátor megfogalmazásra került, amelynek a megvalósítása a mi véleményünk szerint a mai napig biztosítékot jelenthetne arra, hogy a vidék népességmegtartó ereje növekedjen, hogy újra lehetőség legyen arra, hogy a vidéki óvodák, iskolák megnyissanak, oda gyerekek kerüljenek, mert ha a vidéki munkahelyeket és a vidéki családokat meg tudjuk tartani a kistelepüléseken, ha vissza tudjuk csábítani oda állandó munkahelyekkel, akkor megvan az esélye annak, hogy a vidék talpra álljon.

Magyarországon a rettenetesen egészségtelen és rossz stratégiával kialakított centralizáció, ami a főváros köré csoportosul, gyakorlatilag nagyon nagyban befolyásolja azt, hogy a vidéki népesség hogyan viszonyul számos kérdéshez. Az, hogy a kistulajdonosok, a kárpótlásban kis földtulajdonra szert tett tulajdonosok egy jelentős része az elmúlt évtizedekben már értékesítette a földtulajdonát, és jó tíz évvel ezelőtt vagy azt megelőzően elkezdett megerősödni a nagybirtokrendszer, az egy rendkívül egészségtelen, jóformán dél-amerikai agrárstruktúrát teremthet. Ennek a folyamatos nyomait látjuk nap mint nap Magyarországon jelenleg is.

Azt gondoljuk, hogy a Fidesznek ideje színt valania, hogy végleg szakított-e azokkal az ígéretekkel, amelyek 2012-t megelőzően folyamatosan előtérben

voltak a Fidesz szakpolitikájában, végleg szakított-e azzal a szakpolitikával, amit Ángyán József neve fémjelzett az akkori Vidékfejlesztési Minisztérium tárcáján belül, végleg szakított-e azzal, hogy a kisgazdálkodóknak és a családi gazdálkodóknak teret engedjen a magyar vidéken, és ugyanúgy elkötelezte magát a nagybirtok mellett, mint ahogy azt a Fideszt megelőző kormány tette, vagy van még remény arra, hogy ebből az egykori kormány által elfogadott határozatból egy, a parlament által elfogadott, magasabb szinten támogatott jogszabály jöjjön létre.

(18.00)

Lehet-e ennek a stratégiának alárendelni a költségvetést? - és most különösen aktuális ez, amikor erről előrehozottan beszélünk. Lehet-e újra előszedni azt, hogy az ágazati politikák, a közútfejlesztés, a közoktatás, az egészségügyi fejlesztés mind-mind a nemzeti vidékfejlesztési stratégia szellemében kerüljön megvalósításra, és újra előtérben legyen az Magyarországon, hogy igenis meg kell hagyni az életret a vidéki térségekben? Ez a nemzeti vidékstratégia véleményünk szerint erre garanciát teremthetne, ha ehhez megfelelő politikai szándék van.

Azt akarjuk, hogy a Fidesz, illetve a KDNP valljon színt, hogy teljes mértékben szakított ezzel, úgy, ahogy ezt a nemzeti parki vagyongazdálkodásban lévő földeknél tette, ahol nyilvánvalóan a stratégia a növekedést írta elő, és ehhez képest a kormánypártok szándéka, mint kiderült pár héttel ezelőtt, teljesen ellentétes. Tehát mindenben szakított, vagy lehet még arról szó, hogy a Fidesz valamit ebből megőrzött?

Ha ennek megvan az esélye, akkor ide kell hozni országgyűlési határozat formájában, be kell terjeszteni, és meg kell teremteni a lehetőségét, hogy a parlamentben erről a vidékstratégiáról értelmes vita folytatódjék, és megteremtjük a hátterét a vidék megőrzésének.

Ehhez kérem az önök támogatását. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Szórványos taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most képviselőcsoportonként egy-egy képviselő két-két perces időkeretben, valamint az elsőként szólásra jelentkező független képviselő, szintén kétperces időkeretben ismertetheti meg álláspontját.

Először az írásban jelentkezett képviselőknek adom meg a szót. Felszólalásra következik Harangozó Gábor István képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ez egy olyan téma, amiről sokkal hosszabban lenne méltányos beszélni, mint ezekben a néhány perces felszólalásokban, de megpróbálok beleférni. Jöma-

gam a Magyar Szocialista Párt támogatásával az elmúlt néhány évben kétszer is nyújtottam be parlamenti határozati javaslatot, amiben azt írtuk le, hogy mi milyen vidéket szeretnénk látni. Ennek a lényege valahol akörül kereshető, amiről most az előterjesztő Sallai képviselőtársam is beszélt. Szeretnénk a vidék gazdaságát helyreállítani, ahol gyarapodó családi gazdaságok vannak, és a háztájiban is van értelme dolgozni, mert megvan a megfelelő intézményi háttér; ahol koordináltan ott van a szakmai segítségnyújtás a termelők mögött, a kis családi gazdálkodók mögött, és nincsenek magukra hagyva, ahol a szociális gazdaságot is életre lehet hívni, működőképes szociális szövetkezetek vannak, mert ők sincsenek magukra hagyva, mert van mögöttük olyan intézményi háttér, ami képes a megfelelő szakmai segítségnyújtást, képzési struktúrát, piacépítést megéjük tenni, hogy egy vidéki gazdaságot föl lehessen építeni.

(Az elnöki széket Sneider Tamás, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Ebben természetesen nagy szerepe van a mezőgazdasági termelésnek, de akár a helyi energiatermelésnek, mert sok helyen csak azzal lehet elindítani egyáltalán egy helyi gazdaság fölépítését, abból lehet stabilan bevételt előállítani, vagy akár a lakhatási körülmények javításának is. Az eköré kialakított stratégiánkat nyújtottuk be kétszer is így, határozati javaslatként, amikor is a fideszes többség azzal verte le ennek a napirendre tűzését, hogy hát ezek egészen hasonló gondolatok, mint amik az Ángyán-féle vidékfejlesztési stratégiában le vannak írva. Nem tudtam ezzel vitatkozni, mert valóban, az Ángyán-féle vidékfejlesztési stratégiában hasonló gondolatok vannak leírva.

Csakhogy, tisztelt fideszes kormány, nem ezt csinálták, hanem nagyjából ennek az ellenkezőjét. Ezért abszolút jónak látom azt, hogy ennek a stratégiának a végrehajtását, monitoringozását ez a parlament a fideszes többséggel írja elő, hátha egy kicsit előrébb jutunk ezekben a célokban. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszöntöm tisztelt képviselőtársaimat. A következő felszólalónak, Schiffer András képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ez a nemzeti vidékstratégia, amit az LMP is a Ház elő hozott Sallai Róbert Benedek kollégám jóvoltából, nem más, mint egy korábbi kormányhatározat; egy kormányhatározat, amit még Ángyán professzor úr terjesztett a második Orbán-kormány elé, és amiből soha nem lett valóság. Ez a nemzeti vidékstratégia nem más, mint az a politika, amit Ángyán József annak idején, a 2000-es években a Védegyletben képviselt, nem más, mint az a politika, ami Ángyán Józsefet 2005

őszén elvitte a Magosz tiltakozásaira. Ez az a politika, aminek jegyében a Magosz, sok mostani fideszes képviselő kiment az utcára és tiltakozott az álbaldali kormány agrárpolitikájával szemben. És ez az a politika, amire önök 2009-2010-ben a választóik bizalmát kérték.

Most önök, illetve nem most, már 2012-ben, amikor ajtót mutattak Ángyán József vidékfejlesztési államtitkárnak, világosan megüzenték az embereknek, hogy vicc volt az, amit ígérték 2009-2010-ben. Erre a vidékstratégiára nincsen szüksége az Orbán-kormánynak. Ez a politika arról szól, az a vidékfejlesztési politika, amiért Ángyán József vállalta a Fidesz színeit és a kormánytagságot 2010-ben, hogy Magyarország szakít a fejlődési pályával, ahol a vidék pusztán az agrárpolitika tárgya, ahol az egyre kevesebb embert foglalkoztató nagyüzem a gazdag kevesek pénztárcáját hizlalja.

Ehelyett Ángyán József egy olyan integrált vidékfejlesztési stratégiát ajánlott a kormány számára, ami egyébként nemcsak hogy élhetővé teszi a magyar vidéket, kulturális vidékfejlesztésről van szó, a természeti erőforrások megőrzéséről, hanem egyben segít beindítani a helyi gazdaságot. Ne a nagy latifundiumtulajdonosok gazdagodjanak, hanem sok kicsi, erős helyi gazdaság jöjjön létre, ami munkát ad az embereknek, és segít megőrizni a természeti erőforrásokat, a természeti örökségünket.

Erről szólt ez a stratégia. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Most Font Sándor képviselő úrnak adom meg a szót két percben.

FONT SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Érdekes volt hallani szocialista képviselőtársam aggódását, akik mindig is a téeszalapú tőkés nagybirtokrendszer képviselték, és most hirtelen a vidéki családi gazdálkodókért kezdtek el aggódni. Ez is egy fejlődési folyamatnak lehetett az eredménye. Mi azért még ne higgyünk ebben teljesen, hogy ez így is fog maradni. *(Dr. Harangozó Tamás: Csányi, Mészáros Lőrinc. - Gögös Zoltán: Nyerges. - Harangozó Gábor István: Simicska.)*

Ami viszont a nemzeti vidékstratégiát illeti, az úgy néz ki, hogy jól működik. A kormány ezt a határozatot elfogadta. Ennek szellemiségében a magyar mezőgazdaság soha nem látott teljesítményt produkált az elmúlt három évben. Aki véletlenül figyelemmel kíséri ezt, az látja, hogy a GDP-hez évről évre növekvő mértékű erőt ad hozzá. Nem volt olyan év az elmúlt három évben, amikor a mezőgazdaság ne előzte volna meg az előző évi eredményét, ne írta volna felül az előző évi eredményét. Mint ahogy említettük, a jelenleg mintegy 50-50 százalékos tőkés nagyüzemi gazdálkodás és családi gazdálkodás által használt földterületi arányokat szeretnénk megváltoztatni, és ez a folyamat beindult, 80 százalékban a magángazdálkodó családi gazdálkodók és 20 százalékban a tőkés nagyüzemek javára szóljon a használati jog. Ez körülbelül néhány év múlva teljesülni is fog.

Tehát nem igaz az a vélekedés, hogy a nemzeti vidékstratégia ilyen értelemben nem teljesítette be az elvárt reményeket, netán tőkés nagyüzemek lepték volna el Magyarországot. Épp az ő visszaszorításukról van szó folyamatosan. Az MSZP éppen őértük aggódott, amikor a földforgalmi törvényt nem fogadta el. Ő sajnálta, hogy ezek a tőkés nagyüzemek háttérbe szorulnak. Úgy gondolom, a magyar gazdaság jelentős része most már a mezőgazdaság, az a kérdés, hogy ez, amit a nemzeti vidékstratégia is megfogalmazott, ebben a dinamikában tovább tud-e fejlődni. Véleményünk szerint igen. Épp az a bizonyítéka, amit az előbb elmondtam, hogy évről évre kiemelkedő teljesítményt nyújt a mezőgazdaság.

Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Most Magyar Zoltán képviselő úrnak adom meg a szót.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Képviselőtársaim! Nem árulok el nagy meglepetést azzal, hogy a Jobbik támogatja ezt a javaslatot, hiszen szóról szóra egy napon nyújtottuk be mi is ezt a határozati javaslatot. Aki esetleg nem követte a vitát, annak fontos megjegyezni, hogy egyébként itt a Fidesz javaslatáról van szó. Tehát az a határozati javaslat szóról szóra megegyezik a Fidesznek a nemzeti vidékstratégiában foglalt anyagával, és ezt szeretnénk most a Ház elé hozni, amit egyébként még eredendően a Fidesz vállalt. Szóval, ne felejtjük el azt, amikor 2010-ben beültünk ide az Országgyűlésbe, még arról volt szó, hogy ezt a határozati javaslatot itt közösen a parlamenti pártok frakciói meg fogják vitatni.

Aztán persze gyorsan világossá vált a Fideszben, gondolom én, hogy eszük ágában sincs a nemzeti vidékstratégiát megvalósítani, azóta Ángyán Józsefet, ugye, a szellemi atyját is kirakták a köreikből, most már nemkívánatos, így, ilyen módon talán érthető, politikai okokból mindenképpen, hogy nem merik idehozni ezt a stratégiát. Azonban, ha igaza van Font Sándor elnök úrnak és a fideszeseknek, akik mellett érveltek bizottsági ülésen is, hogy nem kell a Ház elé hozni ezt a stratégiát, tehát ha igazak azok az érvek, akkor pedig végképp nem értem, hogy miért nem vitatkozhatunk róla.

Ha minden rendben megy vidéken, ha minden úgy alakul, ahogy önök ezt megígérték 2010-ben és azt megelőzően, akkor önöknek kellene leginkább szorgalmazni azt, hogy leüljünk ide, a Ház falai közé és megvitassuk azt, hogy valóban igazuk van-e. Azért nem merik idehozni, képviselőtársaim, mert a nemzeti vidékstratégiában leírtakkal, az abban foglaltakkal köszönő viszonyban sincs a magyar valóság.

(18.10)

Nagyon sajnálom, hogy folyamatosan azzal a néhány ezer, valóban fejlődő és jól futó gazdasággal

példálónak, mintha ők lennének a magyar vidék, mintha belőlük kellene kiindulni, amikor a magyar vidék minőségéről beszélgetünk. Én nem vitatkozom azzal kapcsolatban, hogy van néhány ezer jól futó gazdálkodó, de a magyar vidék arról a 8 millió emberről kellene hogy szóljon, akiknek az életlehetőségei és az életminősége egyáltalán nem javult az elmúlt években, sőt nagyon sok esetben romlott.

Épp ezért határozottan követeljük, hogy ezt a stratégiát így tudjuk megbeszélni. Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. *(Taps a Jobbik padsoraiban és az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! További hozzászólási szándékot nem látok, illetve túl sok lehetőség nincs is már erre. Megkérdezem az előterjesztőt, hogy kíván-e hozzászólni. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy igen.

Öné a szó, képviselő úr.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Mindenkinek köszönöm a hozzászólásokat. Miután az ellenzéki pártok frakciói támogatólag szóltak, megköszönöm nekik ezt, és ezért inkább a kormánypárti felszólalókra reagálnék. Font képviselő úrnak pont az a legfontosabb üzenetem, hogy az, hogy szakított-e a vidékstratégiával a kormányzat, pont azt bizonyítja, hogy ön a GDP-vel példálózik, hogy mennyi a teljesítőképessége. A nemzeti vidékstratégia nem az agrárium teljesítőképességéről szól, hogy mennyi pénzt tud termelni, hanem arról, hogy mennyi ember tud megmaradni vidéken, hogy mekkora a kivándorlás, hány kisvállalkozás szűnt meg, hogyan kerestek a boltosok. A vidékstratégia sokkal átfogóbb és nagyobb szerepet kell hogy betöltsön, mint pusztán az, hogy a GDP-nek mekkora részét teszi ki a mezőgazdasági agrártermelés. Mellesleg az agrártermelés intenzitása annál jobb, minél nagyobbak a birtokok. Nyilvánvalóan ez nem cáfolja azt, amit mondunk. Tehát épp ez az érvelés az, ami azt támasztja alá, amit kérni akarunk. Megőrizte a kormánypárt a nemzeti vidékstratégiában foglalt célkitűzéseket.

Hadd emlékeztessem képviselő urat arra, hogy többek között az indikátorok között szerepel az, hogy a nemzeti parkok vagyonkezelésében lévő termőföldek számát 288 ezerről a Fidesz-kormány 430 ezer hektárra akarja növelni. Ezzel ellentétes szavazatokat adtak múltkor. Tehát ez nem igaz, hogy ezzel... *(Font Sándor közbeszól.)* A vagyonkezelési jog elvétele van benne egyértelműen indikátorként, ezzel ellentétes. *(Font Sándor közbeszól.)* Ez nyilvánvalóan azt mutatja, hogy ez nem támasztja alá. Hogy a birtok irányából próbálnak elmozdulni, a nagybirtok irányából, szintén nincs alátámasztva, hiszen ha megnézzük a 2014. évi statisztikákat az agrártámogatásokban, még mindig Csányi, Leisztinger, Mészáros Lőrinc meg ilyenek vannak az erőterben, és nem pedig az, hogy eloszlott volna sok kicsire. Még mindig ugyanezek az emberek kapnak földpályázat nél-

kül termőföldeket. A földforgalmi törvény mit sem ér az integrációs törvény nélkül, hiszen ugyanúgy meg tudja őrizni több jogi személyen keresztül a földhasználatot.

Tehát ez mind alátámasztja azt, hogy szerintem a parlament elé kellene hozni, és kérem ehhez támogatásukat. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A döntésre a holnapi ülésnapon kerül sor.

Most soron következik **az energiahatékony-ságról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája**. Az előterjesztés T/4285. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Gazdasági bizottság mint kijelölt bizottság részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatát T/4285/6. számon, jelentését pedig T/4285/7. számon megkapták. A Fenntartható fejlődés bizottsága - mint vitához kapcsolódó bizottság - részletes vitáról szóló jelentését T/4285/5. számon kapták kézhez. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata T/4285/9. számon, összegző jelentése pedig T/4285/10. számon a honlapon elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontja, valamint a megfogalmazódott kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor. Erre összesen 15 perc áll rendelkezésre. Megadom a szót B. Nagy Lászlónak, a bizottság előadójának.

B. NAGY LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Törvényalkotási bizottság 2015. május 7-i ülésén megtárgyalta az energiahatékony-ságról szóló T/4285. számú törvényjavaslatot. A Gazdasági bizottság 44 pontos módosító indítványát a bizottság megtárgyalta. A 40. pont, azaz a sarkalatos záradék kivételével a háttéranyagot 24 igen szavazattal, 7 nem ellenében és 2 tartózkodás mellett elfogadta. A Törvényalkotási bizottság ezenfelül saját módosító indítványt fogalmazott meg, melyet a bizottság 24 igen szavazattal, 7 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett elfogadott.

Jelen törvényjavaslat tekintetében a kormány két dolgot tartott szem előtt. Egyrészt, hogy azokat a jogszabályi kereteket ültesse át a törvénybe, amelyeket az Európai Unió kötelező elemként szerepeltet, tehát elfogadja az irányelv átültetését, másrészt hogy megfelelő keretet teremtsen a gazdasági fejlődésnek, nem determinálva annak a szabályozottságát és nem egyedileg, egy elemre szabályozva, hanem egy keretben szabályozza. A cél az volt, hogy sem a kis- és középvállalkozási szektort, sem a nagyüzemi szektort, sem pedig a lakosságot ne sújtsuk többletterheléssel, viszont azok a kötelezettségek, amelyeket mind a 2020-as, mind a 2030-as kitekintéssel az Európai Unióban mi is elfogadtunk és végre kívánunk hajtani, bekerüljenek a javaslatba.

Véleményünk szerint a törvénybe ezek a tényezők bekerültek. Maga az előterjesztés alkalmas arra, hogy egy keretet biztosítson Magyarország számára az energiahatékonyság növelésére és a 2020-ig számunkra kitűzött cél elérésére.

Így a bizottság az összegző módosító javaslatot 24 igen szavazattal, 7 nem ellenében, 2 tartózkodással elfogadta. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Most a kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor, maximum 7 perces időkeretben. Megadom a szót Hiszékeny Dezsőnek, jegyző úrnak.

HISZÉKENY DEZSŐ, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A Törvényalkotási bizottság ülésén kisebbségi véleményként az fogalmazódott meg, ha röviden, két szóban szeretném összefoglalni, hogy a törvényjavaslat elkésett és kevés; megfogalmazódott még, hogy kicsit bátortalan is. Kezdjük azzal, amit elsőnek mondtam, ez pedig az, hogy a törvényjavaslat elkésett. Ennek az oka pedig az, hogy Magyarországot úgynevezett jogharmonizációs kötelezettség terhelte ebben a kérdéskörben. Ugyanakkor ez a határidő 2014 júniusában lejárt.

Közel egy évvel vagyunk a lejárat határidőt követően. Ez egyébként rányomta az előterjesztő, a kormány magatartására is a bélyegét. Ez pontosan azt jelenti, hogy ha ezt az egy esztendő, amivel túlléptük a megengedett határidőt, valódi érdemi munkára használta volna fel a kormány, akkor, azt gondolom, hogy ennél érdemibb és jól használható döntési szituációt alakíthatott volna ki itt az Országgyűlés számára. Azért kevés, mert nem alakított ki a kormány ilyen szituációt az Országgyűlés számára. Bár Európa több országában ezt a határidőt sikerült tartani és érdemi javaslatokat is sikerült megfogalmazni, úgy tűnik, hogy a Törvényalkotási bizottság ülésén a kisebbség számára ez nem így jelent meg. Ami megfogalmazódott még, az, hogy Európában sok ország számára az egy felismert törvényszerűség volt, hogy amiről ma döntünk, az a jövő számára jelent majd esetleg kiutat. Az életminőség tekintetében tudunk megfogalmazni olyat, ami az energia-háztartás tekintetében mindannyiunk számára nagyon fontos.

Kisebbségi véleményként fogalmazódott meg az, hogy amit választott a kormány ebben az ügyben, az egy rossz megoldás. Azt a megoldást választotta, hogy gyakorlatilag nem az Országgyűlésben dőlnek el az érdemi kérdések, hanem egy olyan megoldást választottak, ami gyakorlatilag azt eredményezi, hogy szinte minden érdemi kérdésben az Országgyűlés a kormány számára ad felhatalmazást arra, hogy döntsön az energia-háztartással, az energiahatékonysággal kapcsolatos kérdésekben.

Összességében talán az fogalmazható meg, hogy ez egy üres váz, amit elfogadni tervez az Országgyű-

lés. Gyakorlatilag minden egyes kérdésben a kormánynak lesz lehetősége arra, hogy döntsön. Talán ennél jobb és eredményesebb lett volna az, ha meg tudunk fogalmazni különböző nagyon fontos - megújuló energiával és egyéb energiával, felhasználással összefüggő kérdésben - olyan kérdéseket, amelyekben az Országgyűlés dönthetne, és annak a végrehajtását bízna rá a kormányra. Azt gondolom, hogy ez a klasszikus felállás, és ez lehetne egy klasszikus megoldás.

Megfogalmazódott az, hogy ez a törvényjavaslat így gyakorlatilag nem más, mint egy alibi törvény, ezzel meg kívánunk felelni annak, hogy a jogharmonizációs kötelezettségünknek eleget tettünk, ugyanakkor, ha a gyakorlatban vizsgáljuk ezt, akkor gyakorlatilag ez nem is történt meg, hiszen ezt követően kerülnek majd sorra azok a döntések, amelyek ezzel a kérdéskörrel összefüggenek. Tehát az a megfogalmazás, hogy egy alibi törvény, erre az elfogadandó vázra vonatkozik.

(18.20)

Ugyanakkor elhangzott még az is, hogy azért Magyarországon léteznek ezzel kapcsolatban, az energiateljesítmény, energiahatékonysággal kapcsolatban jó és eredményes lépések. A baj az, hogy ez nem kormányzati szinten jelenik meg, hanem inkább az önkormányzatoknál. Itt a mai ülésen is hallhatunk például a miskolci példáról, ahol a távfűtést egészen újszerű geotermikus energiával próbálják megoldani, ami lényegesen környezetbarátabb és olcsóbb is, mint a ma használt energiák, vagy fogalmazhatnánk úgy is, hogy a budapesti kerületekben is van olyan példa, amelyet lehetne használni, ott is önkormányzati döntés született, például a XIII. kerületben az ország első jelentősebb nagyságú paszív háza.

Ezek lettek volna azok a gondolatkörök vagy kérdéskörök, amelyeket vártunk volna, hogy megjelenjenek a törvényjavaslatban - ezek nem jelentek meg. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e felszólalni. *(Szabó Zsolt: Nem.)* Jelzi, hogy nem.

Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Gazdasági bizottság előadót nem állított.

Most megadom a szót Bencsik Jánosnak, a vitához kapcsolódó Fenntartható fejlődés bizottsága előadójának.

BENCSIK JÁNOS, a Fenntartható fejlődés bizottságának előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A Fenntartható fejlődés bizottsága vitához kapcsolódó bizottságként a 2015. április 21-ei ülésén lefolytatta az energiahatékonyságról szóló T/4285. számú törvényjavaslat részletes vitáját, és megállapította, hogy a határozati házsza-

bály 44. § (1) bekezdése szerint megfelel az abban támasztott alkotmányossági, jogi, jogalkotási, szakmai követelményeknek. A bizottság nem nyújtott be részletes vitát lezáró módosító javaslatot, és a törvényjavaslat részletes vitáját 2015. április 21-ei ülésén le is zárta.

Tisztelt Képviselőtársaim! A jelen jogszabály elfogadásával a nemzeti energiastratégia keretrendszerébe illeszkedő nemzeti energiahatékonysági cselekvési terv megkapja azt a megfelelő jogszabályi környezetet, amely lehetővé teszi azt, hogy a most nagyszágrenddel megnövekedés előtt álló európai uniós és állami forrásokból képződő pénzügyi eszközök, alapok a lehető legnagyobb hatékonysággal kerüljenek felhasználásra, valóban állami, és ahogy itt az előttem szóló képviselő úr is említette, önkormányzati fejlesztések, beruházások keretében. De azt rögzíteni kell, hogy a szóban forgó miskolci beruházás is alapvetően európai uniós, illetve hazai állami forrásokból, kormányzati költségvetési forrásokból valósulhatott meg. Ez a keretrendszer, amely így létre fog jönni, a stratégia, a cselekvési tervek, a jogszabályi környezet, illetve a pénzügyi alapok, pénzügyi eszközök és a kellő szakmai háttérstratégiák, részletes stratégiák - az épületenergetikai, épület-korszerűsítési stratégiát is ebbe beleértve - lehetőséget biztosítanak arra, hogy a következő 4-5 esztendőben jelentős energiamegtakarításokat tudjon elérni Magyarország.

Egyetlenegy dologra kell odafigyelni, és ez a bizottságban is megfogalmazódott, az pedig az energiasztatiztika pontosságának, illetve kiterjesztettségének a megerősítése, annak érdekében, hogy az elvégzendő energiahatékonysági beruházások, fejlesztések hasznosulását is le lehessen mérni, hogy mekkora megtakarításokat, energiamegtakarításokat lehet a különböző területeken a különböző technológiák általi beavatkozással elérni. Emellé persze egy kiterjedt monitoringrendszerre is szükség van, annál is inkább, hiszen az európai uniós források egy jelentős része az éghajlatváltozással kapcsolatos kibocsátás-csökkentési feladatokra fordítható, és itt a pontos elszámolás érdekében egy erős monitoringrendszer fölállítására is szükséges.

A Fenntartható fejlődés bizottsága többségi álláspontja szerint a törvényjavaslat alkalmas az energiahatékonysággal kapcsolatos állami, önkormányzati, illetve gazdasági feladatok keretszabályozási feladatainak betöltésére. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönjük. A bizottság kisebbségi véleményét két előadó adná elő, de egyikük sincs a teremben, ezért tovább kell hogy lépjünk.

Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek, a napirend szerinti időkeretben. A vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség. Először az írásban előre jelentkezett képviselőknek adom meg a szót, ennek értelmében Józsa István képviselő úr a lehetőség.

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A zárószavazás előtti módosítókról vitatkozunk, tehát nem akarok visszamenni az általános vitában elhangzottakhoz, viszont azért itt is van elég sok kritikai észrevételünk.

A Törvényalkotási bizottság anyagaiban... *(Zaj, beszélgetés a Jobbik soraiban.)* Megkérném elnök urat, hogy a képviselőtársait próbálja egy kicsit ösztönözni, hogy alacsonyabb hangszínt vegyenek fel. Elég erős hangon beszélek, de túl közel vannak itt hozzám fizikailag - nem eszmeileg, fizikailag. *(Derűltetés az MSZP soraiban.)* Tehát a Törvényalkotási bizottság anyagaiban szereplő módosítások túlnyomó többsége mindössze a helyesírási hibák javítására, jogtechnikai pontosításokra, megfogalmazásbeli pontosításokra terjed ki, illetve olyan apró pontosítás, mint hogy például a távfűtés mellett jelenjen meg kötelező jelleggel mindenütt a távfűtés is, természetesen, ahol erre technikailag lehetőség van.

Érdemi módosítást tartalmaz az anyag néhány pontban, három pontban. A módosító javaslat 11. pontja rögzíti, hogy a kormányzati épületek évi 3 százalékos felújítási kötelezettség alá tartozásának vizsgálata során kötelezően vizsgálni kell azt is, hogy azok hogyan és milyen módon kapcsolhatók be a távfűtésbe. Ez egy nagyon helyes kiegészítés, a távfűtés környezetbarát, energiahatékony, és hogyha jól illeszkedik az energiarendszerbe, akkor olcsó fűtési mód tud lenni, tehát célszerű, hogyha a kormányzati épületek is távfűtésbe kerülnek bekapcsolásra.

A módosító javaslat 17. pontja rögzíti, hogy a nagyvállalkozásokhoz kapcsolódó és partnervállalkozásként működő kv-knak nem kell külön energiata-núsítást küldeni a Magyar Energetikai és Közműszabályozási Hivatalnak az energiahelyzetükről, így az energiagazdálkodási rendszerre vonatkozó ISO 50001 szabványnak megfelelő tanúsítványt, ha a nagyvállalat ezt már egyébként megküldte. Ez egy életszerű javaslat, magyarul azt jelenti, elég, ha a nagyvállalkozás intézi az energiaaudit adminisztrációját, a kapcsolódó kisebb cégeknek ezt önállóan nem kell megcsinálni, csak adatszolgáltatásként a kapcsolódó nagyvállalkozás felé. Ez egy helyes módosítás.

Továbbá a nagyvállalkozás kapcsolódó és partnervállalkozás kv-jának nem kell kötelező energiaauditot végeznie, illetve a szabványnak megfelelő energiagazdálkodási rendszert működtetnie, ha a végső energiafelhasználása kisebb, mint a nagyvállalkozás teljes végső energiafelhasználásának 5 százaléka, magyarul, a törvényjavaslat helyesen a nagy energiamegtakarítási lehetőségekre koncentrálna.

A 40. pont írja bele a törvénybe a sarkalatosági záradékot, vagyis, ahogy a valóságban is van, rögzíti, hogy ha a kormány a Magyar Energetikai és Közműszabályozási Hivatal akarja kijelölni arra, hogy el-lássa az energiahatékonysági törvény és végrehajtási jogszabályai hatálya alá tartozó szervek, személyek és tevékenységek felügyeletét, akkor bizony ahhoz az Országgyűlés kétharmados többséggel meghatáro-

zott döntése szükséges. Ha ez nincs meg, akkor alaposan át kellene írni a törvényjavaslatot és az egész koncepciót is. Utolsó információim szerint sem mi, sem a többi ellenzéki párt nem tudja támogatni ezt a sarkalatosági részt, ennek bizonyos kormányzati fenntartások az okai részünkről.

A TAB-háttéranyagban szereplő módosításokkal tehát szerintem önmagában nincs nagy baj, ezekben is vannak olyan részek, amelyek javítják a törvényjavaslatot.

(18.30)

Amit még el szeretnék mondani és a vitában is elmondtuk, a kisebbségi véleményben is megfogalmazódott, hogy a legfőbb probléma ezzel a törvényjavaslattal, hogy rendkívüli módon elkésett, és a tartalma kevés, mondhatni üres. Elkésett, mert lejárt a jogharmonizációs kötelezettség határideje már 2014. június 5-én, és egyébként sem pusztán a jogharmonizációs kötelezettség teljesítése miatt kellene foglalkozni az energiahatékonyság javításával, hanem azért, mert ezzel növelhetjük az ellátásbiztonságot, csökkenthetjük az energiakitettségenket, javíthatjuk a gazdaságunk versenyképességét, és növelhetjük a magyar gazdaság fenntarthatóságát.

Kevés az előterjesztésben, a törvényben szereplő tartalom, mert a javaslat gyakorlatilag minden fontos konkrétum, számítás, célérték meghatározása tekintetében a kormány részére tartalmaz felhatalmazásokat. Az Országgyűlés gyakorlatilag egy majdnem üres vázat fogad csak el, magyarul, a kormányzat még mindig nem tudja, hogy mit akar, megint csak a kapkodás, a látszatintézkedések sora történik.

Megjegyezhető, hogy csak április 17-én jelent meg a Magyar Közlönyben az energiamegtakarítás eléréséhez szükséges egyes kormányzati feladatokról szóló 1215. számú kormányhatározat. Beszédes, hogy milyen pontok szerepelnek ebben 1-től 7-ig. Tehát az év május 31-ig kell kidolgozni az energiahatékonysági irányelveket az NFM-nek és az NGM-nek a 7. cikk (9)-(12) bekezdései szerinti szakpolitikai intézkedésekre vonatkozóan, beleértve az energiahatékonysági cél megjelölését és az eléréséhez szükséges szabályozási, támogatási, pályázati, adóztatási intézkedéseket, az igazolási módszertant és a monitoringot is. Tehát még nincs sehol.

A 2. pontja ennek a kormányhatározatnak a METÁR, a megújuló energiatermelés támogatási rendszere. Ezt is május 31-ig kell kialakítani, de már négy éve tárgyalnak róla a szakmai szervezetekkel. Rendkívüli módon le vannak maradva, ez kihagyott energiamegtakarítás az elmúlt négy évben. Ebben kellene tisztázni az úgynevezett ESCO-típusú finanszírozási és működési modell alkalmazásának lehetőségeit, amire rendkívül nagy szükség van. Ezt önkritikusan mondom, hogy a panelfelújítási programunk azért nem tudott még sikeresebb lenni, mert a háromharmados finanszírozásban a lakosságot ter-

helő egyharmad túl magas. Az a tapasztalat, hogy nem tudják vállalni a lakosok, tehát az ESCO-típusú finanszírozás, amelyben az önrész maximum 10 százalék, a mi megítélésünk szerint fellendülést hozhatna az energiamegtakarítási projektek területén.

Szintén május 31-ig kellene az NFM-nek előterjesztést készítenie a Nemzeti Energetikusi Hálózat feladatairól, az elérhető eredményekről és a hálózat működtetéséről. A Holdban sincs még ez a magyar energetikusi hálózat, a szakma évek óta szeretné ezt, nagy várakozással van, ugyanakkor nem látszik belőle semmi. A Fejlesztési Minisztériumnak folyamatosan tájékoztatni kell az Európai Bizottságot, de hogy miről, azt is majd május 31-ig kell kidolgozniuk. A Fejlesztési Minisztériumnak mérnie kellene az ez év január 1-jét követően megvalósított kormányzati energiamegtakarítási intézkedéseket. Nem látunk ilyet.

A kormányzati előterjesztéseken fel kell tüntetni az összes energiahatékonysági hatást is. 2015. december 15-ig ezt mind határozatba kell hozni. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Köszönöm, elnök úr, egy fél perccel megtolodom. Vagyis a kormány még csak most vizsgálódik *(Kontrát Károly: Új elnök van? - Dr. Staudt Gábor: Ez meg milyen?)*, eddig semmit nem végzett, a többi tagország 2013 decemberében ezzel készen volt.

Köszönöm a türelmet, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Hogy a tisztelt képviselő úr meddig beszélhet, azt még az elnöknek hatásköre eldönteni. *(Dr. Józsa István: De megzavartak!)* Rendben, semmi gond. Nem volt, hál' istennek, fél perc. A következő felszólalónak, Ikotity István képviselő úrnak adom meg a lehetőséget.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Az európai országok többsége az energiahatékonyságot saját olcsón hozzáférhető és megújuló energiaforrásként kezeli. A nemzetgazdaság szempontjából teljesen mindegy, hogy az energiafogyasztás csökkentésével vagy az energiatermelés növelésével hozzuk összhangba az energiakeresletet a kínálattal, de az első megoldás jellemzően sokkal kevesebbe kerül, és sokkal kisebb a káros következménye is.

A magyar energiaszabályozásból is a kormányon lévők fejéből ez az energiahatékonyság-növelési opció teljességgel hiányzik. Az Orbán-kormány nem az amúgy bántóan alacsony magyar energiahatékonyságot akarja növelni, hanem az energiatermelést akarja növelni, és egyáltalán nem érdekli, hogy ez milyen áron valósul meg. Pedig egy magyar háztartás átlagosan kétszer annyi fűtési energiát fogyaszt, a magyar gazdaság pedig GDP-arányosan másfélszer annyi energiát használ fel, mint például az osztrák. Ezért fogalmaznak meg évről évre olyan prognózist, amelyek az energiaigény növelését jelzik, nem törődve azzal, hogy a valóság rendre megcáfolja eze-

ket az előrejelzéseket, ezért nem akarják az erőmű-fejlesztési terveket ezekhez a légből kapott prognózisokhoz igazítani, és ezért akarnak a nem létező majdani energiaigények kielégítésére egy atomerőművet építeni ahelyett, hogy az energiahatékonyság növelésére koncentrálnának.

Pedig az energiahatékonyságban hatalmas kiaknázatlan lehetőségek vannak. Ha a nemzetközi példákat nézzük, Dániában a gazdaság a nyolcvanas évek óta 70 százalékkal bővült anélkül, hogy az energiafogyasztás nőtt volna. Most a nagyon energiahatékony, egyre inkább megújuló energiaforrásokra támaszkodó Dánia árampiacán a legolcsóbb az áram egész Európában. Egyáltalán nem igaz tehát, hogy csak az energiafogyasztás növelése révén lehet a gazdaságot élénkíteni, mint ahogyan az sem igaz, hogy az energiahatékonyság növelésére és a megújulóakra épülő energiarendszer megdrágítja az energiát.

De nézzük a hazai példákat is! Egy századvéges tanulmány szerint a magyar lakossági energiaszektor korszerűsítésében másfél paksnyi energiamegtakarítási lehetőség van. Semmilyen atomerőművet nem kellene építenünk, ha megtanulnánk legalább olyan hatékonyan használni az energiát, mint Ausztria vagy Németország. A Magyar Energetikai és Közműellátásügyi Intézet szerint az összes régi háztartási gép korszerűsítésével, pontosabban: cseréjével több áramhoz jutnánk, mint amennyit jelenleg az elavult paksi blokkok termelnek. Mit csinál ehelyett a magyar kormány? Mindent alárendel a felesleges atomerőmű építésének, kitalálja a szél- és vízenergia-beruházásokat az országból, és megakadályozza azoknak a programoknak az elindítását, amelyek növelhetnék az energiahatékonyságot, vagy csak aprópénzeket bocsát ezek rendelkezésére.

A most tárgyalt törvényjavaslat célja az EU energiahatékonysági irányelvének átvétele lenne, a valódi gyakorlati cél azonban az uniós jogszabály elszabotálása miatt indított kötelezettségszegési eljárás lefékezése. Ennek érdekében önök egy sem mire sem használható Patyomkin-törvényt írnak. Kívülről úgy fest, mintha átvenné az uniós előírásokat, a valóságban viszont nem tartalmaz semmit, hiszen nincsenek benne hatékony eszközök az energiafogyasztás csökkentésére, illetve az általánosságban megfogalmazott elvárások betartására.

Az EU-irányelv lényege az energiaszolgáltatók hatékonysági kötelezettsége, amely értelmében a szolgáltatóknak minden évben az általuk eladott energia 1,5 százalékanak megfelelő új megtakarítást kellene elérniük a végső fogyasztóknál. Nagy-Britanniában és Franciaországban, ahol ez a kötelezettség már a gyakorlatban is létezik, az energiaszolgáltatók saját bevételük terhére támogatják a lakossági energiahatékonysági beruházásokat. Ilyen például az otthonok hőszigetelése vagy a kazáncsere. Ez a módszer igen eredményes. A Magyar Energetikai és Közműellátásügyi Intézet számításai szerint idehaza évente százezer lakás energiahatékonysági korszerűsítésére teremthetne forrást, amivel 2020-ra éppen 50

petajoule megtakarítást lehetne elérni. Ez egy paksi reaktorblokk termelésével egyenlő.

Az uniós irányelvből egyértelműen kiderül, hogy a kötelezettség címzettjei az energiaszolgáltatók, a magyar jogszabályban viszont egyetlen szó nincs az energiaszolgáltatók hatékonysági kötelezettségéről, ehelyett csupán általános elvárás szerepel benne, országos szinten évi 1,5 százalékos új megtakarítást kell elérni a végrehajtási időszakban, amelynek teljesítéséről a kormány gondoskodik.

Vagyis a törvény címzettje a kormány, a szolgáltatókat pedig senki sem kényszerítheti rá, hogy energiahatékonysági beruházásokat támogassanak. Sőt, a kormányt sem kötelezi erre semmi, hiszen nincsenek határidők vagy szankciók. Viszont van kibúvó, egy egyszerű kormányrendelettel a negyedére csökkenthető ez a mérték. Köszönöm a figyelmet.

(18.40)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A következő felszólalónak, Staudt Gábor képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Igyekszem röviden hozzászólni. Tartózkodni fogunk a szavazásnál azért, mert egyrészt egyet lehet érteni természetesen a törvény céljával, de ahogy az előttem szóló ellenzéki képviselőtársaim is elmondták, sajnos nem látjuk azokat a garanciákat, hogy ez a törvény jól fog működni, és sajnos sok esetben azt láthatjuk, hogy valóban egy olyan megoldás születik, hogy hozunk egy törvényt, de hogy ez valójában működőképes lesz-e, erre kevesebb gondot fordított a jogalkotó.

A Törvényalkotási bizottság ülésén történeteket viszont kiemelném, lévén, hogy azért nem túl elegáns dolog történt, ami itt a kétharmados passzust illeti. Az történt ugyanis, hogy a Gazdasági bizottság az 55. §-ról, a törvényjavaslat 55. §-áról megállapította azt, hogy kétharmados szavazással sarkalatos rendelkezést tartalmaz, ezért így lehetne csak elfogadni. A Törvényalkotási bizottság előtt, amikor ez a javaslat, mármint a Gazdasági bizottság módosító javaslata odakerült, akkor gondolom, a kormánytöbbség érzekelte, hogy ebből gond lesz, mert akkor itt, az Országgyűlés előtt adott esetben ezt kétharmados szavazásra kellene bocsátani, és lehet, hogy nem menne át. Az a megoldás született, ami számomra nehezen érthető volt akkor, és azóta is az, hogy egészen egyszerűen a Gazdasági bizottság módosító javaslatát is leszavazta a bizottság, és ezzel együtt azt a passzust, az 55. §-t, a törvény 55. §-át is kivette, arra hivatkozással, hogy tulajdonképpen ez az 55. § nem is kell, és enélkül is alkalmazható a törvény.

Ebben a szakaszban az volt benne, azt indítványozták az előterjesztők, hogy a Magyar Energetikai

és Közmű-szabályozási Hivatalnak a hatásköreiről szóló rész abban a törvényben, a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatalról szóló törvényben egy pluszponttal, egy g) ponttal egészüljön ki, ami azt mondta volna ki, hogy a hivatal ellátja a felügyeletét az energiahatékonyságról szóló törvény alapján és az ezen törvény hatálya alá tartozó szervezeteknek. Valami miatt, kodifikációs okból ezt előterjesztette az előterjesztő, aki ráadásul ebben az esetben Seszták Miklós nemzeti fejlesztési miniszter volt, tehát nem egy egyéni előterjesztésről beszélünk, hanem egy miniszteri előterjesztésről, ahol nyilvánvalóan a kodifikációs folyamatokon átesett a javaslat. Valami miatt úgy gondolták a kodifikátorok, hogy fontos ezt a pluszpontot beiktatni az Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatalról szóló törvénybe. Ezek után - ezt persze ki lehet venni, és ki lehet venni pont azután, hogy a Gazdasági bizottság azt állapította meg, hogy ez egy kétharmados szabályozást érint, csak nem túl elegáns, és nem túl elegáns egy olyan módosító javaslattal, ami tulajdonképpen azt mondja ki, hogy ez nem is kell a törvénybe, tehát hogy enélkül is működik a dolog. Akkor arról van szó, hogy az előterjesztő minisztérium nem jól végezte a dolgát - ez az egyik verzió -, és szakmailag indokolatlan javaslatot terjesztett elő; úgy terjesztette elő ezt a javaslatot, hogy igazából nem is kellett volna az 55. passzusnak szerepelnie benne. Ez az egyik lehetőség. Vagy a másik lehetőség, hogy bizony egy kétharmados szavazást próbáltak úgy kikerülni, hogy az egész szakaszt törlik, és általános felhatalmazások alapján szeretnék intézni az egész eljárást.

Természetesen jogi vitát lehet vice versa folytatni, én most nem is szeretnék mélyebben belefolyni, mert az Országgyűlés plénuma talán nem is a legalkalmasabb hely erre, ezt többször megtapasztaltuk az elmúlt időszakban, de az viszont biztos és rámutat, hogy itt olyan műveletek zajlanak bizottsági szinten, ami nem túl elegáns, és akkor a legudvariasabban fogalmaztam meg az ellenvetéseinket. Ezt már a minisztériumi szakaszban fel kellene ismerni, vagy ha ez akkor nem sikerült, akkor viszont egy kétharmados szavazásra ide kellene hozni ezt a javaslatot.

Én ennyit szerettem volna elmondani, és úgy gondoljuk, hogy a javaslat, bár a céljai támogathatóak, de nem oldja meg azt, amit kitűz célként, és amit elmondtam itt, a kétharmados passzus, a sarkalatosági pont kivételével, nem is sikerült a vége túl elegánsra, ezért mi csak egy tartózkodással tudunk hozzájárulni a szavazásnál. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, hogy kíván-e valaki hozzászólni még a napirendhez. *(Nincs ilyen jelzés.)* Amennyiben nincs hozzászólási szándék, akkor a vitát lezárom, bár nagy vita nem volt eddig.

Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e hozzászólni. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy igen, államtitkár úré a lehetőség.

SZABÓ ZSOLT nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az önök előtt fekvő 4285. számú törvényjavaslat elérkezett a mai nappal a vitájának a lezárásához. Ez a törvényjavaslat volt minden - és nagyon sok gondolat lett kiolvasva ezekből a sorokból, amelyek valójában nincsenek is benne, és erre majd a későbbiekben fogok utalni -; volt jó, rossz, volt megszorító, volt megengedő törvényjavaslat, de azért az alapdolgokat ne felejtjük el!

Az egyik ilyen dolog, hogy van egy irányelv, ez a 2012-ben kiadott 27. számú EU-irányelv, ami egyértelműen kimondja, hogy szükséges átültetni a nemzeti szabályozási keretek közé. Eddig ezt Európában nyolc európai uniós tagország tette meg. Mi szeretnénk lenni a kilencedik.

A törvényjavaslat elfogadásával nemcsak az Európai Bizottság felé történő bejelentésnek teszünk eleget, hanem Magyarország így közvetett módon hozzájárul néhány tényezőhöz, gazdasági tényezőhöz, például a primer energiafogyasztás csökkentéséhez, az energiaiimport csökkentéséhez, az energiaellátás biztonságához és hatékonyabb energiagazdálkodásra való áttéréshez. A végfogyasztók költségeinek a csökkentéséről már ne is beszéljünk, ami akár közvetlenül, akár közvetetten javítja egyben az ipar versenyképességét és a teljesítőképességét.

A törvényjavaslat minden végső felhasználó számára elérhetővé teszi a költséghatékony és szakszerű energiaellátási auditot, illetve az irányelvi felhatalmazás következtében egy olyan belső rendszert alakítunk ki, ami a magyar gazdaság, a magyar gazdálkodók számára a legmegfelelőbb. A tény, amit szeretnénk volna elérni, az az, hogy ami kötelező elem, azt átmenjünk, viszont egy teljesen szélesre nyitott, mindenféle megkötöttség és kötelezettség nélküli lehetőséget teremtünk mind a lakosságnak, mind pedig a Magyarországon gazdálkodó cégeknek és vállalkozásoknak.

Egy energiahatékonysági információs honlap jön létre, ami átláthatóságot, áttekinthetőséget nyújt, és az energiafogyasztók tájékoztatását biztosítja olyan mértékben, ami pénzügyi, jogi keretek esetében ismertté válik.

Elhangzott egy kategória a mai napon, miszerint „nem túl elegáns” a törvényben a kétharmados rész. Érdekes ez a törvény. Van olyan frakció a parlamentben, amelyiknek az egyik tagja föláll a kezdő vitában, és azt mondja, hogy támogatjuk a törvényt. Aztán történik egy ötpárti egyeztetés, ahol „hát, nem támogatjuk a törvényt”, és aztán elhangzik, hogy tartózkodunk. Szerintem talán ez a nem elegáns, nem pedig maga a jogszabály és annak tartalmi eleme. *(Közbeszólások a Jobbik soraiból, köztük dr. Staudt Gábor: Mert változtattatok.)*

A törvényjavaslat Magyarország számára mint irányelv rögzíti az energiahatékonysági számokat. Másfél százalékos végfelhasználási energiamegtakarítást ír elő, ez 18 százalék. Ez az a köötöttség, ami a törvényben rögzítve kötelezővé teszi Magyarország

számára, hogy az Európai Unióval kapcsolatos elszámolásokban működjön ez az egész jogszabályi keret. És amit hiányolok az ellenzéki hozzászólásokból, az kettő elem. Az egyik a költség-haszon elemzés. Ne felejtjük el, mind a két oldalt, amit mondok, gondoljuk végig! Egyrészt az energiahatékonyság számára mi a legfontosabb a lakosság részéről? Az, hogy ő minél kevesebbet fizessen érte, és minél nagyobb megtakarítást tegyen. Ez egy ösztönző tényező. A másik elem a vállalkozások részéről: csak úgy tud versenyképes lenni, ha minél olcsóbban állítja elő a termékét.

(18.50)

Ezért az energiaköltségnek, ami jelen pillanatban a második-harmadik költségnem, a minél nagyobb mértékű megtakarítását kell elérni.

Ha ezt leírjuk konkrétan, ugyanazt a hibát követjük el, mint huszonöt évvel ezelőtt: nem működő szabályozás. Ha viszont egy tág lehetőséget adunk, és a versenyképességet használjuk például a vállalkozói szférában, akkor, úgy gondolom, hogy ez egy megfelelő szabályozás.

A másik az európai uniós irányelvek által adott úgynevezett alternatív optimumok helyzete és szerepe, amelyik azt mondja ki: energiamixben minden európai uniós tagország maga állítja össze azt, hogy milyen energiával próbálja ellátni a saját energiaellátását, akár lakossági, akár vállalkozói szinten. Ez a lehetőség ebben a törvényben tükröződik. Magyarul: aki megújuló energiát szeretne, és tudjuk, hogy bevállaltuk a 14,65 százalékos megújulóenergia-arányt, vagy aki energiahatékonyságban szeretne megtakarítani, az megteheti, nem szigorítjuk, hogy csak ezzel az energianemmel, csak azzal az energianemmel. Volt egy szigorítás 2008-ban, mindannyian emlékszünk rá, ha kell, fejből mondom a számokat, úgy hívták, PPP-konstrukció önkormányzatok számára. És a dolog lényege: körülbelül háromszor annyiba került egy energetikai beruházás a végére, mint amennyibe valójában került volna, ha inkább támogatást adunk hozzá. Ezért a magyar kormány úgy gondolja, hogy inkább nyújtunk az európai uniós fejlesztési forrásokból mind az önrészre vonatkozóan, mind pedig vissza nem térítendő támogatásban a lakosság számára és a vállalkozások számára is energetikai hatékonyságnövelő beruházáshoz forrásokat. Jobbnak tartjuk, mint a PPP-s jellegű forrásokat.

Az elmondottak értelmében tehát a törvényjavaslat nagyban hozzájárul ahhoz, hogy az Európai Unió 2020-ig az úgynevezett háromszor 20 százalékos és ezen belül az energiahatékonyságban is a 20 százalékos célkitűzést megvalósítsa, és Magyarország eleget tegyen a tagságból eredő kötelezettségeknek. Hozzáteszem, hogy a kiegészítő jogszabályokkal együtt - ami természetesen bárki számára elérhető és látható - átlátható, auditálható és megfelelően felépített jogi rendszert teremtünk.

A törvényjavaslat vitájában lezárásként szeretném megköszönni mind a Fenntartható fejlődés bizottságának, mind a Gazdasági bizottságnak, mind pedig a Törvényalkotási bizottságnak a munkáját, és azokat az érdemi észrevételeket, amit a törvényen átvezettünk az eredeti elveknek és célkitűzéseknek megfelelően.

Tisztelt Országgyűlés! Mindezekre tekintettel kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy az összegző módosító javaslat elfogadását követően a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek, egyben köszönöm megtisztelő figyelmüket. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalra a holnapi napon kerül sor.

Most soron következik **a polgárőrségről és polgárőri tevékenység szabályairól szóló 2011. évi CLXV. törvény módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.** Bíró Márk, Hörcsik Richárd, valamint Vas Imre képviselők önálló indítványa T/3495. számon a parlament informatikai hálózatán elérhető. A Honvédelmi és rendészeti bizottság mint kijelölt bizottság részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatát T/3495/9. számon, jelentését pedig T/3495/10. számon megkapták. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata T/3495/12. számon, összegző jelentése pedig T/3495/13. számon a honlapon elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Ennek értelmében megadom a szót Vécsey Lászlónak, a bizottság előadójának.

VÉCSEY LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ezúton tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság a május 7-ei ülésén megtárgyalta a T/3495. számon benyújtott, a polgárőrségről és a polgárőri tevékenység szabályairól szóló 2011. évi CLXV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 26 igen és 3 tartózkodás mellett, tehát ellenszavazat nélkül összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be.

Az összegző módosító javaslat csak a Törvényalkotási bizottság indítványát tartalmazza, tekintettel arra, hogy az elnök úr által is említett Honvédelmi és rendészeti bizottság indítványát a Törvényalkotási bizottság a házszabály 42. § b) pontjába ütközőnek, azaz túlterjeszkedőnek találta.

A módosító javaslat igen jelentős részben kodifikációs, nyelvhelyességi, technikai pontosításokat tartalmaz, mintegy 12 pontja foglalkozik ilyen jellegű módosításokkal; érdemi részét tekintve viszont van jó néhány olyan új elem, amiket érdemes megemlíteni. Először is talán kiemelném, hogy az Országos

Polgárőr Szövetség az utóbbi öt év tapasztalatai alapján igen komoly adminisztrációs terheket vett magára koordinálási és egyéb feladatok terén, ezért a hatékonyabb és önkormányzati jellegű működés érdekében indokolttá vált, hogy bizonyos feladatok végrehajtásában a területi polgárőrszövetségek is hatékonyabban, intenzívebben vegyenek részt. Ez a módosítás lehetővé teszi tehát, hogy bizonyos koordinációs, adminisztratív tevékenységeket a területi polgárőrszövetségek lássanak el, ugyanakkor más pontokon biztosítja a területi polgárőrszervezetek autonómiáját és az önszabályozó képességük működését.

További nagyon fontos és kiemelendő elem az, amit a polgárőrszervezetek működésének utóbbi, immár több évtizedes tapasztalata alapján lehetett leszűrni, nevezetesen, hogy 18 év alatti állampolgárok is igen élénken érdeklődtek a polgárőrség tevékenysége iránt. Ezért a törvénymódosítás lehetővé teszi, hogy a 18. életévüket be nem töltött személyek is bizonyos feltételek teljesülése esetén részt vehessenek a polgárőrség munkájában, sőt nevesíti is új elemként ezt a lehetőséget, bevezetve az „ifjú polgárőr” fogalmát, és az ifjú polgárőrök működésének bizonyos szabályait is lefekteti.

További fontos és a működést érintő módosítás, hogy az egyesületek, civil szervezetek működését szabályozva itt is bevezeti azt a lehetőséget, hogy a legfőbb szerv a közgyűlés helyett a továbbiakban a küldöttgyűlés legyen. Ez lényegesen egyszerűbb és gyorsabb működési mechanizmust tesz lehetővé.

További fontos változás, hogy az etikai szabályozás szankcióit és az etikai szabályozás rendezésének módjait is rendezzi a törvényjavaslat.

Összegzésként tehát elmondhatjuk, hogy bízhatunk benne, hogy a törvényjavaslat elfogadása esetén még hatékonyabb és eredményesebb munkát végezhet mind az Országos Polgárőr Szövetség, mind a területi polgárőrszövetségek, és természetesen mindezt az egyes polgárőrszervezetek hatékonyabb bevonásával, a fő cél, az állampolgárok növekvő biztonsága érdekében.

Köszönöm szépen, elnök úr. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Megkérdézem, a kormány részéről kíván-e válaszolni államtitkár úr. *(Jelzésre:)* Igen, Kontrát Károly államtitkár úr a lehetőség.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A kormány a javaslatot támogatja. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Elnézést, felcseréltem a sorrendet. Most az előterjesztőt kérdezem, hogy kíván-e hozzászólni. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy nem. Rendben.

Tisztelt Országgyűlés! Most megadom a szót Firtl Mátyásnak, a kijelölt Honvédelmi és rendészeti bizottság előadójának.

FIRTL MÁTYÁS, a Honvédelmi és rendészeti bizottság előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A Honvédelmi és rendészeti bizottság 2015. április 22-ei ülésén megvitatta a polgárőrség és a polgárőri tevékenység szabályairól szóló 2011. évi CLXV. törvény módosításáról szóló T/3495. számú törvényjavaslatot. A részletes vitában a bizottság tagjai mellett jelen volt az előterjesztő, képviseltette magát az Országos Polgárőr Szövetség és a Belügyminisztérium is.

A törvényjavaslathoz beérkezett módosító javaslatokat részletesen megvitatta a bizottság, a szakmai meghívottakkal közösen, bizottsági ülés keretében végigvitattuk a módosító gondolatokat is.

(19.00)

A részletes vitát egyhangú szavazással zárta le a bizottság, ezt követően módosító javaslatot, illetve bizottsági jelentést nyújtottunk be, mint arról a Törvényalkotási bizottság most már részletesen szövegezte ki, ezekre nem térnek ki.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti oldalról.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Harangozó Tamásnak, aki a bizottság kisebbségi véleményét ismerteti.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS, a Honvédelmi és rendészeti bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! A polgárőrség által is támogatott törvényjavaslat kapcsán, amely előttünk fekszik - amelyről ez utóbbi tulajdonsága, tudniillik hogy maguk a polgárőrök is támogatják, itt a parlamenti vitában kiderült -, az általános vitában, illetve a bizottsági részletes vitában is egyértelműen úgy fogalmaztunk mi is és a többi ellenzéki párt is, hogy amennyiben az érintetteknek elfogadható, akkor támogatni fogjuk. Mi ugyan, illetve jómagam az MSZP nevében olyan módosító javaslatokat adtam be a törvényjavaslathoz, amelyek tudomásom szerint a polgárőröknek nagyon régi problémája, és arra kívántunk megoldást adni - ilyen volt a cégautóadó eltörlése vagy éppen a hatósági igazolvány illetékmentes kiváltásának a lehetősége -, ezek azonban bizonyos szempontból valóban túlterjeszkedtek a javaslaton.

Más szempontból szeretném itt megemlíteni, hogy személyesen a bizottság elnöke, Kósa Lajos mondta azt és ígérte meg, hogy ezekre a kérdésekre, konkrétan a cégautóadó kérdésére a nemsokára benyújtandó költségvetési, illetve adótörvények keretében vissza kíván térni a bizottság, mert ő maga is mint debreceni politikus az ott működő polgárőröktől pontosan tudja, hogy ez igenis égető probléma és nagyon fontos. Ebben a kérdésben szaván kívánjuk majd fogni elnök urat, és gondolom, a bizottság ebben partner lesz.

Fideszes módosítók is érkeztek. Az egyik partikuláris érdekek mentén kívánta felborítani a törvényjavaslatnak pont azt a rendjét, amelyet ez a javaslat ki fog alakítani, tudniillik, hogy minden megyében csak egy polgárőrszövetség működhet, hogy rendet tudjanak tenni és tartani a szervezetek között, ezt Budapest és Pest megye relációjában szerette volna fölborítani. Ennek gyakorlati oka nagy valószínűséggel a bizottsági ülésen is elhangzott finanszírozási problémák, tudniillik, hogy Budapesten kicsit jobban finanszírozzák az egyesületeket, mint Pest megyében. De hála a jóistennek, mind az ott lévő polgárőrségi vezetőktől hozott érvek mentén, illetve a fideszes-KDNP-s politikusok is jobb belátásra tértek, és ezeket a módosító javaslatokat az általunk való felvetés után a bizottság elutasította. Tette ezt egyébként a többi fideszes módosító javaslattal együtt a Törvényalkotási bizottság is a későbbiekben, olyan módosító javaslatok tekintetében, mint a lovaskérdésben az utolsó pillanatban behozott módosító javaslat, illetve egyéb más olyan kérdésben, amelyek szemmel láthatóan nem voltak egyeztetve és előkészítve. Ezt csak azért említem meg még egyszer, mert ez azon ritka pillanatok egyike volt, ahol a fideszes többség is ezeket inkább elvetette, mint hogy előkészítetlen és konfliktusos szabályokat most elfogadjon.

Így hát a bizottsági ülés, illetve a TAB-ülés végére gyakorlatilag visszajutottunk az eredeti szöveghez, ezért örömmel jelenthetem - ha bárkit itt a teremben vagy azon kívül érdekel -, hogy mind az MSZP és tudomásom szerint a többi ellenzéki párt is ilyen tekintetben a törvényjavaslatot támogatni fogja és meg fogja szavazni.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek, a napirend szerinti időkeretben. Elsőként az előre bejelentkezett felszólalóknak adom meg a szót, ennek értelmében Firtl Máttyás képviselő úré a lehetőség.

FIRTL MÁTYÁS (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A mai polgárőrség jogelődje 1991-ben jött létre, akkor 223 egyesületet tömörített mintegy 10 ezer taggal. Ez a szervezet napjainkra nagyjából 2 ezer egyesületre bővült, több mint 50 ezer taggal. Ez a fejlődés is jól mutatja, hogy a magyarországi polgárőrség negyed évszázad alatt meghatározó tényezővé vált a közterületi bűnmegelőzésben. A polgárőrség kiteljesíti a rendészeti tevékenységet, és jelentős szerepe van a közbiztonság megszilárdításában. Áldozatos és önkéntes tevékenységük a települések mindeneseivé tették őket, akikben bízunk a helyi lakosság, hálásak a munkájukért. A Fidesz-KDNP-pártszövetség nevében én is szeretném megköszönni önkéntes munkájukat, és kívánok sok sikert további tevékenységükhöz.

Tisztelt Képviselőtársaim! A minőségi polgárőrség kialakulása, megújulása és megszilárdulása történt meg az elmúlt években, mert stabilizálódtak az egyesületek, a polgárőrség tagrevíziója befejeződött, a tagság megújult, és a polgárőr-igazolvánnyal rendelkezők száma meghaladja az 50 ezret napjainkban. A polgárőrség fejlődése és pozitív megítélése egyértelműen mutatja, hogy igény van a helyi érdekek és a közbiztonság védelmét szolgáló helyi polgárőrök tevékenységére, akik a rendőrséggel szorosan együttműködve látják el feladataikat.

A jelenlegi törvényjavaslat a polgárőr-tevékenység törvényi kereteit hivatott megújítani. A törvényjavaslat fenntartja a polgárőrség társadalmi szervezeti jellegét, ennek megfelelően lényegi eleme a polgárőrség szervezeti rendszerének meghatározása, illetve a tevékenységük rendészeti jellege következtében szükséges feltételeket határozza meg.

Az elmúlt években az Országos Polgárőr Szövetségre túlzott mértékű koordinálási és adminisztrációs feladatok hárultak, így a hatékony működés érdekében indokolttá vált, hogy a területi polgárőrszövetségek is kivegyék részüket az egyes feladatelemekből. A törvényjavaslat értelmében a területi polgárőrszövetségek vennének át bizonyos koordinatív, adminisztratív feladatokat, ezzel tehermentesítenék az Országos Polgárőr Szövetséget; továbbá a javaslat biztosítja a polgárőrszervezetek autonómiáját és önszabályozó képességük erősítését.

Új elemként jelenik meg a törvényjavaslatban az ifjú polgárőr fogalma, amely rendezni azoknak a 14-18 év közötti fiataloknak a helyzetét, akik szeretnének bekapcsolódni a polgárőrség tevékenységébe. A törvényjavaslat továbbá egyszerűbb és gyorsabb döntési mechanizmust hozna létre, illetve megújítaná az etikai szabályszegés esetén alkalmazható rendszert.

A polgárőrség 2014-ben 1,2 milliárd forint költségvetési támogatást kapott a kormánytól, ami szintén mutatja, hogy a kormány elégedett a polgárőrség munkájával, és további fejlődésre sarkallja őket. Folyamatosan megújul a polgárőrség gépjárműparkja, és további támogatásokkal fejleszti kormányunk a polgárőrség feladataihoz szükséges eszközrendszert. Összességében elmondható, hogy a kormány kiemelten támogatja a települések közbiztonsági feladatainak ellátására önkéntes alapon szerveződő polgárőrséget.

A szövetség tevékenységének célja hazánk közrendjének és közbiztonságának segítése, a lakossági részvétel a határőrizetben, a környezet- és természetvédelemben, a veszélyhelyzetek megelőzésében és kezelésében, a társadalmi bűnmegelőzésben, illetve az önkormányzatok és a lakosság közti bizalom erősítése, továbbá a helyi közbiztonság közösségi védelme.

Tagjai olyan civil személyek, akik a polgárőrmozgalom alapelveivel egyetértve, a törvényességre, az emberi jogok tiszteletben tartására törekedve, anyagi ellenszolgáltatás nélkül végzik munkájukat a közösség érdekében, önként tevékenykedve, közös

célért munkálkodva, hiszen a közbiztonság javítása mindannyiunk érdeke.

Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem, támogassák a törvényjavaslatot, mely további fejlődést vetít előre a polgárőrség szervezetében, és kérem mindannyiunkat, hogy valóban, ennek a törvénymódosításnak a támogatásával köszönjük meg azt a munkát még egyszer, amelyet ez idáig végeztek a polgárőreink.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti oldalról. - Szabó Sándor tapsol.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most a normál szót kérők sorában Szabó Sándor képviselő úrnak adom meg a szót.

SZABÓ SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban, az elmúlt húsz évben a polgárőrsegek jelentős mértékben hozzájárultak számos település közbiztonságának megőrzéséhez, és azt kell mondjam, hogy felbecsülhetetlen segítséget nyújtottak a közterületen szolgálatot teljesítő rendőröknek a feladataik ellátása során. Ezért el kell mondjuk, hogy az MSZP nagybecsülését fejezi ki minden polgárőrnek, minden polgárőr-szervezetnek, akik saját idejüket, energiájukat nem sajnálva, valóban a közrend megtartása érdekében tevékenykednek.

(19.10)

Az MSZP minden olyan, a jogállamiság követelményeit kielégítő törvényjavaslatot támogatni tud egyébként, amit a polgárőrszervezetekkel megfelelő módon leegyeztettek, és élvezzi azoknak az egyetértését. A törvény általános vitájánál itt voltak a polgárőrszervezetek, és elmondták, hogy egyébként az egyeztetés velük megtörtént, és maguk is támogatják a javaslatot, ilyen formában mi is tudjuk támogatni.

Két dologra azért felhívnám a figyelmet, az egyikre majd képviselőtársam mondana többet, ez maga a cégautók kérdése adóügy tekintetében. A másik pedig, volt egy javaslatunk még, amivel most jelenleg nem kíván foglalkozni a tisztelt Ház, de azért szeretném elmondani azt is, hogy arra azért, ha lehet, térjünk vissza, hogy ha a polgárőröknek erkölcsi bizonyítványt kell majd szerezniük vagy kapniuk a közeljövőben, akkor vizsgáljuk meg annak a lehetőségét, hogy maga az erkölcsi bizonyítvány megszerzése a polgárőrök számára ne kerüljön semmibe. Tehát illetéktelen legyen az erkölcsi bizonyítvány megszerzése. *(Dr. Józsa István közbeszól.)* És hát valóban, ugye a legnagyobb tétel, amit a polgárőröknek ki kell gazdálkodniuk a működésükön túl, az az üzemanyagköltség, a ruházati költség. Az volna a jó és az ideális, ha a települések a saját költségvetésükből tudnák segíteni a polgárőrszervezeteket, de azt nagyon jól tudjuk, nagyon jól látjuk, hogy az egyébként elég nehéz helyzetbe került önkormányzatoknak

erre nagy lehetőségük nincsen, hiszen ez egy nem kötelező feladat lenne.

Azért azt engedjék meg, hogy itt büszkén elmondhassam, hogy Szeged városában 14 polgárőr-szervezet működik, és Szeged városa minden évben a költségvetésében 12 millió forinttal járul hozzá ezen polgárőrszervezetek működéséhez. Köszönöm a szót. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Most Szakács László képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Röviden fogok beszélni. Először is én is nagybecsülésemet szeretném kifejezni, és aki úgy gondolja, hogy ezek üres frázisok, amit minden politikusnak el kell mondania, akkor én úgy gondolom, hogy az a politikustársam akkor menjen el egy olyan polgárőrközgyűlésre, amelyre én minden évben elmegyek, hallgassa meg ott azokat a számokat, amelyeket hall, például, hogy ki hány ezer órát töltött el szolgálatban. A mi álmunk védelmében, ha úgy tetszik, a saját szabadidejüknek a rovására, és ahogy arra Firtl Mátyás képviselőtársam is rámutatott, hiszen minden polgárőrszervezetnek az alapító okiratában szerepel, hogy természetesen díjazás nélkül teszik ezt, a szabadidejük rovására, még hozzá a közjó és a közbiztonság érdekében. Tehát én úgy gondolom, hogy amikor ezeket a hatalmas számokat halljuk, hogy ki három-, ki kettő-, ki négyezer órát teljesített, természetesen néha a rendőreink mellett, néha pedig rendőrök nélkül, akkor én úgy gondolom, hogy minden egyes esetben ki kell fejeznünk a nagybecsülésünket, és jó erőt és egészséget kell kívánunk ahhoz, hogy ezt a munkát tudják folytatni.

Az a kérdéskört kell egy picit még körüljárni ebben, hogy akkor, amikor ők nem gyalogosan, hanem gépjárművel teljesítenek szolgálatot, akkor ugye erre az autóra vonatkozik a cégautóadó. Én azért beszéltem egy kicsit hosszabban az előbb a felvezetőmben, hiszen láthatjuk, hogy mi rengeteg előnyt kapunk, ők pedig nem élvezhetnek egyetlenegy előnyt sem. Hiszen alapszabályilag kizárt az, hogy ők, a polgárőrök bármilyen előnyt, bármilyen anyagi juttatást kapjanak azért, hogy a saját szabadidejükben elvégzett munkájukért bármit is kaphassanak. Ezért én úgy gondolom, hogy helyes az a fajta gondolkodás, hogy ez az autó kerüljön ki, amivel ők szolgálatot teljesítenek, vagy éppen bármilyen más, a kötelességükbe tartozó, én itt megengedhetem magamnak, ellenzéki képviselőként azt is mondhatnám, hogy talán a kötelességükhöz nem tartozó, de nyilvánvalóan a közjóhoz mindenféleképpen hozzájáruló cselekményhez használhassák ezt az autót. És úgy gondolom, hogy ennek ki kell kerülnie a cégautóadó alól. Én arra szerettem volna csak felhívni a figyelmet a polgárőrség nagyon jogos méltatása mellett, hogy kérem szépen a kormánypártokat, hogy amikor a költségvetést most tervezzük, akkor ezt már így vegyék figyelembe, hogy ez semmi esetre sem, a

cégautóadó semmi esetre se jelentsen terhet a polgáröröknek. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki hozzászólni a napirendhez. *(Nincs jelentkező.)* Amennyiben nem, akkor a vitát lezárom.

Megkérdezem Vas Imre képviselő urat mint előterjesztőt, kíván-e hozzászólni. Jelzi, hogy igen. Ön a lehetőség, képviselő úr.

DR. VAS IMRE (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Az előterjesztők nevében köszönöm a támogató hozzászólásokat. Köszönöm a polgáröröknek az eddigi tevékenységét, és szeretnénk jó munkát kívánni a továbbiakban is részükre, biztonságos munkát.

A törvény hatálybalépését követő időszakra pedig biztatom a 14 és 18 év közötti fiatalokat is, hogy a lakóhelyükön lévő polgárőr-egyesületbe jelentkezzenek, hogyha érdeklődnek ez iránt a tevékenység iránt. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Ezzel a mai napirendi pontjaink tárgyalásának a végére értünk. Most a **napirend utáni felszólalások** következnek.

A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Lukács László György képviselő úr: „Vihar előtti csend: május 12-én tüntetnek az egészségügyi dolgozók” címmel. Ön a szó, képviselő úr.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Mint már ismert mindenki előtt, három hete tart az az állapot, három hete tart az a felfokozott hangulat, amely az ápolók és az egészségügyi szakdolgozók körében van, és amelyet az egész ország most már tapasztal, és teljesen evidens mindenki számára. A köznyelv ezt „nővértavasznak” vagy „ápolótavasznak” is hívja, és szinte nem múlik el nap anélkül, hogy ne lenne valamilyen erre utaló jel, hogy a politika, a közélet, az újságok, de az emberek is nagyon fontos témának tartják az ápolóknak és maguknak a szakdolgozóknak mint gyűjtőfogalomnak is a helyzetét, illetve ezen személyeknek a helyzetét. Bátran állíthatjuk, ahogy a Jobbik elmondta: az ápolók ügye a 24. óra után tart, hiszen olyan tarthatatlan állapotok vannak az egészségügyben, olyan munkabérek, munkakörülmények és olyan hiányosságok vannak, amelyek folyamatosan fertőzik és metélyezik ezt a területet.

A kiinduló helyzet tehát a következő: egy általános állapottal állunk szemben, az általános állapot a bérek rendkívül alacsony volta, illetve a munkakörülmények rendkívül rossz állapota és az utánpótlás hiányossága. A bérek vonatkozásában a napnál is világosabb, hogy az ápolók nagy része egy olyan réteghez tartozik, egy olyan társadalmi réteghez tartoz-

zik, ami nemhogy már a középosztály alsó rétege, hanem a leszakadó társadalmi rétegeknek a köre. Nagyon jól mutatja a helyzetüket, hogy alig 10-20 ezer forinttal keresnek többet ezek a dolgozók, mint egyébként a minimálbér, és ez gyakorlatilag már, mondhatjuk úgy, hogy a magyar létminimumhoz közelít.

A bérek vonatkozásában még kirívóbb a helyzet, ha nemzetközi kontextusban nézzük. És azt is jól láthatjuk, és azt is látni lehet, hogy egyáltalán nem fejlődött az elmúlt évben és az elmúlt években a bérek helyzete az egészségügyi szakdolgozóknál, de az ápolóknál sem. Sőt, mondhatjuk azt, hogy az újonnan felvetett 15,8 milliárdos kormányzati csomag gyakorlatilag csak 9 ezer forintos bruttó emelkedést hozhat a havi bérekben.

A munkakörülményeket is eseteltük már többször, sajnos olyan körülmények, olyan pszichés, illetve fizikális körülmények között kell dolgozniuk az ápolóknak, amely méltatlan a szakmához, és amely a végén egy kiégési betegséget, egy olyan komoly megterhelést eredményez, amelyben gyakorlatilag a munkájuk leghatékonyabb részét veszítik el a dolgozók. Arról nem is beszélve, hogy nagyon gyakran, és ez is elhangzott többször, 40 betegre jut egy ápoló, nagyon sokszor egy egész éjszakai ügyeletet így kell végigvinniük.

Ami pedig az utánpótlás kérdését illeti, gyakorlatilag az elmúlt időszakban több tucat olyan iskola is szűnt meg, illetve került átalakításra, ahol az egészségügyi szakképzés megalapozásra került. Csak Budapesten öt szakközépiskola, illetve vidéken is, például Borsodban egy iskola szűnt meg. Mindezekre volt reagálás, és ehhez tartozó reagálás volt a Magyar Egészségügyi Szakdolgozók Kamarájának a 12 pontja. Ők azt mondták, nem engednek ebből a 12 pontból. Hát nem is lehet engedni. Olyanokat javasoltak és olyanokat vetettek fel, mint hogy ágazati stratégiát, a hiányszakmák felszámolását az egészségügyi szakdolgozói területen.

(19.20)

Ez azt jelentette, ami az utánpótlás egyik legfontosabb krízise, hogy nincs megfelelő sem a rendszerbe belépő tanuló, sem diák, sem olyan ápoló, sem olyan oktató, aki már az ágazati szakképzésben segíthetne. De azt is mondták, illetve azt is követelték, hogy a szakdolgozói életpályamodell minél hamarabb kerüljön bevezetésre. Talán érdemes lenne egy külön vitanapot tartani már az Országgyűlésben arról, hogy mennyire reálisak és mennyire helyénvalók ezek a követelések.

Tehát valahogy meg kell oldani ezt a helyzetet. A Jobbik erre kínál egy olyan megoldást, és létrehozott, illetve megalkotott egy olyan határozati javaslatot, amellyel nagyon akkurátusan, nagyon hatékonyan, de nagyon őszintén lehet megoldani ezt a helyzetet, méghozzá úgy, hogy sokba nem fog kerülni,

illetve sokba nem kerül az adófizetőknek, ha úgy tetszik, nagyon minimális költségvetési kihatása van. A Jobbik ezzel a határozati javaslattal három területre szeretne fókuszálni, és mindegyik az államigazgatáshoz tartozik.

Éppen ezért ajánljuk a parlament meglévő plénumának, akik még itt vannak, de egyébként a holnapi nap folyamán a napirend előtti felszólalásban is azt a határozati javaslatot az Országgyűlés figyelmébe, amely három fő területre koncentrál, és tartalmazza, hogy jöjjön létre a főápoló országos intézménye, tehát egy országos főápoló legyen a rendszerben, aki a humánerőforrás-problémáira tud választ adni a rendszernek. Másrészről a minisztériumon belül jöjjön létre egy olyan ápolási főosztály, ahol lényegében valamennyi szakmai kérdésre, amely az ápolókat érinti, egy hiteles forrásnál lehet tájékozódni. De legyen mindenképpen egy jó utánpótlás is.

Ezek azok a követelések, amelyeket a Jobbik fel tud ajánlani, és felhívja mindenkinek a figyelmét a holnapi napon tartandó demonstrációra, és mindenkiket arra kér, hogy politikai hovatartozás nélkül álljon oda az egészségügyi szakdolgozók mellé, és ezzel adjon nyomatékot, hangot és erőt a tömegnek, a tömeg hangjának, amit meg kell hallania a kormányzatnak.

Köszönöm szépen a türelmet, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Megkérem képviselőtársaimat, hogy tartsák be az időkeretet. A következő napirend utáni felszólalásra Ikotity István képviselő úr jelentkezett: „Hogyan kívánja mérsékelni a kormány a Duna paksi hőszennyezését?” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A napokban közmeghallgatást tartottak Pakson a tervezett atomerőmű-bővítés várható környezeti hatásairól. Az ott elhangzott szakértői vélemények szerint a legkézzelfoghatóbb következmény a Duna hőterhelése lesz: bevezetik a folyóba az új blokkok hűtővizét, a Duna pedig ennek hatására felmelegszik. Ezzel várhatóan egy 11 kilométer hosszú, Pakstól Fajszig leérő hőcsóva alakul ki a folyóban. Első hallásra nem tűnik túl riasztónak, csak hogy a Duna egy élő rendszer, ahol a hőháztartás és vele az ökológiai egyensúly felborulása beláthatatlan következményekkel járhat.

Korábbi kutatások szerint a Duna élővilága 11 fokos hirtelen hőingadozást tud elviselni, a két új blokk hűtővize pedig a modellszámítások alapján 8 fokos melegítő hatást okoz majd. Csak hogy van egy másik fontos határ is, a folyó vizének a hőmérséklete nem emelkedhet 30 fok fölé, mert a vízben élő szervezetek ennyit tudnak elviselni. És ez is csak egy átlagos érték, hiszen például a fitoplanktonoknál 28, a vándorkagylóknál 25 fok ez a tűréshatár.

A hosszú távú idősorok adatai szerint a Duna vizének nyári átlaghőmérséklete évtizedek óta folyamatosan növekszik, az augusztusi átlag már 25 fok

közelében jár. A nyári időszakokban a folyó nyilvánvalóan nem viseli el a felmelegített hűtővíz bevezetésével járó plusz 8 fokos vízhőmérséklet-emelkedést. Ezt pontosan tudták azok a szakemberek is, akik a Lévai-projekt keretében 2009 táján a nemzetközi beruházási tender előkészítő tanulmányait írták, ezért is vették adottnak, hogy nem frissvizes, hanem hűtőtornyos hűtése lesz az új blokkoknak. Alternatívaként pedig olyan javaslatok készültek, amelyek a Duna vízszintjének kiegyensúlyozását ajánlották, azaz egy vízlépcső létrehozását Paks alatt. Jelenleg ugyanis augusztusban és szeptemberben olykor csak 700-800 köbméter a másodpercenkénti vízhozam, a hűtés vízigénye viszont 232 köbméter percenként. Amikor ilyen alacsony a víz, a hűtés nyilvánvalóan a Duna vizéből megoldhatatlan, vagy egy elkerülhetetlen ökológiai katasztrófához vezet.

A tervezők jelenleg azzal számolnak, hogy ilyenkor majd visszaterhelik az erőművet, csökkentik annak a teljesítményét, vagy akár le is állítják, amíg nem lesz több víz a Dunában. Csak hogy az összes gazdasági számítás 95 százalékos kihasználtságra készült: az új blokkoknak, a kötelező karbantartásokat leszámítva, folyamatosan maximális teljesítménnyel kell üzemelniük, különben soha nem fogják kitermelni az építésükhöz felvett gigantikus devizahitel törlesztőrészeit. Az üzemeltetőknek tehát két választásuk lesz: a folyó érdekében lemondanak a gazdaságos működtetésről, vagy pedig az anyagi csőd elkerülése végett feláldozzák a Dunát.

Annak, akit az ökológiai érvek nem hatnak meg, azt is el kell mondanunk, ez nemcsak környezetvédelmi, hanem biztonsági kérdés is. Alacsony vízállású nyarakon eddig is többször előfordult, hogy az erőműbe nem jutott elég hűtővíz, mert a Duna medre túlságosan alacsonyan van a hűtővízcsatornákhöz képest. Volt olyan hónap, amikor némi túlzással az ország összes dízelszivattyúja Pakson dolgozott, különben le kellett volna állítani a reaktorokat. És 2026 után nem négy, hanem hat reaktort kellene ellátni hűtővízzel. Itt tehát nem csupán a környezettel, hanem a biztonsággal is hazardjátékokat játszanak, akik ezt a beruházást tervezik.

Azt szeretném elmondani még, hogy én bajai lakosként vagyok itt képviselő a parlamentben, és Pakstól délre Baja a legnagyobb magyar város, amely a Duna partján helyezkedik el, és Baját is közvetlenül érintik ezek a hatások. Néhány héttel ezelőtt a Parlament falai között gyakran esett szó a horgászatról, illetve a halászati lehetőségek visszaszorításáról. Hát itt ez nagyon érzékelhető lesz, azt gondoljuk, a következő időszakban, hiszen ennek hatására várhatóan jelentősen meg fog változni a Duna halállománya, mert ekkora mértékű hőterhelést nagyon sok őshonos dunai halfaj nem fog tudni elviselni. Tehát kézzelfogható és érezhető hatása lesz ennek.

Nyilván sajátos helyzetben vagyok, hiszen nagyon kevés város van a Duna mellett Pakstól délre. Nyilvánvalóan egészen más lenne a helyzet, ha egy ilyen atomerőmű Budapesttől északra, tehát a Duna

folyásirányának megfelelően Budapesttől felfelé lenne. Azonban hogy nem így van, így sajnos elég halk a hangunk. Bízom benne, hogy mégis meghallják majd az illetékesek, és olyan megoldásban gondolkodnak, ami nem teszi ki ekkora veszélynek a Dunát. Köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: A következő napirend utáni felszólalásra jelentkezett Magyar Zoltán képviselő úr: „A hazai fecskeállomány éveken belül teljesen eltűnhet. Mit tehetünk?” címmel. Megadom a szót a képviselő úrnak.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Öt éven belül nem lesz fecske Magyarországon - ezzel a címmel jelent meg a napokban egy hazai civil szervezetnek a figyelemfelhívó cikke. A hír, hogy hazánkban 2020-ra teljesen eltűnhetnek a fecskék, azt hiszem, sokunkban ébreszt szörnyű jövőképet.

Régóta köztudott, hogy a fajok eltűnése és a biodiverzitás csökkenése nemcsak arra az egyes fajra van hatással, amiről éppen beszélünk, hanem bizony az emberekre, az emberiségre is. A fecskék eltűnése nemcsak azt jelenti, hogy szegényedik hazánk madárfaunája, hanem a Magyarországon és globálisan is megfigyelhető negatív változásoknak egy előjele. Ezen változásokat, például a szélsőséges időjárási viszonyok gyakoribbá válását a saját bőrünkön is tapasztalhatjuk, ami komoly hatással van - ha mást nem említünk - a mezőgazdaságra, és azon keresztül az emberiség élelmiszer- és egészségügyére is.

A fecskefélék családjába egyébként két alcsalád tartozik, összesen húsz nemmel, de Magyarországon csak a füstifecske, a molnárfecske és a partifecske őshonos. A klímaváltozás és az emberi tevékenység viszont mindhárom fecskefaj túlélési esélyeit teljesen tönkreteszti. A molnárfecskék száma 65 százalékkal, a füstifecskéké 44 százalékkal, a partifecskéké pedig 30 százalékkal csökkent csak az elmúlt tíz évben. Ezen brutális számok mögött persze nem lehet egy konkrét okot felfedezni, fontos tényezők halmaza áll mögötte, melyek közül legfontosabb az élőhelyek átalakítása és az éghajlatváltozás.

Az élőhelyek átalakulásánál elsősorban az állattartás jelentős visszaszorulását kell megemlítenem, valamint a fészkelőhelyek drasztikus csökkenését. Az éghajlatváltozásnál már az említett szélsőséges időjárást, illetve a Szahara évről évre való terjeszkedését, hiszen ezen fajok a Szaharától délre, Közép- és Dél-Afrikában telelnek. Ez azzal jár, hogy több millió egyedre akár egyszerre olyan negatív hatások érkeznének, amelyek a pusztulásukhoz vezetnek, és ezt az idehaza meglévő, visszatérő állomány nem képes pótolni, hiszen már nem adottak azok a feltételek, amelyek ekkora veszteséget képesek lennének ellensúlyozni.

Fontos tényező, hogy őszi természet közeli tájhasználatok eltűntek, és a gazdálkodási formák sem alkalmasak már ezen madárfajok nagyszámú meglé-

téhez. Ahogy már említettem, itt legfőképpen az állattartás visszaszorulását kell említeni.

(19.30)

A füstifecske az első faj, amiről említést szeretnék tenni, felül nyitott sárfészket rak, elsősorban istállók vagy mezőgazdasági épületek esőtől védett részeire. Erősen kötődik tehát az állattartáshoz. Ebből és az előbb elmondottakból érthető, hogy ez a faj miért is szorult vissza ilyen mértékben. Emellett fontos megemlíteni kockázatként a közvetlen emberi pusztítást és zavarást, a rendkívüli időjárási körülményeket a fészkelőterületeken, a vonulási, telelési és táplálékproblémákat is ide kell sorolni.

A vidéki környezetet kedvelő füstifecskék annak levét isszák meg, hogy az elmúlt évtizedekben összeomlott az állattartás hazánkban, még nagyobb baj, hogy az emberek sem vidéken, sem városban nem tolerálják a fecskéket, leverik a fészkeket, az épületek eresze alá tüskesort szerelnek, hogy ne is telepedhesenek vissza. Hol vannak már azok az idők, amikor a gazdák még büszkélkedtek is szomszédjuknak arról, hogy kinél hány fecske található, mondjuk, az istállóban.

A molnárfecske jellegzetes zárt, csak egyetlen bebúvó nyílással ellátott sárfészkeit inkább városias környezetben rakja, nemritkán nagyvárosok panelházaiban, esőtől védett részekre. Itt is fontos kockázat a már említettek mellett a táplálkozási probléma, a városi környezetben egyre nehezebben talál sarat a fészkeképítéshez, és ezzel összefüggésben az emberi zavarást is ugyanúgy meg kell említeni, a vonulási, telelési és táplálkozási problémákat.

A partifecske viszont, a harmadik faj ettől egy kicsit eltérően, 30-80 centiméter hosszú fészkeküregbe, folyópartokon, homokbányák függőleges oldalába vájja a fészket, telepesen fészkel, egy-egy alkalmas helyen akár több ezer párt is megszámlálhatunk. Nekem is volt részem ebben a természeti csodában. A pontos telelési területet sajnos nem ismerjük, itt is elsődleges kockázatok az előbb már említettek. Fontos itt még talán a különböző ragadozás egyre jelentősebb mértékét megemlíteni, róka, nyest és vándorpatkány. A három fecskefaj közül egyébként a partifecske van a legnagyobb veszélyben, évi 20 százalékos az állománycsökkenése.

De mit tehetünk mi, mit tehet az állam? Úgy gondolom, hazánkban egyébként évtizedes madárvédelmi tapasztalatok rendelkezésre állnak, a XXI. század technikája is megvan, sok lelkes, segítőkész civil van, nyitott vállalkozások, önkormányzatok, családi és társasházak vannak. Az államnak kellene egy összefogott, összehangolt lépéssorozatot indítania, szeretném, ha bebizonyítanánk együtt, hogy Magyarország nem akar fecskementes övezet lenni. Fogjunk össze azért, hogy a jövő generációi ne csak fényképekről ismerhessék meg a magyar tájra mindig is annyira jellemző fecskéket.

Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Utolsó napirend utáni felszólalásra jelentkezett Szabó Sándor képviselő úr: „Így működik a nemzeti együttműködés rendszere?” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

SZABÓ SÁNDOR (MSZP): A jegyzőkönyvnek szeretném elmondani, bár kormánypárti képviselőtársaim nincsenek a teremben már, de azért fontosnak tartom, hogy összegezzem, mégis hogyan zajlott Szegeden a Ságvári Gimnázium átnevezése, hogyan is működik a Fidesz és a kormány nemzeti együttműködési rendszere.

Az elmúlt hónapokban heves ellenállást és vitát váltott ki Szegeden az Emberi Erőforrások Minisztériumának azon törekvése, ami a Ságvári Endre Gyakorló Gimnázium átnevezésére irányult. Rengeteg korábbi és mostani ságváris diák, híresség, művész, színész tiltakozott az ellen, hogy terítékre került a szegedi gimnázium nevének megváltoztatása. Az egyik közösségi portálon több mint 11 ezren próbálták megvédeni a ságvárizmust. Az általános vélemény az volt, hogy az idén 60 éves intézmény keményen megdolgozott hírnevéért, és nem lehet egyik napról a másikra egy másik név mögé sorolni-préselni a Ságvári Gimnáziumot.

Szegediként én is így láttam és látom a mai nap is. A Ságvári Gimnázium neve valóban egy brandet jelentett a városban és az országban egyaránt. Az ország egyik legjobb gimnáziuma kemény munkával, kiváló szellemi teljesítményekkel és műveltséggel ugyanis ez alatt a név alatt érte el azt az eredményt az elmúlt több mint fél évszázad alatt a magyar közoktatásban, amiért a középiskolai rangsorban, a vidéki középiskolák között a 27. legeredményesebb intézményként tartják számon.

Éppen ezért magam is tiltakoztam, és kérdéseket tettem fel a minisztériumnak az átnevezési szándék valódi okáról. A minisztérium álláspontja az volt, hogy tulajdonképpen nincs mérlegelési joga. Törvénytörő a helyzet, emiatt az intézményt át kell nevezni - mondta korábban Rétvári Bence államtitkár. A törvény szerint a közterületi, intézményi elnevezésekben nem szerepelhet olyan személy neve, aki szerepet játszott a XX. századi önkényuralmi politikai rendszerek megalapozásában, kiépítésében, vagy fenntartásában vezető szerepet töltött be. Nos, Ságvárira ez azért nem igaz, mert ő korán meghalt, ilyen szerepeket nem is tudott volna betölteni.

Ha kétség merül fel egy elnevezéssel kapcsolatban, a Magyar Tudományos Akadémia állásfoglalását kell kérni. Mivel ehhez azonban nincs részletszabály, az Akadémia elnöke szabályzatot adott ki az elnevezések vizsgálatáról. Miután azonban az Akadémia több tagjának is elege lett abból, hogy az átnevezés kapcsán a minisztérium folyamatosan rájuk hivatkozott, megfogalmazták azon véleményüket, hogy támogatják a helyi közösségek autonómiáját, és

kezdeményezni fogják a Magyar Tudományos Akadémia vonatkozó jogszabályi környezetének módosítását. Ezt követően több mint kétezeren vonultak az utcára tiltakozásul az átnevezéssel kapcsolatban egy békés fáklyás menetben. A menet végén pedig egy petíciót adtak át a kormányhivatalban, amelyben kérték a minisztériumot, álljon el az átnevezés szándékától.

Az ügy érdekessége egyébként az is, hogy egy korábban a Ságvári Endre Gyakorló Gimnáziumba járó diák alaposan megvizsgálta az önkényuralmi jelképekkel szoros kapcsolatban lévő jogszabályokat, és megállapította, hogy tulajdonképpen az egyetemek gyakorló gimnáziumaira, iskoláira nem is vonatkozik ez a jogszabály. Vonatkozik a tavaly megváltoztatott felsőoktatási törvény, amelyben benne van, hogy az intézményeket fenntartó egyetem dönthet az elnevezésről, de igazából erre jogszabály őket sem kötelezi. Ugyanakkor az egyetemet fenntartó minisztériumot vezető miniszter beleszólt az egyetem döntéseibe, a névváltoztatásról szóló döntés ugyanis a hatáskörébe került. Persze, a tárcát sem kötelezi semmi arra, hogy átnevezze az iskolákat, de a Ságvári esetében ezt mégis megtették a tiltakozás és a petíció ellenére.

Egy szociálpszichológus szerint a név az identitás legalapvetőbb része, ezért elfogadhatatlan annak a hatalom általi megváltoztatása. Kikényszeríteni egy ilyen névváltoztatást nem más és semmi másra nem jó, mint az erő fitogtatására. Szimbolikus jelentése van, megmutatni, hogy ezt is megtehetem. Azt gondolom, 2015-ben Magyarországon a minisztériumnak az oktatásban, a felsőoktatásban nem a legfontosabb feladata lenne, hogy az átnevezésekről döntsön. Azt gondolom, van elég probléma az átláthatatlan és most már csődöt mondó KLIK-kel, az oktatás és felsőoktatás finanszírozásával, a felsőoktatási szakok megszüntetésével és még sok-sok ilyen dologgal, amit sorolhatnék folyamatosan, ahol kifejtethné cselekvési szándékát sokkal hatékonyabban a kormány, mint az átnevezésekkel kapcsolatosan teszi. Hiszen itt számos hiányosság van, amit pótolhatnának.

Összefoglalva a ságváris ügyet elmondhatjuk, hogy itt van előttünk egy tökéletes példa, egy tökéletes ügy, ami megmutatja, hogyan is működik a kormány, a Fidesz nemzeti együttműködési rendszere. Egy kisvárosnyi, 11 ezer ember kérésére mondott nemet a kormány, egy kisvárosnyi, 11 ezer ember tiltakozását vette semmibe, pedig igazából csak jó szándék és akarat kérdése lett volna egy helyi közösség véleményének elfogadása.

De a Fidesz-kormány működésébe, gondolkodásába ez nem fér bele. Csak a saját érdekek mentén történő agresszív és arrogáns erőpolitika létezik számára. A társadalmi egyeztetések hiánya jellemzi döntéseiket, így folyik a munka törvényalkotásban, így folyik a munka a parlamentben is. A stílus maga az ember, mondja a mondás, de olykor aligha több, mint hitvány edény, amelyben be lehet adni a világ-

nak a keserű orvosságot. És hát az is elgondolkodtató, hogy a tinédzserek általában már csak lázadásból sem azokat a számokat hallgatják, amiket a szüleik, mert a stílus szerintük lejárt. Szerintem a Fidesz stílusa is lassan lejár.

Végezetül engedjék meg, hogy egy szülő véleményével zárjam: ránk kényszeríthetnek bármit, mi mosolyogva elfogadjuk; csak épp továbbra is úgy fogjuk hívni az intézményt, ahogy akarjuk, és csak idő kérdése, hogy mikor győzünk: két hét vagy két év.

Köszönöm. (Mesterházy Attila, tapsolva: Úgy van.)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk.

Megköszönöm a munkájukat, holnap reggel 9 órakor folytatjuk ülésünket. Az ülést bezárom.

(Az ülésnap 19 óra 38 perckor ért véget.)

Gúr Nándor s. k.
jegyző

Hegedűs Lorántné s. k.
jegyző

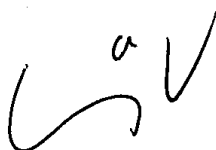
Hiszékeny Dezső s. k.
jegyző

Mirkóczki Ádám s. k.
jegyző

Dr. Szűcs Lajos s. k.
jegyző

Dr. Tiba István s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: MULTISZOLG Bt., Vác
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)